

Salim Kabasakal

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

07.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Salim Kabasakal

Şair Salim Kabasakal, Çorum da doğdu, 2001 yılından beri çeşitli gazete ve dergilerde şiir ve kısa hikayeleri yayımlanmaktadır, ' Kitabı okurken ruhun o kitabı yaşaması, anlaması gerekli diyen ' şairin, 2007 yılında yayımladığı - Tenha Anlarım- şiir kitabı, 2012 yılında yayımladığı - Tut Beni Düşmeden- şiir kitabı, 2014 yılında yayımladığı - Kendine İyi Bak- şiir kitabı ve 2016 yılında yayımladığı - İçimdeki Yabancı Konuştu - adlı roman eseri bulunmatadır.

Yazar Endüstri Mühendisi olup bilişim sektöründe çalışmaktadır.

... Musun

şimdi sen bensiz zamanlarda yüreğini alıp avuçlarına,
ağlıyor musun
bir başına kalmışsan düşlerimin yanı başında,
anlıyor musun
bütün anıları ardında bırakıp,deli fırtınamla baş başa kalmışken,
düşünüyor musun
yarışırken kendi içinde hummalı beyninde sorgular,
korkuyor musun
kalmışsan aşkın kavgasından uzak her köşe başında,
arıyor musun
terk edilmiş kavgalardan geri dönmüşsen bensiz suskun bekleyişlerde
yankılanıyor musun
benli zamanların renklerini taşıyan duvarlarda tam on ikiden vurulmuşsak,
susuyor musun
gerip hoyratça göğsünü sabahçı rüzgarına, ne güzel kokuyorsun geçmişim,
diyor musun
dönmüşse ruhun dibi parçalanmış altı direkli yelkenli gibi,
batıyor musun
şimdi sen;
okyanuslarımda hırçın dalgalarda bir başınaysan yitik ve yorgun,
kayboluyor musun
avutmuyorsa yokluğunu gözlerimde ışık bir yakın bir uzak yıldızlar gibi,
sönüyor musun
nasıl olduğumu yaşamın bensiz ne kadar anlamsız olduğunu şimdi,
anlıyor musun
şimdi sen,
avuçlarımda kaybolan yağmur damlalarına kapılmışken süzülen zamanlarım gibi
savruluyor musun

Salim Kabasakal

Ab ı hayal...

tükenirken zaman törpüler bir şeyleri
acı çeken yürektir.
ve geceye sokulan hayal
adı konmuşsa kırmızı gül sevdadır
ve yürekten tohumlanıp,
topraktan çıkan bekleyiş
sayar vakti gelmiş yıldızlar
bir serseri bir yoldaş
ab-ı hayat denilen, eski sevdalılarının birikmiş gözyaşıdır..
aranan.. aranan.. ve asla bulunmayan...
hayat... ya dram, ya komedi..
ezeli bir oyundur sahnede olan son
yeryüzünde oynan
tükenirken bir şeyleri törpüler zaman

Salim Kabasakal

Acaba...

Bu kör saatlerde,
denizin gecede kumsal dövmesi gibi;
dönüyorsun kendi içinde.
Muhtemelen isyan etmede,
fikri delirmiş düşünceler senle,
Dalgaların şiddeti arttıkça biçiyorsun,
düşlerin öteki yakasını benle,
Pişmanlığın ısırın ucu ruhuna saplanmakta,
belli ki beni çektiyorsun yerli yersiz,
dilinde belirmiş, endişe dolu bir yara.
Kahkaların arkasında gamzene saklanmış bir iç çekiş,
İşte bu, yüzündeki heyecan belli belirsiz bir umut,
Dağılmıştır çoktan,
zamana vurgun sigara merakıyla yol alır kılcallarımda .
öyle ki; içi sen dolu hayaller öfkeli,
Muhtemelen geziniyor içinde uçarı bir tilki,
düşünce odalarında sorgusuz,
Eritiyor aşkını zamana gerilmiş bir urgan,
sıktıkça sıkıyor nefesi yarım.
ruhu yitik.
Yinede uzaktan bir acaba sesleniyor belli belirsiz.
Yüzdesi yok yüreğinde var; ben!
İşte böyle; uzaktan ve çok sevmekten mırıldanıyor ruhun
Acaba;

Salim Kabasakal

Acelesi olmayan gölge

Sessiz kalınca çığlıklarım,
Hayalin bana uğrar kapımda savruk,
Uyanmalı düşler, elini yüzünü yıkamadan,
Suskun yüreğimizde gecenin köz ateşi kavruk.
Terlemiş yatağıma sokulan fırtına gelir aksayarak,
Hayallerimde serseri bir gökyüzü telaşlı ve korkak,
O vakitlerde kal benimle,
Nefesin sokulur alt dudağımdan.
Mazimiz dalsada sen dolu hayale,
Çeşm-i esrarına sığamam dar gelir sensiz kalan soluk.
Kalbimde ürperir üşümekli yalnız kalmış mazi,
Senle gelen hayat gezinir tenimde gizli ve şüpheli.
Gözyaşları yorgun yüzümde bir ırmak gibi bükülür,
Meçhul bir zamanda dökülür göz kırpan yaz ikindisi,
Acelesi olmayan gölgeler gibi,
Kaybolan bizmiyiz, yoksa zaman mı?
Düşle gerçek arası aynı kavgaların ezberinde flikalar.
Rotamız kurşun kalem kalıntısı soluk ve yitik.
Damlarken sensiz kalan sözcük,
Ertelenmesin mevsimsiz eşik.
Bilirim ki;
O vakitlerde bırakıp gider anılar
kalp yaralı ve kırık...

Salim Kabasakal

Adını bilerek yazıyorum yüreğine

Küçük bir anı sokulunca kalbine,
Saklanmış içine rüzgarın uğultusu,
O vakitlerde;
Düşlerin gölgesinde boğulduğun belli,
Gerçek olan sensin bende kalan geçmiş değil.
Kadınım, belki yalnız yaşamak istiyorsun öykünü,
Dön bak geriye; gör çıplak kalmış ömrünü.
Hadi seviş zamansızca,
Benle dolu gün ortası gururla giydiğin aşk zamanı.
İçinde var olan fikir, geçmişten kalan zehir,
Kendi yarattığın dünya, ruhuna akan kirli nehir.
Ürküyorsun bu sabah, içinde yarattığın aşkın asi devi.
Şaşarak sustuğun belli, gün ortası kayıp güneş.
Kadınım, beynimdeki çukur geçmiş aşklara tabut.
Bu gece yarısı günahla karışık, yok olmuş içimde şeytansı soyut,
Sabahın kasvetinde soğuk yapılmış ruhum tabancama tetik.
Utanmış günahlarım aziz fahişe bakışlı tafrası yitik.
Kalbim denklemsiz şifre, kurgusu sana açık.
Oysa iki heceli kelimeye gömülü
- Seni Seviyorum -
Işık saçarken gözlerdeki sevinç, dağılmış mavi göz maskarası.
Aştan sonra gelen yüzde; yol alırken gurur ve salya
Yüreğinde hazır sözcüklerin kimliksiz fikri suskun
Boşver, boşver tüm geçmişi unut.
Adını bilerek yazıyorum yüreğime, boncuk gözlü korsan.
Sana fethettiğim kumdan kalede gizli adın
Sen hep yaşayacaksın sığındığın kalp eşsiz;
Kelimelerin soluksuz şahidi gecenin içinde yoldaş yıldız,
Parlayacak bu gece yolumuz aydınlık aşk yolu.

Salim Kabasakal

Ağlayacak Gece

ağlayacak gece, ağlayacak yıldızlar
ve isyan edecek tanrılar
oysa kayıp giden yıldızın vedası kadar çabuk
mavi şeyler geçecek;
olsun be Salim
içimizde kalsın anason kokusu, sarhoş mertliği
bahsederken en olmadık şeylerden
bir küfür savuracağız meçhulden.
dibini parçalayan söz belirsiz bir kadehten,
öyle ki coşacak saza vuran adam
ve sahnede kıvıran cilveli kadın
savur, savur be Salim
sabahın deminde umudun ucunda
masamızda dolu bir küllük
yer ararken kendine boynunu bükmüş sigara
yavaş yavaş dolarken şarap kılcallarımıza
bırakmıyor beni hayalin boş kadehlerden öteye
olsun be Salim
savur hayali, savur geceyi her şeyi savur.
ağlayacak gece, ağlayacak yıldızlar

Salim Kabasakal

Ağlayacak gece, ağlayacak yıldızlar

Bu gece derinde sessiz bir çığlıkta
ağlayacak gece, ağlayacak yıldızlar
ve isyan edecek tanrılar
oysa kayıp giden yıldızın vedası kadar çabuk
mavi şeyler geçecek;
olsun be Salim
içimizde kalsın anason kokusu,
sarhoş mertliği
bahsederken en olmadık şeylerden
bir küfür savuracağız meçhulden.
dibini parçalayan söz belirsiz bir kadehten,
öyle ki;
çoşacak saza vuran adam
ve sahnede kıvıran cilveli kadın
ser muşamba örtüleri hancı baba
bu gece derinde sessiz bir çığlıkta
ağlayacak gece, ağlayacak yıldızlar
ve isyan edecek tanrılar
oysa kayıp giden yıldızın vedası kadar çabuk
mavi şeyler geçecek
sabahın deminde umudun ucunda
masamızda dolu bir küllük
yer ararken kendine boynunu bükmüş sigara
savur, savur be Salim
kılcallarımızda yavaş yavaş yol alırken şarap
bırakmıyor beni hayalin boş kadehlerden öteye
savur hayali, savur geceyi her şeyi savur be
ağlayacak gece, ağlayacak yıldızlar...

Salim Kabasakal

Akacak aşk yürekten özgürce

sevmekten korkmayacaksın dedi yürek,
aşk biraz çilekeş olmalı
o vakitlerde katlayıp mendilini koyacaksın gözyaşlarını
heyecanla bekleyeceksin yeni doğan günü
dilinin altında umut çoğaltacaksın, tutkunla
eriteceksin buzları tatlı bir gülümsemeyle yürekten
adım attığın toprağa cemre düşüreceksin
güneşsiz yanıma umut çiçeklerini dikip parlayacaksın
zamanı geldiğinde gün dönümünde,
çiçek olup dal uc
unda yeşereceksin benle;
karışacaksın yüreğimde erguvanlara
ilk adımında kelebeğin maviye merhaba demesi gibi
hırçın sevincini kırıp kozanın kanatlarında renkleriyle
yaşayacaksın benli zamanlarda aşkla
saçaklarında sarkanken düşleri ikimizin
konacaksın çatısına bir umutla,
kelebek vaktinden ötede nefesimle ısınacak demlenmiş hayaller
böleceğiz tek tek heceleri
okuyacağız baştan sona Seni Seviyorum'lu hikayeleri
alacaksın, rüzgar vaktinde yatağına tüm hayallerimi
baharlar getireceksin limon kokulu özlemlerime
gözlerimde duracaksın günebakanlar gibi
göreceksin,
geçmişin yörüngesinde kin ve nefret mayalı
susacaksın yok olacak kaygılar
sırtını dayayacaksın aşka
zaman dize gelecek bendeki aşkla
kırmızı karanfiller duracak eğreti akşamlarından ötede
aşkın olacak yüreğinde benli bir rüzgarla
ne liman arayacaksın sığınmaya, nede iskele göğsüne uzanmaya
nede şandal olacaksın koca gemilere yaslanmış
bel bağlamayacaksın eğreti vakitlerde yusuçuk zamanında
demire tutunan kor olacaksın vakti geldiğinde
yalın ve yalınayak olacaksın
akacak aşkın aydınlığı kelimelerle dökülürken şairin
bir hücreni taşır gibi avuçlarında taşıyacaksın Aşklı zamanları
Şair Salim derki,
uçurtmalarımda kanat olacaksın çocuk bakışlarımın telaşında
şair ruhumda aşkla gelen

Salim Kabasakal

Anjelik

bir gölge;
uzasa mavi düşlerimden,
martı kanatlarında süzülen ben.
hayallerim biraz mavi, biraz beyaz
Angelique sevgilim
ne kaldı şarap tasından geriye,
salyalı dudaklarda bir ruj ve hummalı bir kalp,
öyle ki;
yalnız yürek, öksüz dokunuş
sen
yetim kalmış yıldız yağmuruna kapılan,
kayıp giden düşlerimin arasında gizli gölge,
demini vurmuş ayrılık vakti
yağmaya hasret gebe bulutlar misali
yalnaza düşlerime çarpan kadın Angelique
sevgilim...

Salim Kabasakal

Anla beni;

Sevgilim, gözlerine ne kadar çok anlam sığdırdım,
kör karanlıklara gebe, nefesi kaçmış yankılarım
anla beni, yitik denizin hırçın miçosu
seni anlatıyor köpük köpük dalgalar
rengini veriyor kelimeler aşkla dolu
biraz eflatun, biraz yeşil ve biraz mavi ve birazda ela
varsın benle coşsun renkleri
oysa;
ne kadar zaman geçti bilmem, gözlerimde milad
deniz fenerlerinde eski bir alışkanlık,
felaket çığlıkları rüzgarın geride kalan
dedim sana,
anla beni, yitik denizin hırçın miçosu
eski bir alışkanlık geminin dümeni sana doğru,
ve rüzgar aralamış seni, bütün dokunuşlardan farklı
bilsem, görsem, dokunsam ve hissetsen
puslu günleri arladım, eski bir alışkanlık kızıl vakti
düşün ki;
sokulmuşum yüreğine sade ve dingin
bağırısam,
çığlık atsam,
haykırsam,
az gelecek bu aşka
geride kalan düşlerime, nereye sokulsam yine sen
şimdi seni özlemek vakti sıyrılmış zamanlardan ötede

Salim Kabasakal

Ansızın sevebilirmisin...

SEVEBİLMEK

Sevebilmek?

Deniz kabuklarının kumsalı sevdiği kadar sevebilirmisin?

Ve sevebilirmisin?

dalgaların bir adanmışlıkla sabır öğüttüğü kıyıları gibi;

Ve, yorgun düşen çakıl taşları gibi körü körüne sevebilirmisin?

Parçalanacağını bilerek sevmek; günde sayısız kez kavuşarak denize,
Çarparken en son şarkısını rüzgar yüzüne, kum taneleri kendi içinde oynak.

O anlarda, sokulur yalnız bir midye kıyılarımda ıslak ve sıcak.

Sevebilmek bu işte;

Sen hiç duydunmu dalgaların ağladığını?

Hadi dinle içli şarkısını dalgaların, rüzgarın mırıltısından öte.

Çıkart ayakkabını, dokunsun çıplak kalmış deniz soğuk ve vakur.

Sadece serinletir mi sandın, dalgaların sevdasında yosunlar ağlar.

Sokulmak ister gün ışığına tutkun mavi saçları güneşe hasret.

Gündüz gece delirmek bu işte güneşin sevdasıyla yanmak.

Oysa hayaller aynı;

Sokuluyor erguvan bakışlarımda günbatımı deniz başka,

Belli mi olur?

Bakarsın kavuşur gün ışığına tutkun tatlı bir imbat gizemli ve özel

Karışır kokusu, sesi ve hayalleri;

biraz midye, biraz rüzgar ve biraz da çakıl taşı...

Kıyılarımda yoruldu dalgalar yüreğimden sıcak,

Dinle, koca deniz umarsız.

Gel bir delilik yapalım bu gece; imbat yoldaş olsun.

Serelim midyeleri, çakıl taşları yol versin;

güne özgür yosun, sevgi tohumu eksin.

Hadi!

yeşersin maviye hasret denizin ağıtları kıyılarımda özgür.

Sevebilirmisin böyle dalgaların aşkı gibi,

Sevmek bu işte...

Salim Kabasakal

Araladığım öteki kapımdan gir

Köz köz olmuş yüreğime düşen
Şaşkın bir su tanesi gibi
Öylesine özgürsün
Ve sen
Kuru bedenimde şaraba hasret
Göz kırparken yeşim taşından
Ve yakuttan ve safirden
Ve en olmadık şeylerden
Savurdum seni savurdum
Sigara dumanından savurdum
Büyülü kokunu
Sabahçı rüzgarına kapılmış,
Ansızın kapımı çalarken yıldız yağmuru
Kalbimde senin için Araladığım öteki kapımdan gir
Yankılanan sesim ise
Geride sana kalan

Salim Kabasakal

Asılmış urgana küf kokulu bir aşk

Aşk;
Kokusunu yüreklere taşıyor hava
Öyleki;
Mavi bulutlar demini almış savuruyor hoyratça,
Nedenleri ertelenmiş meçhul bir anda
Aşk;
düşünce yüreğe ve bir çocuk gibi koşarken;
Küf kokulu bir zamanda; aralayıp tüm sevinçleri
Geçmişte sır olmuş gidişleri, arsız şairin
Aşk;
Bu sabah tutsak kıldık düşte gerçeği;
Öylesine sevişmek ve sevişmek
Ve gene sevişmek,
Hükümsüz bir aşkta; geciktirilmişne varsa.
Ararken kalbim sorgulamadan,
Susar vakti gelmiş yıldızlar yoldaş.
Son olacak gidişi parlak ve hükümsüz.
Aşk;
Bu sabah kapıda yüreğim;
Devrim yapmış kelebek zamanın örümcek yüzü.
Kanatlarım ağır, renklerim pervasız
Değişir rengi kozadan çıkan özgürlük,
Al nasıl alırsan al;
Kalbim sefil, hükümsüz ve yorgun
Ve meçhul;
Ve morga dönmüş bir zaman.
Aşk;
Tenefüsü bekler.
Erezyonu gelmiş zil sesi çıldırır
Ve çıldırır bir şair;
An gelir gene susar
Gene yazar
Ve gene Aşkı bekler...

Salim Kabasakal

Aşk henüz ondördün de

soluk fotoğraflarda kalan çocukluk
yere saçıldı,
çıldırılmış sevinçler ve kocaman kahramanlar
siyah ve beyaz
göçebe suratlarımızda güz telaşı,
mevsimsiz zamanlarda kalan aşk
küçük yüreklerimizi kırdı geçirdi;
kuytusuz hayaller ve en hafif çitirtı.
henüz ondördün de yüzleşti kırılğan bakış,
ertelenmiş ürkeklik, terlemiş kabus
yüzümüzde kovalarken sivilciler birbirini
damladı aşk,
damladı ertelenmiş hayallerde, yüreğimizin eşkiyası yalnızlık
ve aşk en tutkulu kahraman henüz ondördün de
alışkanlıklarımız, kavgaların ağıtı
kutsal bildiğimiz hayaller tükendi, söz bolluğunda
umutsuz çiçeklerin yaprakları soldu ve aşkın düşü ertelendi
tarifsiz bir kıpırtıda alev aldı yürek,
en güzele koşarken serüven soluksuz
göğsümüzde Eylülün bahar kokusu, gözlerimi selamlayan sarı yaprak
uyuyan yüreğimizin ısırgan otlı edalı geçmişi
aşk henüz ondördün de...

Salim Kabasakal

Aşk meleğinin sırtında bir yük

Aşkın denizinde,
hoyrat kalpleri dövüyor rüzgar,
inatla karışık,
yer ararken kendine aşk,
beklemede solgun ve sefil
estikçe yüreğime ve sokuldukça,
düştüğü ilk yerde açar,
yeniden filizlenir ,
susku vaktinde,
derin mavilere atılan aşk
hayal kıyılarında kirlenir,
kumsalında gömülür , yürekte bilenmiş
aşk meleğinin sırtında bir yük
rüzgar savurdukça görülür,
coştukça coşar
kumdan kalelerin dibinde bir uçurum,
kelimelerin limanında ise
yürekte bir teslim
aşka çığlık veren dokunuş erir yalnız ateş
gülümser aşkta hummalı bekleyiş
kıskanır
beyaz martıların kanatlarında en tutkulu uçası
çırptıkça çırpar hayallerde serseri..

Salim Kabasakal

Aşk ölmektir

UMUT ETMEK YOKMU,
demlenmiş bulutlardan sıyırıp şimşek dokunuşları,
üryan avuçlarımda vakitsiz bir yağmur,
kaldırımları tartaklıyor damlalar,
geceden kalma rakı sarhoşluğu,
aşkı saplıyor gözlerimde ölüm vakti,
yalpalayarak bekliyor şafağı içimde hapsedilmiş tüm aşklar,
asılmış kızıl şafak vakti, parmak izleri sandalyede mahkum,
boynunda dolalan yağlı urgan kaçak,
vuslata teslim edilmiş bir tekme,
devrilirken sandalye dolanır boynuna gökyüzü aşksız,
ayrılık sokağında karanlık sokuluyor,
vedası kayıp gece hükümsüz,
yağmur ayakların altından süzülüyor,
hayalleri yarım kalmış ağıtlar lal,
son nefeste umut etmek yokmu;
yonca yapraklarıyla süslenmiş, yağmurla ıslak toprak,
yeniden doğmak,
gün ışığına suskun kavun içi papatya renginde,
yeniden aşık olmak...

Salim Kabasakal 2013

Salim Kabasakal

Aşk susar gizli yollarda

sinmişse yastığa kokusu en derin sevgili
bütün aşklar için yetmiyor zaman,
yüreğin yanması,köz köz olması zor
oysa,
her gelen yeni yüreğe tutunmak
arkada kalsada gözümüz
yağmur yüklü bulutlar
yağacak,
bazen yürek ıslanacak,
elveda derken aşk, mecburi istikamet; sen
çıplak ayaklarla düşmüşken
susar gizli yollarda sevdalar
taşınır yıldızların gittiği yerler
bir umut-ki sevdaya düşme vakti
bekler, bekler, bekler
yerinde durmayan heyecanlar
göz kırıyor sokak lambaları
sessiz ve derinden usul usul
çözecek kördüğümü gün bitmeden ayrılık

Salim Kabasakal

Aşk ve İhanet

aşk ve ihanet
dudaklarında ıslak yaz nefesi,
bacaklarında güneşin ateşi;
kıvraniyorsun altımda
düşüm;
maviye açılan bir sonsuz yankı,
inip kalkan terlemiş göğüslerinde saklı bir dünya
kimliksiz ben! hemen yanibaşında
geçmişin yalnız gölgesi, çığlık çığlık
korkuyorum sonsuzluk bu,
ihanet!
kor gibi yanıyor şehvete bulanmış tenin,
arzuların döl sarhoşluğuna kapılmış
titremede kalçaların,
ve;
iniltilerine kapılmış sarhoş naralarım,
yarım kalmış sigaramda
nazlanan dumanlar misali;
adını çekiyorum içime nefes nefes...
ve bir titreme ılık ve akıcı
aşk ve ihanet yanibaşında

Salim Kabasakal

Aşk ı sıy ırd ım yalnızlıktan

Yalnızlıđım zemheri sođuklara dűşsűn
An; sessiz bir gecede mavi umutlar ı mı yap ıştırma vaktidir y ıldızlara
Gűneř aralas ın sar ı yűzűnű, gűn sokulsun geced en sıyr ılıp
Gezgin hayallerimi sıy ırd ım şarap mahsenlerinden.
Bir masal, bir serűven, Uykusu kaçm ıř ařk.
Aldatılm ıř bir umut
Umutlar ım gűcebe, koynumda yalnızlık bilinmez bir bekleyiřle
Nefessiz aşklarda yeşermeye gidiyorum
Gidiyorum; Çarm ıhında gerilse İsa, Nefes olmaya gidiyorum
Takvimleri işliyorum siyah ve beyaz; sonra şiliyorum zaman ı kalbimden
Sıđmıyor ruhum gecenin deminde gűl yaprađında
Yer ararken kendine çiğ damlas ı yalnız kaplumbağa
Biz aynı y ıldızın iřiđiyiz, gűn gűzlerimin renginde
Yalnızlık bir tutsaklıktır, gardiyanı hűzűn
Mutlluk bir sandık pazarda vakti geçmiş
Oysa ben,
Pervasız bir aşkta y ıldızları toplamaya geldim,
Gűlgemi savururken gece
Benden daha ۆte peşimizde zemheri
Dibini parçalayan ۆz, Musanın asası
Ađla, ađla řimdi dűkűlsűn kelimeleri řairin,
Gűzyař ı arefesinde bir dem
Haydi,
Bu sabah çaprs ın yűzűműze ařk,
Dűkűlsűn teneřir tahtas ına kalbimin sırlar ı;
Girdab ın dűngűsel yalnızlıđ ı,
Y ık ar geçerim içimde ne varsa geçmiřten yűzűme çarpan.

Salim Kabasakal

Aşkın elma zamanı

ateşe sürülmüş geçmiş zamanlarda
yüreğim kabarıyor orta yerinden çocuk hayallerimde
tebessümler ediyor, düşünceli hallerim
yalnızlık mı savuruyor; hiç gitmediğim uzaklara
serseri rüzgar vaktinden çok ötede
biçare zamanlar sessiz
oysa;
ne çok sensiz mişim ben,
oysa;
ne çok asılmışım köklerimden
belki de aklına düştüğüm ilk yerde
kırmızı elma ağacının zamanında
kökünden ayrılmış vakti gelmiş bir yoldaş gibi
yapraklar dayanamaz yerlere düşer
yağmur zamanı değil ki bu bir bekleyiş
içimden geçerken ikindi ışıkları
ıslanıpta kurumayı unutmuşluğum
eskimiş hayallerimi süsleyen evlerin saçaklarında
ellerini ovuşturarak,
kendi ateşinde ısınan heyecanım
inadına savaşçı ve inadına özgür
korkarken kuşkulardan deme çalmış bir akşamda
nasıl düştüm içine, nasıl savruldu denizinde
sensizlik ne demekmiş,
sen varken öteki yanımda nasıl anlarım
sensizlik ne demekmiş;
elma ağacının vaktinde

Salim Kabasakal

Aşkın neşeli yüzü;

Gözlerimizde parlayan zaman,
İstiridyede gizlenmiş aşkın inci çekirdeği gibi,
El ele yürüdüğümüz sokaklar bürününce menekşeye
Adını fısıldadı rüzgar; kuş cıvıltıları neşeli
Kayıp kentin sessiz çocuğu,
Paylaştık biz, aşkı paylaştık;
Yitik zamanların sefil gölgesinden sıyırdık
Yüreğimizde mavi, renkleri biz verdik bir düş ormanı
Sonsuzda parlayacak aşk;
Resmedilmiş en tutkulu yıldız.
Çocuk düşlerimizde aşk, sessiz ve parlak
Çepelerimizde diplere çekilirdi misketin kristal cümbüşü
Küçük yangınlar çıkardı yüreklerimizde,
Gizlenirdi arka sokaklarda aşkın neşeli yüzü
Titrek dudaklarımızı öperken en tutkulu
Aşkıımızın izini sürerdi gece; benden uzun gölgeler
Ve sanıldığı kadar uzak değildi
dokunmak,
hissetmek,
Ve özlemek.
Aşkın elinden tutup beyaza boyadık hüznü
Gerçeğin öteki yakasında oturup beklerken sızılaşmasını gölgenin
Oysa;
Uzak değildi aşk, gece düşde sevişirdi zaman
Düşerdik yatağa soluk soluğa gelen güne
Yeni heyecanlar adardık ismini iplere çekerek,
Şairin içine aşk düşmüş, Çoban yıldızında kuyruk
Yayını geren Afrodit bıraktı inceden gerilmiş oku,
Bir Mecnuna bir de Leyla'ya armağanı
Yalnız vaktinden evveldi, şimdi bayram gönülde
Aşkın gelişi rasgele;
yalnızlığın gidişi soğuk ve ölü

Salim Kabasakal

Aşkın öteki adı Sevgilim...

Sevgilim;

Bak; gidiyorum ben sen hoşçakal.

Yanımda yalnız kalmış kaldırımların iç çekişleri,
Adımlarımı dövüyor gözyaşlarım, senin dokunuşların gibi.

Tutmak istiyorum, avuçlarım gökyüzünden küçük,
Bir şeyler kopuyor içimde tarif edemediğim bir şeyler .

Senin hayalin yansıyor gözlerimde ışıltı ışıltı,
Bir gölgede daha düşüyor aciz bedenimde gizli ışık.

Sevgilim;

Bak; gidiyorum ben sen hoşçakal.

Susuyorum, senli sokaklar karşılıyor beni,
Islık çalıyorum, işte şurada kaybolduğum yerde öylece.

Bir kez daha kaybolmak istiyorum,
tarumar edilmiş bir hayattan kaçan çocuk gibi.

Gölgelere karışmış geçmişim, korkutmuyor artık bu kayıp şehir.
Serseri yağmur gibi savruluyor ruhum, zaten senden ötesi ölüm

bu gece gökyüzü öksüz ve dilsiz,
Yıldızları toplayıp yüreğimin çıkınına koyacağım tek tek,
senli hikayelerimi saklayan ışıklar olacak bana yoldaş,

Sevgilim;

Bak; gidiyorum ben sen hoşçakal.

Oyunlar çıkartamadım sana, şiirlerimde sensiz yarım kaldı,
Ümit etmek değilki bu gidiş,

Düşünmeden sevmek vakti çoktan geçmiş,
sabahın çiğ damlasına dokunması gibi,
üşümekli ve umutlu,

Kendimi tanımak vakitsiz bozulmuş ruhumda, tutkulu bir varoluş,
Doğacak yeniden bedenimde sen olan çizgiler,

Kaldırımlar alkış tutacak, susmayacak rüzgar,
Gözlerinin rengiyle yıkanacak güneş kendinden sıcak.

Keşkeler ölecek, gidişimde saklı ölmek gibi,
Sevgilim,

Bak gidiyorum işte,

Tırnaklarımla çizdiğim hayat izim oldu geride,
ne olurdu yıldızlar yerinde kalsaydı,
ve kendini bilebilseydi güneş...

Umut ediyorum işte umut

yeniden doğacak bir yerde

benli hayatı bekleyen aşk kendi içinde sabırsız...

Salim Kabasakal 2011... Değişiyor her şey

Salim Kabasakal

Aşkın seslenişi

bir düş ayazı zemheri karanlık;
üşümüş hayaller üstünde kar
yarısı bitmiş şarap misali,
sarhoş yalnızlığım
yırtık pardösümde gizli,
sevgilim,
kırık şişeler sana kalmış, sessizliğinden belli
aşk örselenmiş ve kazınmış siyaha vuran inatla
öyle ki beklenir meyve zamanı dalında,
ertelenmez külünde sigara, tek başına vakur
saksısında begonya,
uzaklarda içli avuntusu ve sessiz gölgesi
güz kırgını bir ayazda boynunu bükmüşken
sevgilim,
kırık şişeler sana kalmış sessizliğinden belli
yitik bir sandal gibi;
açık denizde yalnız ve savunmasız
sanıyorsan yıldızlar sularında yol olacak
ve Ay yarım adan
sevgilim,
yanılırsın aklında üşümekli yarım hayallerle
fesleğen kokusunda gözlerinde geçmişten gelen damlalar
dalında rengini kaybetmiş ömrün ne kadar?
sarhoş bir bakışta ararken, yalpalanan aşk
hayal savaşçılarına sunulan siyah karanfil
yitik bir sandal gibi;
açık denizlerde yalnız ve savunmasız
dolar mavi hayallerine acı bir zehir misali
Yarısı silinmiş hayaller ağır aksak,
sevgilim,
bırak kendini,
bırak hayalini
ve bırak sorgusuz düşlerini

Salim Kabasakal

Ayaz vakti yüreğim

baharı bekleyen özlemlerim damıtılmış güz artığım
nisan yağmurları akıyor yüreğime susku vaktinden ötede
sesin deli fırtınam öncesi çınlıyor benli bir geçmişte
bulutlar bir inip bir çıkıyor senin çıplak göğsün gibi
sen,
sen,
sen,
ayaz vakti yüreğimde
erken gelen baharda arta kalan hayat
yağmur bulutu ıslaklığında geçmişe takılan gözler
cevapsız vakti gelmiş bilmece dilsiz papağan
kirpiklerin koynumda çözülüyor her gece
şafak vakti buluşsun güneşle diye
çiy bulutlarına saklıyorum seni her gece
ve her gece kaçıyor geride söylenmemiş laflar
soğuk esen rüzgarın diriliğinde
düşlerinin peşi sıra koşan kayıp zamanın cesur korsanı gibi
aç özgürce kanatlarını sevgilim
aç,
aç,
aç
sürgün geceleri ayartalım şarap tadında bir yutkunuşta
sen benim güz artığım, sen benim eksik yanım
sen benim sorgusuz bitkin kalmışlığım..

Salim Kabasakal

Ayrılıkları bırakıp geride gidiyorum ben

eyyy gözyaşım gidiyorum,
ayrılıkları sana bırakıp aşkın gönlüne gidiyorum,
bütün mutlulukları vurup sırtıma,
şiiirleri sarıp çimen renkli bohçama
yüreğimi yakıp kavuran aşka gidiyorum,
kır çiçekleri,
menekşeleri,
yedi yaprakları yoncaları,
papatya diye saçlarına takıp
içimde yeşerttiğim tüm aşklarla
gözyaşlarımın ırmağına akmaya gidiyorum
gidiyorum, gidiyorum ben
toplayıp neşeli hayallerimi tek tek dalından
bütün acıları bırakıp geride
ve usulca kapatıp kapıyı
tutup elinden rüzgar saçlı aşkımin
nazlı çiçeklerin kokusunda
acıların takvimini yavaş yavaş silip geçmişten;
çölde serap, ıssız adada su olmaya
gidiyorum, gidiyorum ben,
dalında nazlanan yaprağın neşesinde
kelebeklerin dansına gidiyorum
yıldızları toplayıp ışıllı kanatlarında
tutkuların çığlığında kaybolmaya gidiyorum
hoşça kal gözyaşlarında çimdiğim ayrılık hoşça kal
göğsümü gerip şöyle hoyratça
say ki,
dağlı bir ırmak gibi çarpıp çarpıp yüreğine
ve toplayarak yedi renkli,
şebboyları,
yasemenleri,
erguvanları
gözlerimde ışık olan aşka gidiyorum
gidiyorum, gidiyorum ben
hoşça kal ayrılık

Salim Kabasakal

Ayrılmak yasak

Olurmu geceyi sabaha çevirmek
Hançer saplamak kalp ağrısına
Bir gülün solması kadar çabuk ise ayrılık
Hiç aşık olmak istemezdim
Lakin
Sevmişim bir kere
Ayrılmak yasak

Salim Kabasakal

Bak kalbine sığmıyorsa dünyaya'

Hani uzanıp tutmak istersinya
Gökkuşuğunu
Hapsetmek tüm çıplaklığıyla
Hani çizmek istersinya
Güneşi
Yağmura inat gözyaşlarıyla
Ve işte o an
Bak kalbine
Sığmıyorsa dünyaya
Başkaldırıyorsa güneşe
Ayaklarının altında
Yıldızlar kaldırım taşı ise
Cennet sensin
Bende senin

Salim Kabasakal

Baki olan Türk'dür

Sessiz var oluşlarda meydanlara yol alış
Çiğdem kokulu isyanlarda şaklardı tenhasında gizem
Susku vakitlerinde şeytan kapısından geçerdi kimliksiz suratlar
Gel-Git akşamlarında demini almış yıldızlarda vurgun zaman
Çatırdarken kubbesinde turkuaz isyanlar
Şecdesinde vakur yükselir Allahuekber
Meçhul şair Salim dile gelir
Işığın gölgesinden sakınıp karanlığa hançer saplarken aşk-ı vatan
Bir Osmanlı sevdasıdır ki; zaman kelimelerden çok uzak
Yağlı urgan boynunda Cennet vatanın susku yolunda
Çölde seraba koşanların susuz kırılması ürkütsede dinsizi
Karanlık yalandır, dilsiz kalmış üç maymun (C., M., B..)
Kaktüs bakışlı Batı, asıyordu Kul hakkını tefeci yandaş
Baldıran otu yakarken İstanbulu, unuttu Doğuyu yüce Türk
Musa'ya sürgün, İsa'ya çarmıh kaptırdı kendini
Rezillikten ezilen sürüngenler, kılıcın ucunda damlayan kafir
Gün olur doğar, gün olur batar,
Batı gelir, Batı gider
Baki olan Türk 'tür
Hep Türk doğar güneş

Salim Kabasakal

Bana sarılan gölge

Neydi gelip geçen
Farkında olamadığım neydi?
Sarhoş dilime dolanan
Bir şey vardı
Anlatamadığım yutkunup kaldığım
Nefes alıp içimde törpülediğim
Birşeyler vardı
Lakin
Hayat ışığım yolum uzun
Arkada kaldı bana sarılan gölge
Oysa bizi beklerdi mutluluk
Sonunda ellerine sıkıştırılmış nazlı karanfillerle
Ahh
Bir hayat varki toprağa yol alan

Salim Kabasakal

Batıya meydan okurum

Dalından ayrılmış yaprak gibi
Savrulurken bedenim
Arkamdan seslendi yediyüz yıllık ınar
Benden kopuşun neden?
Es be rüzgar
Meydan okuyuşum Batıya
Kuru yaprağıyım
Rüzgarın gizlice savurduğu

Salim Kabasakal

Bazen

Beni göreceksin, içten atılan bir kahkahada
Bazen,
Yanaklarından aşağı usulca süzülen damla damla gözyaşında
Bazen
Kelimelerin ruhu vurduğu, meçhul şairin mısralarında
Bazen
Elma şekeri sarhoşluğunda ve bir çocuk bakışında
Ve bazen; bazen olmayan bir zamanda
Hangi günahımın bedeli ise,
Sen bir gün beni göreceksin.
Kanatlarımda güneşin rengiyle

Salim Kabasakal

Bekleyiş,

dün;
aralarsa bir seslenişte hapsolmuş çığlığı, zaman
o vakitlerde soluksuz dokunur kelimeler,
maviye
ve sonra gecenin derinliğinde kaybolur
gizli saklı bir bekleyiş
ve sonra seslenir bir içsel döngü
bir formül kimyasal bir üzüntü
dipsiz bir deniz, dalgasında hapsoluş
kibrit alevi vaktinde uzun kelebek ömrü,
avuçlarımda hapsedilmiş rüzgar,
delirmiş
ve delirmiş zindanında yarı tanrı Aşil
beklerken Hektor korkusuz kahraman
dinler mi tanrılar kimyası bozuk bir varoluş

Salim Kabasakal

Belki bir gün

zaman bazı anlarda kelimelerin üzerinde seyrederek ve o an durulduğunu yaşarsınız, bir gölge uzasa sihirli dünyalarınıza savurur maviyi düşün, aski her şeyi savurur, İzin vermek kime? Lakin sihirli parmakların arasından süzülürken varoluşun keşfi, bir sigara damlası isyandıymış kime ne?

şairler geliyor okuyorsunuz, peki yankılar,... alabildiğine özgür alabildiğine yanki... arnavut kaldırımında yağmur damlalarına naz ederken sarhoş bedenim, kim savurmuş söyle benim gibi hoyratca yarım tütünü rüzgara karşı kime ne? ... belki bir gün

Salim Kabasakal

Ben bir şarabım

Bazen kelimeleri bırakıp geride, kırmızı şarap şişesinde kaybolmak istiyorum tarihini benim attığım, içinde hapsolmuş tüm lezzetiyle öylece kalan, kırmızıya çalan rengimde mahsende soğukta ısıtırken hayallerimi ve bekleyişimi, bana dokunacak en tutkulu anı beklemek, sorgulamadan beklemek, benim gibi diğer kırmızıların hayallerini ertelemeyen; yaşanması gereken ana kadar beklemek
Karanlık kötüdür diyenlere inat; rengimi, tadımı ve kokumu alarak beklemek.
Zamanı geldiğinde tutkulu bir yürekte aşkla karışık bir tat olup akmak...
Evet ben bir şarabım, rengini üzümümünden alan, ruhumu aşka veren, tadımı beklemekten alan bir aşk, bekledikçe acı çeken,acı çektikçe olgunlaşan.
ben bir şarabım
Şimdi zamanım geldi

Salim Kabasakal

Ben olayım deli Aşk

Mavi düşlerin tenhasında,
Susamış bir gemi.
Yüzüyor terlemiş gecede,
Sokak aşkları soluksuz,
Sokulur serseri rüzgar,
Gözlerimizde güneş kaygısız,
Bir selvi gibi eğilmiş,
Aşka şahit kalbimiz.
Gölgesinden kaçan aşk bu gece felç,
Bir şarkı mırıldan,
Hadi bir cümle kur içinden.
Bir şey yap,
Takılsın aklına içinde ben olayım.
Gözyaşını koy mendiline,
Kalbinde akan yol içtiğimiz su.
Bir dilek tut,
Bu gece yıldızlar serseri sarhoş.
Bırak aksın gönlünde
Rotası bozuk aşk
Bırak, bırak beni,
içinde ben olayım deli Aşk...

Salim Kabasakal

Bende kalan aşk

Düşünce yürekte bir yerlere senli zamanlar,
Mavi bir düş yırtılır, kağıt gibi ince ince.
Tutuşur kenarları, gün kızılı zamanda alev alev.
Gider biri ansızın;
acıya teselli, gecede damlayan şarap tasında gizli.
Çok kez aynalar prova etmiş, göz yaşında sahipsiz kalmaları.
Öfkeli, gururlu ve neşeli vede yitik bir adamı oynamış, gölger sende saklı.
Ruhumda hapsedilmiş sesin, yitik çağrılarını bekler yeni bir umut,
Gittin ve ben kaldım böyle,
nefes almıyor ki ruhum benden ayrı umarsız bir umut.
Şimdi uçurumlardan sıyırıp seni,
yamaç çiçeklerine yol açıyorum senden uzakta özgürce,
Yeni bir hayat ve yeniden doğmak
Ne güzel şey çığlık çığlık yeniden sevmek...
Gittin; bende kalan Aşk oldu, sende kalan keder...

Salim Kabasakal 2011

Salim Kabasakal

Benli geçen zamanla,..

soluk bir fotoğraf ise renklenen hayaller
sayma yüzleri, renkleri solmaz.
begonyaları ve papatyaları sayma, tut aklında goncaları
renk ver gl kurusu akşamlarında siyah ve beyaz bekleyişe
zincirinden boşanmışsa serseri rüzgar
varsın dokunsun küflü bir zamandan öteye
atıka tüter, tüter zamanı gelmiş ateş
yüzü kalmışsa aklında, sizler direği burnumun,
o anları yutkunduğun zamanda say
bir söz geçir içinden yeşil elma tadında
dil yanar, söz geçer ve geçer bir dş ayazı zemheri
seyret, benli geçen zamanı, sende kalsın sayma hiçliği
gerçek olan sensin gerisi asal ve asılsız
sayma hiçliği
bende kalan sensin, gerçek olan bu

Salim Kabasakal

Bırak beni bir daha öleyim

Bırak beni bir daha öleyim
Sabah ayazında açan gülüm
Gecenin nemi üzerimde
Güneşte demlenmiş
Yalaza mutluluk
Bırak beni bir daha öleyim
İçimde saklı kalan anılarla
Çiğ damlasına hapsettiğim tutkularıyla,
Gecedен ayrılışım mavi gökyüzüne çığlığımdan,
Bırak beni, gölgeler arasında kalsın
Pas tutan düşlerimle meçhul bir şair misali

Salim Kabasakal

Bir aşk hikayesi olsun

sen şimdi benim yaşadığım havayı soluyorsun..
yüreğimize hapsettiğimiz en tutkulu anlarda
farkındamısın o kapalı dünyalar ardında..
akşam saatlerinde sokulur rüzgar
ve çıldırır yürek ;
deli bir kasırga gibi, delirir
oysa ben,
yeni mısralarında dolaşıyorum yıldızların hüküm sürdüğü gecenin
en kırılğan zamanında
titreyen parmaklarımla resmine bakarak yazdığım bu şiir senin..
aşkımızla neşelenen satırlarda kendini bulacaksın..
düşlerden arınmadan anlatacağım sana aşkı
ve;
bu gece durmadan seni anlatacağım mavi düşlerime,
sakıncasız ve pervasız...
sevgiler yağdıracağım güzel gözlerine,
dingin esintisinde bir akşam rüzgarının..
ey sevgili Ebrum dinle,
yüreğine misafirim bu gece, sakla beni sakla en derin düşlerine
bir hikayemiz olsun mavide, İkimizin bildiği, köşe bucak kaçtığımız..
bir kırmızı şarap aç, hadi, ev yapımı olsun..
iki kadeh çıkart benimkin'de rujun olsun
yudumlarken buruk tadında şarabı
kayıp giden yıldızların sarhoşluğunda koyu bir sohbeta dalalım,
şiirlerimizden besteler yapalım, biraz gitar çalalım
ve sonra,
ellerimi al ellerine,
öylece güzel gözlerinde kalayım..
boğazdan rüzgarlarla odamıza sokulan iyot kokusu
döndürsün başımızı..
biraz bir şarap, biraz sen olsun.
kaybolan tüm sözcükleri bulurken dudaklarımızda..
bir şarkı çal benim için, bir anda mırıldan (biliirim seversin)
biraz Müzeyyen Senar biraz Zeki Müren olsun
bir musiki tadında kaçırma gözlerini sağa sola..
bir milyon kere çoğalttığımız hüzünlerimizi..
birakalım dalgalar alsın gitsin uzaklara..
uzun uzun okşayalım saçlarını gecenin..
çiğ damlası gibi yüreklerimizle sabahlara dek..
silelim bizi kederlere salan ne varsa unutalım
Beşiktaş'da sokak lambasının ışığında resmine bakarak yazdığım bu şiir senin..
şimdi isyan ezberlerindeyim, kanayan kimsesizliğimin..
sevgilim kaybetme satırlarımı, başka gözlerle yüzleşme sakın..!
gülümse,
sadece suskunluğun yankılsın, anlarım bilirsin
ben yüreği aşk için çarpan Şair adam..
yüreğine misafirim bu gece.....

Salim Kabasakal

Bir dünya göçüyor

Yüreğimde derin boşluk; Geçer mi sandın
Bir dünya göçüyor, kolay mı sandın
Acımaz toprak
Gök salar kudurmuş ateşini
Oysa;
Ben bildiğin gibi.
Henüz ışığa alışmadan
Bir dünya göçüyor.

Salim Kabasakal

Bir geçmişin ardından dökülür gözyaşları

bahar kokulu sevdiğim, geçmiş zamanlarda
güzel gözlerin şaklardı uykularımda
boğulduğum anlarda gelirdi neşeli hallerin çıplak göğsüme
miçoların sarhoş naralarında alkol kokulu nefeslerde
gerilirdi yelkenler, gerilirdi en deli fırtınam
mavi hayallerimde geçerdi şeytan çarkından çıkan pişmanlıklar
kayıp zamanların bensiz gölgelerinde bir çokları
şimdili zamanlarda, siyah tahtada beyaz tebeşir
oysa;
bende gizliydi, okyanusta susku bulutta vurgun
su aldı yürekler batık bir hikayede geçmişe bakan gözler ürkek
kangren olmuş kökler çatır çatır turkuaz rengi kayıp zamanlar
pişmanlıklar peşpeşe, dize gelir dinsiz imam
ışığın gözlerinden sakınıp karanlığın haremine sığınan düş
susuz kırılmak gibi, susuz ve aşksız
biliyorsun dimi dedi, içimdeki ben
çok oldu onu bırakıp gideli
otuz beş goncalı gülle kavrulmak gibi
bilinmez kimden , bilinmez neden
aşka sürgün
sel gider kum kalır, bir soluk resimdir titreyen mum alevinde
fişkirir gene filizler ürkütse de gözyaşları
dökülür
dökülür
şu yüreğin ardında
bir geçmişin ardında
.....güneş vardır
güneş baki olandır

Salim Kabasakal

Bir gun

Bir gun

Siirlerinle dovdugun kayalar da erir bir gun
Pinar olur akar bir gun oluk oluk.
Sohbetsiz fikrasiz gunler cekilir mi bir gun.
ice coker bir gun batar, yakar acitir
ne kadar derin ice ceksen de bir gun
ozletir kendini; her gun basini alip gitse de
candan bir soluk

Salim Kabasakal

Bir kadın çırılçıplak

Bir kadın çırılçıplak
Düşüncemin ötesinde donuk bakışlar
Renklerin zamansız çığığı
Gök boşluğunda
Bir kadın çırılçıplak
Donuk yüzde neşeli bir maske
29-09-1999

Salim Kabasakal

Bir sürgünden mutluluğa giden yol

bir yıldız kayıyorsa yorgun zamandan öteye
aşkın yongasıdır bu vakitlerde yüreğime batan
bahar mevsiminden önce gelen hüzün
bensiz bu kaçış neden, neden bu hüzünlü yanın
bu bensiz bakışlar neden,
neden hazanda gizli;
yürekte açan güneş
gözyaşları yakıyor avuçları
yüreğe damlarken geçmişi soluk bir tutku
isyan ediyor ruhum eğrelti akşamlarında
kanadı kırık kelebeğim dilsiz
düşleri yorgun ve yaralı
acı bir sürgünde kıvranırken ruhum
gecelerin rengi hep alaca
o vakitlerde al beni,
al götür renkleri boca edilmiş senli zamana
serapta olsa ıslat dudaklarımı al beni
ateş böcekleriyle aydınlat benli hayalleri
yansın savrulsun sancıların yok olsun rüzgarın kollarında
kaçır en kuytulara
o zamanlarda yok desende
ben hep sende kalırım
gel,
gel işte gecelerimin rengi
bekliyor seni derin ve içli

Salim Kabasakal

Bir umut düşte bekleyen

Küçük beyaz odamda; bir düşe daldım
Yüreğimdeki meydanda, aşk pazarında
Gizlenmiş meçhul bir serüven
soluksuz ve yankısız,
sonra renkleri boca edilmiş bir geçmiş.
Sırada beklerken en olmadık şeyler,
bu gece felç çıldırmış bir düşte gerçekler
Karayı ak yaparken,
sıyırdım seni sıyırdım
Ve sıyırdım kafayı
Uykusu kaçmış son kahraman;
Camdan sökölürken düş kızılı bir cüce,
Cüce değil sanki bir oyunluk kötü huylu artist
Sahnedé alkışlanmış monarşist,
pusuda bekleyen düş ağızlı şizofren
Koynuna girecek gece yarısı,
cüceden bir davet cüretkar ve şehvetli
Bir umut, gerçekten düşe;
Tanımaz aşkı burası düş meydanı
Geceyi bekler,
bekler demini almış uykuyu
Ve Bekler düşler meydanında bir korsan
An gelir böler bir ses, düşte gerçeği...

Salim Kabasakal

Bitiremediğim şiir

güzel gözlü sevdiğime
sen gündüz oldun ben gece
gülüşlerimizde var olduk sessiz bilmece
aşkımız bir film gibi yaşayacak neydi bu acele
nisan yağmurları sokulduğunda üstümüze
geçmişimizden arınıp karanlıktan el ele çıkmak
beraber tutkuyla sarhoş olup
kayıp gemilerin ruhunda kaybolan aşkları yaşayacaktık tek tek
evcilik oynar gibi ekmeği ve suyu paylaşmak
vakti geldi
gökkuşağının altında başlayacak yolculuğumuz
aşkımızın sırrını kimseler bilmeyecek bir yaz gecesi
uç uç böceğinin kanatlarına konacaktı sevinçlerimiz
içinde yaban çiçekleri saklı renklere konacaktık tek tek
bir yanımız kuzey bir yanımız güney olacaktı kabuğumuzda yosunlar
gözlerimize sevinçler ışık saçacaktı senli benli zamanlar gibi

...

Salim Kabasakal

Bozkurt ' un yolu

Ne saklayabilirsin tarihinde öz gençlik,
Al bayrak sarılınca ruhuna üç hilal fırtına,
Geçmiş bir tarihin düş kırıklığı ağır yaralı,
Şok olur usul usul hasretine küskün nehir yalnız kalmış Tuna.
Öyle kıvrılırki gözaltını işgal eden destansı çizgi Sakarya.
Gökyüzünde tarih akar,
Destan akar,
Türk'ün ağzından Allah Allah akar
Bin yıllık şanlı geçmiş.
Bu sancı çok sürmez gelen fırtına sessiz;
Bir çocuk gibi bakar Türkün asil yüzü korkusuz.
Tarumar edilmiş uzaklar hep gri işte önümde Doğu,
El sallıyor üç beş köpek dağda sefil,
Gelecek dorukların ötesi; sürgün vede Kabil,
Sesini duyuyor dünya işte Türkün ayak sesi,
Tut ki;
gelip dayanır kapına sana yol gözteren Bozkurt,
Soğuk bıçak yarası gibi dudağını ısırın endişe,
Aç gözünü Türk genci, aç gözünü,
Leşler bilmez kurdun dumanlı havayı sevdiğini
Aç gözünü Türk genci, aç gözünü...

Salim Kabasakal

Bu deniz başka

Bilmezsin dostum sevmeyi
Öyleki
Bu deniz başka
Kapıldınmı dalgalara
Hoyrat güneşin çıplaklığıyla
Ve
Tuzlu suyu bir kez olsun yutmamışsan
Avuçlayıp hantal parmaklarınla savurmamışsan
Bilmezsin dostum sevmeyi
28-09-1999

Salim Kabasakal

Bu gece

bu gece gözlerim çok uzaklara daldı
sensiz zamanların kayıp gölgesinde
dudağım titriyor adınla
yüreğim körelmiş bir bıçak gibi
sensiz kaldığım günlerden sonra
kaybetmenin endişesi yok artık
yok biliyorum senin gülüşün, iç çekişin, gamzeme takılışın
ve, yok artık ellerimde sensiz geçmişin resmi
unuttum dediğim anların soluğu
sensiz mavi karanlıkta buz gibi nefes
bu gece yüreğime düşen yalnızlık
kalbimde yarım kalmış aşk
bekliyor bizim için
bu gece tutabilir misin ellerimden bir umutla
elma tadında aklımda kalmış
ilk öpüş, ilk dokunuş, ilk vurgun
biliyorum
çok uzakta şimdi
kış günü koynuma düşen isyan
çıldırıyor fırtınam öncesi sessizlik
senle söylediğim şarkılar yok artık
geride kaldı yarım kalmış gülüşler
çok uzakta,
biliyorum
bu gece sensiz çalacak yıldızlar bizim için

Salim Kabasakal

Çığlık

Bir dűş papatya renginde
Nefesin çığdem kokusu
Üzüm tadında dudakların,
Şarabı kıskandıran
Ve ki
Hoyrat güneşin kırbaçladığı
Sabah ayazına gebe mutluluk
Masum bir dűşte
Çığlık çığlıksın
Kanatlarında
Benden kalma dűşlerle

Salim Kabasakal

Çıplak gölge

Düşün yüreğim düşün,
İçinden çıkıveriri kırmızı bir gül
Ve sarhoşluk
Dört yanımda anoson kokusu
Kuru toptak ve taş duvar
Birde sakallarımda rakının salyası
Kır kadehleri
Üç köşeli kabusum
Gözlerimde yol alan martı
Kes çiğliğini dayanamıyorum
Dolanıyor zehirli sarmaşık misali
Sarhoş bedenimde çıplak gölgen

Salim Kabasakal

Çoban yıldızı

Bir kalp tek başına; hiç tanımadan aşkın sarhoş tadını
Şimdi bırakıp gitmeler,
Gecenin deminde kayıp giden yıldızlara inat Çoban Yıldızı
Dokunmadan yüzüme güneş,
Kaybolmuş, içimde gizlenmiş yarım kalan tutkular gibi
Üşüyorum;
gözlerimde geçmişten kalan, siyah beyaz hayaller,
Bekliyorum Arnavut kaldırımlarında sabahı,
Yapayalnız kalmış ela gözlerimde;
Tek başına bir ben, bir de Çoban Yıldızı;
Soğuk rüzgara sarılıyorum,
Hadi al götür beni,
Grisinde kaybolayım demlenmiş bulutların,
Sen benle kal Çoban Yıldızı,
Doğmaya yüz tutarken güneş, demini almış geceden
Bir çiğ damlası gibi, üşümekli ve yorgun.
Arnavut kaldırımlarında, dolarken kılcallarıma yağmur;
Kayıp gidiyor kağıttan teknelerim, içi boş, içi yaralı, içi sensiz.
Hepsinin rotası belli, Çoban Yıldızı

Salim Kabasakal

Deli kasırgadır gecelerim

Kül rengi ince bir sis
Dağılma zamanı çöktüğün yeter
Güneşin altın saçlı kızı
Gel özlemi dindir.
Usulca sokul kösnül rüzgar
Kadife yumuşaklığında
İnce dokunuşla
İşte yeniden geldim de,
Artık deli kasırgadır gecelerim
Kor ateşten kükre yiş
Dal dal gül yaprağı
Yitip giden anılar misali
İlk öpüş, ilk sıcak dokunuş
Geçmişe götür en yürek
Kadife yumuşaklığında
ince dokunuşla

Salim Kabasakal

Demek ki zamanı geldi, gel artık

demek ki zamanı geldi;
gel artık dedi şair,
gel de çıkar pamuksu ellerinle
yıllardır içinde ezildiğim yalnızlığı.
tut beni düşmeden korkularımın sapağında
gel,
gel al kalbimi
en ücra köşesini doldur
istila et, kanımda dolaşan senli hayatı
gözlerime düşen gölgeleri renklendir
senli kahkalarım sarsın,
tutulan dilimin sesi sen olsun
anlatayım,
delice ve hoyratca sana olan düşkünlüğümü,
unutayım sensiz düşmüşlüğüme
ve sensiz kalan günlerimi
indir duvarlardan siyah beyaz
yalnız adam resimlerimi, yalnızlıklarımı koy bavula
arala penceresini yalnızlıktan ayrılan zamanın
ve gir
kalbimde sana ait yerin en güzel köşesine;
aşkımı sana yatak yaptığım yere gir.
sağ omzumu kuş tüyü yastığı yaptım zamana
en yumuşağından yatabileceğin yerde
dal en güzel rüyalarına
renkleri bizle coşan ne varsa
demek ki zamanı geldi
gel artıkat şu imzayı...

Salim Kabasakal

Demlendiğim akşamlarda'

Demlendiğim akşamlarımda yalancı bir gülüş,
Kahkahalar arasında içime işleyen beyaz,
Ve savrulan
Kanunun teli vurdukça çoşan,
Ben yankılarımla sana doğru,
Estim,
Sen terlemiş vücudunla gömleğinin örtemediği arzuları yaşıyan,
Sabah yeline doğru gecenin deminde.
Yalpalanarak vurduk son beyazları,
Ne peynir ne kavun nede rakı
Sadece ıslak dudaklarının aşka özlemi

Salim Kabasakal

Deniz ve Kum

Yağmur vakti köpürdükçe ve delirdikçe,
kıyılarda kumsalı dövmekte deniz,
Gökyüzünde hüznle beklerken bulutlar,
matemde şimşekler bu gece kumsalda kayıp.
Güneş fersiz birazda soluk kayboluyor derin mavilerde,
yalnız kalmış ışık kendi renginden yoksun,
Işığa yol gösteren kayık olmak vardı, denizde ve kumsaldan uzakta,
vede dalgalarda tüy gibi süzölmek,
özgürce bir o yana, bir bu yana.
Yıldızlar şımarmadan sıyrılmalı fırtınalı denizde sana yol olan ışık,
yakamozların dansına kapılmış erken ayrılık,
sıgmaz kıyılarımda kumsalda kayıp isimler,
Hangi aşk bu denizde kaybolmamış ki,
ışıldayan fener yol gösteriyor sende parlayan göz bebeği rengi,
Sabırsız deniz kürer kumsalı, terkedilmişliğin bir yanı hep eksik,
çakıl taşları çıplak di'li zaman kayıp.
Sensiz geçecek gecenin rengi şarap kızılı,
gülerim buna bilirim, dalgalar bende renkli.
Sana dokunmak için yükledim özgürlüğü dalgalar
kumda gizlenmiş yağmur gibi, yol alıyorum kılcallardan denize,
Solar bulutların rengi ıssızlıktan, rüzgar sağır yıldızlar kötürüm
Yol göstermez sana kutup yıldızı kıyılarımda kalmış sensiz gölgesi
göz kırpmaktan bıkmış denize ve kumsala.
Oysa hep aynıdır,
kumun dilinden hep deli dalga anlar....

Salim Kabasakal - 2013 Deniz ve Kum

Salim Kabasakal

Denize isyan

Zamansız bir gecede dumanlı bir hayalden
Sarhoş ederken ruhumu kül rengi bekleyiş
Kırpiklerimde çiğ damlası nefesimle yağmur
Savuruyor güneş sarıya çalan renginde
Alevli saçlarında saklanan gizli Beni,

Soluksuz gecelerimde gölgemi gizleyen
Dalgaları koparıyorum denizden,
renkleri üzgün ve soluk
Alabora olmuş gemiler gibiyim
yitik ve belirsiz
Yeniden başlayacak siyaha çalan bir renkte derinde
İçime hapsettiğim yaprak yeşili gözlerinle
Delirdi dalga, delirdi gök ve delirdi batık hayallerim

Duruluğu beklerken gizlenmiş güneş,
Ayaklarının altına serdim yıldız düşlerimi
Köpürürken deniz, karışır sevdam suya
Çaresiz uçarken gökte isyanda martılar
Süt mavisi hayallerim gibi koyacağım seni
Uzanırken ay demine çalmış siyaha
Işık olacağım, en güzel hayallere alev gibi

Salim KABASAKAL (22-02-07)

Salim Kabasakal

Denizlerimde aşk var

sevmek aşk ister sen var mısın ey can
deli dalgalarım severken kumsalı
düşer yorgun kucağına sahilin
günde sayısız kez, parçalanacağını bile bile
adanmışlık var bende körü körüne
sevmek bu işte,
sevebilir misin ey can?
duydun mu hiç denizlerde midyelerin ağladığını
yosunlar, mercanlar ve renk renk balıklar
derin dehlizlerimde anlatırlar masalımı aşkla
bahanesi nedir deli dalgalara inen rüzgarın
serinlemek mi ister çılgın bir zamandan sıyrılıp
yoksa rüzgarın dalgalara aşkıdır delice
sokulur nasırlı parmaklarıyla
tarar mavi saçlarını denizin, gündüz gece
ey can,
uğurladık bir günü daha uzak teperin ardına
şimdi dinlenmede mavi dalgaların güzelliği
öyle uzaklaştık ki kıyıda sadece ikimiz
o kadar sıcak ki bu vakitler,
sana olan aşkım gibi
bizim duygularımız gibi
gel bir delilik yapalım bu hayatta
önce sevgi tohumları ekelim durgun maviye
bırakalım özgürce kalbimizin anahtarını
yosunlara, mercanlara ve renk renk balıklara
sessizce...
hadi sev beni, hadi yaşa beni
hadi bir umut anla beni
ben varım ey can

Salim Kabasakal

Devrim zamanı

terlemiş yorgun gecelerden
arınmış düşler
beni göstereceğin,
daldığın her anda zamansız bir vakit
adımı haykır yankılanmasın çığlık çığlık
en derin uykularında
suskun hayallerinde demlensin bensiz zamanlar
renklensin buzuldan kalmış hisler
hiçli vakitlerin kayıp cümleleri
derinlerde,
düş zamanlarında gördüğün masalların kahramanı
ben olayım
CHE' nin devrimci ruhu dolansın gece ve gündüz
yeminli zamanlarımda sevdiğin şarkı gibi
yüreğini al avuçlarına bir başına özgür rüzgar
dal bu gece en derin uykuna ben geliyorum sevgili

Salim Kabasakal

Doğacak yeni bir nefes

neşeli sözcükleri koynumda,
hüzün ne anlamsız şeymiş,
gülünce yüzün,
yine erken doğuyor güneş,
gamzeme takılmış bir hayat gibi,
sıcak ve umut dolu,
açıp bakılan kimi zaman,
sessizce içinde büyüyor mu ne yüzün?
uzaklardan dokunurken rüzgar,
titrek bir kalp gibi fısıltısı,
mavi düşlerde büyümüş.
ördüğün patik eskimemiş bak; ne masum.
atmalı sahte maskeleri yüzden,
birlikte yaşanacak aynı gök ve aynı yer.
çözülecek bir buz gibi yürekte saklanmış inat,
ansızın susacak,
yer, gök ve zaman...
sevinç çoğalacak beklenen yeni bir nefes.
sende benim, bende senin izlerin,
doğacak,
yüzü biraz senden, biraz benden...

Salim Kabasakal

Dostum gitme zamanı bu şehirden

Yokluğun ne dayanılmaz şeymiş
Seni tanımadan seni sevmeden önce
Bilmezdim böyle acı çekeceğimi
Bir dostum vardı adı yalnızlık
Gülünce gülüşüme kapılan
Ağlayınca omzumdan tutan
Bilmezdim böyle acı çekeceğimi seni tanımadan seni sevmeden önce
Sen;
Hani yağın karlara inat açın kır çiçeğim
Rüzgarlara kapılan bulutlar gibi
Kaçamadım senden vazgeçemedim
Bir başka hayatta bir başka zamanı yaşadım
Her yerde sen herşeyde sen
Açın leylaklarda
Masumca göz kırpan güllerde
Ve de özgürlüğe kanat çırpan kuşlarda
Her yerde sen herşeyde sen
Bilmezdim böyle acı çekeceğimi seni tanımadan seni sevmeden önce
Yine geldi yalnızlığım
Oturdu işte yanıbaşımda konuşuyor benimle
-dostum gitme zamanı bu şehirden
Lakin;
Geride sana bırakacağım hiçbirşeyim yok
Yaşanılan birkaç güzel anıdan başka
Çaresizliğim her tarafta
Gidişim kadar gerçek
Ve yalnızlığım kadar sade
Ne çok istedim
Birlikte yıldızlara bakmayı
Uzanıp gökte bulutlara dokunmayı
Biliyormusun sevgilim,
Aldığım havanın tadı yok,
Ve artık
Yok yok nidalarının da duymuyorum
Üstelik sigaramda bitmede
Şu son satıra birde hasret eklenmede
Ey yar,
Yürekte yine yolculuk vakti
Nerde bu durak nerede bu liman
Bilmem kaç şehir daha gezeceğim
Ve bilmem kaç şehir daha seni arayacağım
Bilmezdim böyle acı çekeceğimi seni sevmeden önce
Yalnızlığım geldi
Anlamalısın
Gitme zamanı bu şehirden

Salim Kabasakal

Durduruyorsun hayatı

sen gözlerimin alamadığı derinliklerde idin,
hayalin gölgeme karışmış,karanlık mı,
güneşi kucaklamakta limon ağaçları
sarıya çalan renginde tüm şehvetiyle,
çarlıyor rüzgar,gecenin deminden sıyrılmış
inip kalkan terlemiş çıplak göğsüne
oysa kocaman bir hiçti,
varlığın çekilmiş solgun bir fotoğraf
durduruyorsun hayatı,
limon ağaçlarına çarpan rüzgarı,
sabahın buğusuna kapılmış güneşi
ve kendisini tanrıya bırakmış yıldızları,
beynimde muamma, yürüyorum,
insanların adımlarına karışmış adımların
sana gece dedik sana gizem ve ki;
çığlık çığlık sarmaşıklara doladık
öyleki;
akrep yelkovanı kovalamaz oldu harlanmış düşlerde
boğulmazdın ateşi üstüme çeksem de,
şehvetinde gezinen parmaklarım,
çıplak baldırlarınla yan yana.
gözümü kapatıyorum sen hala bakıyorsun

Salim Kabasakal

Düş

Düş maviden sıyrıldı;
Ve ki yankılanıyor kimlik sorgusu
Sen?
Köz köz olmuş yüreğime düşen
Şaşkın bir su tanesi misali yolunu bulamayan
Şuya hasret selvi açık yeşile çalan rengi
Ve sen;
Toprak kokusuna kapılmış.

Salim Kabasakal

Düş ayazı

düş ayazım; sensiz zamanlar
sarhoş bekleyişlerimin gün ışığında ayılması gibi,
sessiz kalmış boş şişeler ve başı boş külünde vakur sigaram
yutkunuşlarımda gizlenmiş bir bekleyiş
öylece;
oysa, ne çok şey anlatmak istedim sana,
boğazıma dizilip yutkunuşlarımda kaybolmadan önce,
susku zamanlarında seslendi içimdeki öteki ben.
bir uç uç böceğine yapışıp savruldu aşka sürgün hıçkırık
kelimelerden gerçeğe kimliksiz bir yol alısta yalnız ve durgun
o vakitlerde yalnızlık bir gölgedir hep yanı başında,
kaldırım taşlarını sayan ruhumsa serseri,
başı boş ve vakur,
oysa kalbimin içine ne çokşey sığdırmak istedim,
şaklanmış bir dünyanın pastel renkleriyle öylece
İşte sırrı bu şairin; yalnızlık -
gecenin deminde dökülür kelimeler tek tek,
kirpiklerden süzülen bir kaç damla yaşla yol alır
geceden meçhul bir sabaha,
intihar çılgınlıkları tırmalarken ruhu
beklemek, beklemek ve hep beklemek
belkileri bir kenara bırakıp nasırlı ellerin arasından süzülen umutları beklemek
oysa bilir ki bekleyen
hummalı bir başta;
başta en olmazı beyaza takılır siyaha çalmış üç beş saz teli gibi
anlamsızlıklardan bir bütün yapmak
mesele bu diye başlar şair Salim
harika bir yere götürmek ruhu ve umutları orada bırakmak
buğusuna kapılmış bir bulut gibi rüzgardan kaçan öteki ben.
uzaklarda çok uzaklarda boncuk gözlü bir düş
ritmine bıraktım kulaklarımda çınlayan o eski melodiyi yalnızlığın kendi mırıltısında,
bilmem, bilmem diyerek savrulurken içimdeki öteki ben
kıyılarıma sokulan çıldırılmış bir gel- git
bir eşi olmalı diye başlar...
Arnavut kaldırımlarına tek tek adını koyduğum aşk
yağmura gebe anlarda tek tek avuçlara hapsettiğin bir eşin olmalı.
demini almışken gökyüzünde maviye çalan ben
bırak, bırak bir daha akayım gökyüzünden tek tek...
Arnavut kaldırımlarına basayım tek tek 87-88-89
ve sonra savurayım seni bir serçenin üşümecli kalbinden sıcacık bir hayale...
Salim KABASAKAL -2013 Temmuz

Salim Kabasakal

Düş ve Büyü

Düş ve Büyü
Ve gizemli bir düş ucunda büyücü
Mavi, mor, kırmızı
Bırdaktım kendimi sessiz boşluğa
gömdüm başımı derin yankılara
Bırdaktım seni
Kimsesiz, içli bir çığığa

Ve gizemli bir düş ucunda büyücü
Özledim seni, İnce ince çıkan kemanın son sesinde,
Ve hayalin savurdu; harlanmış tutkuları mavi yankılarda
Kapattım gözlerimi tutkulara gebe sarhoşluğumda
Karanlığa saplanmış pisliklerden sıyırdım göğsümü,
Geride kaldı, aşkın arkasındaki sis
Dağıldı karanlık, dağıldı büyü, dağıldı düş ve durdu zaman
Ve dindi maviye çarpan yalaza rüzgar...

Ve gizemli bir düş ucunda büyücü,
Varsın benle çöşsun aşka susamış kadın
Asasında seraba kesilmiş gizli bir Aşk.
Ve o an;
Aşkın mahrem teni dokundu, meçhul bir ben
Küflü bir zamandan sıyırdım seni
Kendi hiçliğimin senfonisinde acılı bir sesle
Yitik bir zamanda yaşadım ben.

Ve gizemli bir düş ucunda bir büyücü
Gamzeme kapılmış gülüşlerimin yankısında
... gel uyandır göğsümü şarap kızılı yangınlardan
Bırak kalsın hayat, bu gece düşte felç
Bir kadının kalbinde durup sayıklama
dudaklarım.

Gitmek,
ela gözlü çalkantılı bir şairin gözlerinden
Usul usul gün ışığına...
Ve gizemli bir düş ucunda bir büyücü

Salim Kabasakal

Düşmüsz ateş-i aşka

Bir nefes kadar yaklaşmışken ince belli arzuya
Ve kadın kokusu savurmuşsa düşlerimizi
Bir şey biliyorduk
 gecenin içinde kayıp giden yıldızlarda saklı
Bir çırpıda akıyordu içimiz
 ayrılıktan kalma sancılarda
Dönme dolap gibi dönerken, ismi rakı masamızda
Düşmüsz ateş-i aşka,
 Soluk tutulmuş, yitik bir an
Atla adamım bu sarhoş bakışlarda dans eden çok
Cümlelerin ortasında kısık seste gizli yabancı bir virgül,
Ben bir kez ölmüşüm uğurlarken gözyaşım
Ve çamur kapatırken aşk dolu dizeleri
Çok oldu onu bırakıp, şaşkın bakışlardan döneli
Dolanmışken dilimize
Rengi maviye çalmış düşlerde
Ve; parçalarken kırmızı laleyi
Kapattık
 kalbimizden geçen yolları birçok kez
Yeniden inşa yok kadında,
 kendi içinde gizli iki
Ve sen,
Aşkını çürütmüşsen yalnızlıktan kalma
Yahut bir kez çıktın mı,
 kalbinden artık git

Salim Kabasakal

Ebruli zamanlar

Sözler benim tek arkadaşım görünen ve görünmeyenlerimle darasız ve sessiz,
Zamansız mutluluklarda geçici tebessümlerim günü birlik beklentisinde,
Yavaş yavaş hisler buluşur, kalplerin zaman ötesi kandırmacasında.
Rüyalarım senin gelişine gebe; Ebruli zamanlarda mor yangınların susku devrimi.
Yüreğim meydanda, arenada vahşi bir savaşta belki yorgun belki de son oyunda.
Kaçarken korkulardan bitik ve yorgun bir ben kalmışsam eğer senden uzak,
Yüreğime dokun.
Rüzgarların peşinde her köşe başında terkedilmiş kavgalarım korkak,
Şimdi terkedilmiş gecenin güne vurgun gülümsemesinde sıyrılırken güneş sıcak ve neşeli,
Avuçlarına al gelecek güzel günleri yaşa, sessiz ve derinden
Şimdi;
bir başına bütün kötülükleri bırakıp geride ne güzel bakıyorsun aşkım diyorsan.
Ve sesim yankılanıyorsa duvarlarda siyah beyaz bir geçmişin ardından,
Geri gelmişse aşka sürgün ruhum, hükümsüz bir vakitte,
Yaralı gemiler limanında ayrılmışsa savrulan yapraklarım,
Duman duman olmuşsa bir başına yalnız kalmış sigara ve avutmuyorsa bensiz kalan zamanlar kayıp şarap tadında,
Şimdi sen adını koy Aşka tutkun dalgaları kırılmış bir denizde yaralı.
Sensiz yaşamak ne kadar anlamsız mevsimi gelmiş çıplak bir ağaç gibi,
Nasıl olduğumu düşünüyorsan; nerede ve yalnız vede anlamsız,
Gözlerinde parlayan ışık yol olur saçlarından süzülen kır çiçeği kayıp yıldız,
Tenimde kırılmış dalgaların tuzu akıyorsa sensiz yaşamak gibi anlamsız.
Şimdi avuçlayıp gökyüzünde sen olan tüm bulutları renklerini ben katayım mavi kırmızı ve yeşil...
Biliyorum ki yağmur damlası bensiz sen olmaz.
Toprağa düşmüşsek el ele cemre gibi, kurumuş toprağımızda yol alır,
Koyun koyuna demlenmiş bin yıllık bir aşk bekler bizi bekler.
Şimdi biz aynı kalbin öteki yarısını yaşıyoruz desem Tanrılar meydanında sevinç çığlıkları savrulur
Bırak sevgilim bırak; Ebruli zamanlarda savrulsun Tanrıların bize vurgun aşk şarkıları...

Salim Kabasakal

Efil efil

başımı döndürünce yalnızlık,
gizemden yana.
içimdeki fırtınaya saklanır,
sağ yanağımda saklanan soluğun,
yüreğimde sessizce dolaşır,
çözülür kar beyazı, senli bir geçmiş.
eskitilmiş bir anın ucudur,
gaz lambası fitilinde titrek alev.
açık denizlerimde belirir,
şiiire sığınmış bir avuç mutluluk.
al;
al kalbimi yüreğine
bir şiiirin başından sonuna
sessizce sokulur içime,
senli zamanların esintisi efil efil...

Salim Kabasakal

Eflatun hayaller

EFLATUN HAYALLER

Eflatun hayaller süzülüyor düşlerden
Süt mavisi damlacıklarda yüzün
Ben sensizliği aralıyorum gün be gün
Sen gecenin koynunda hayali
Martılara yalanlar söylüyorum
Meçhule açılan bir yankıda
Ve kimliksiz bakışlarımda
Issız adalara sürüyorum kelimeleri
Sonra terk edip korsanlara
Miço bakışlarımda çivili bir zindan gibi
Şimşekler yol veriyor edası kadar çabuk
Kayıp giden yıldızlar gibi nergiz akşamları
Tutkumun değirmeni sulara meydan okuyan
İçimde sarhoş bir ben
İncitilmiş aşkın bütün harfleri
Çağırıyor seni tutkularım
Öyleki;
Eflatun hayaller süzülüyor düşlerden
Süt mavisi damlacıklarda yüzün
Sıyırıp hayallerden kalbimi
Nasırlı ellerime hapsetmişim
Tütüyor sana doğru kesik sigara kokusunda
Biraz ateş, biraz hüznün, biraz yasemen
Maviye çalan renginde bir isyan sessiz bulutlarda
Yetmiyor bana hayalin
Her tarafımda ısırgan edalı geçmiş
Ve umursamıyorum boğazıma takılan adını
Bir volkandan sıyrılan nehirler gibi
Bilmezsin nerden akmışım yüreğine
Bu yüzden zaman sensiz
Gizlenmiş mevsimler güneşin ardına yalnız
Beklemede gül kokulu mor bir yangını.
Ve sessizce akacak içime gökkuşağı
Ardımsıra gölgeler gibi bir uzayıp bir kaybolan.

Salim KABASAKAL 06-02-2006

Salim Kabasakal

Ela'ya / İsyân

Ela gözlerimde görmek için seni,
Boşuna bakacaklar acılı yüzüme
Ve ben
Sadece seni göreceğim süt mavisî düşlerimde
Bugün yalaza bir rüzgardan kalma yalancı bir baharayım
Köpüklü dalgalara hasret kaldım diye;
Kaktüs yüzlü suratlar
Kişnemelerini çerçevelemiş özgürlüğümün üstüne
Ve ben soğuk kalpler arkasında
Sancılar içindeki beynimle
Seni hayal ediyorum
Yaprak yeşili gözlerini
gök mavisini
Ve hep özlemle beklediğim
Altın sarısı saçlarını
Bir düş papatya renginde
Nefesin çiğdem kokusu
Üzüm tadında dudakların,
Şarabı kıskandıran
Ve ki
Hoyrat güneşin kırbaçladığı
Sabah ayazına gebe mutluluk
Masum bir düşte
Çiğlik çiğlıksın
Kanatlarında
Benden kalma düşlerle
Seni hayal ediyorum

Salim Kabasakal

Ergûvân bakışlarımda kaybolurken hayalin

Ergûvân bakışlarımda kaybolurken hayalin
Düş tutardı maviyi akardı zaman akardı karanfiller
İsmin düşünce yüreğim kan ağlardı
Lâl ikindilerde susardı rüzgar susardı mekân
Nefesin kesilişine şahitlik ederdi Ay

Ergûvân bakışlarımda kaybolurken hayalin
İnce belli bir dansöz edâsıyla
Tutuştururdu etekleri arka bahçemin gülleri,
Ve ben dalarken aşk sarhoşluğunda
Küf kokulu beyaz bir hayâle.

Ergûvân bakışlarımda kaybolurken hayalin
Düşlerimin öteki yarısında Mor vakitlerde
Kağıttan gemiler kalkardı ve sonra
Yitik martı kanatlarında çığlık çığlık sonsuzluk
Fırtınada demirleyen hayaller
Gül kızılı bir kabus çökerken maviye
Açıldı kağıttan gemiler, açıldı ciğerimde demirleyen gemiler.

Ergûvân bakışlarımda kaybolurken hayalin
Mırıldanıyor rüzgar ağır aksak adını
Yitik bir gölge, demlenmiş bir bulut
Gözyaşı arefesinde sırtı okşayan örümcek bakışlı zaman
Karşı kıyıda terkedilmiş bir gölge
Sefil bir bakış, yankılı bir ızdırıp

Ergûvân bakışlarımda kaybolurken hayalin
Nefes almadan duruyor parmaklarımın arasında beyaz gelin
Maviyi kaplayan dumanların fısıltısına kulak verirken
Yarım kalmış şarap tası, umut sereserpe
Hayalin dökülmüş, şarap şişesi boş,
Ergûvân bakışlarımda kaybolurken hayalin
Savurdum düş kırıklarını savurdum nasırlı avuclarımdan

Salim KABASAKAL "Şair Ağlıyor"

Kabasakal_salim@hotmail.com

Salim Kabasakal

Eskimiş tanyerinde kaldı

Nefes almak için
Çatlamaya hazır bir tohum
Kuru toprak içine bastı
Ağaçlar çiçekler çimenler
Ağlaya ağlaya yosun tuttu
Hadi bir cesaret arala toprağı
Güneşe merhaba de
Oysa biz
Kumdan yaptık aşkımızı
Ayrılık susku vakti
Ve ki
Vurmada deli dalgalar
Sevgilim
Vakti geldi
Kanatları mavi kuş
Gidiyorum gözlerinden
Eskimiş tanyerinde kaldı
Gözlerimde saklı hayallerin
Dağılsın kumdan aşkım
Çatlasın toprağın tohumu
ve bulutlar isyan etsin gözyaşlarına

Salim Kabasakal

Eyvallah

Kaç sabaha şarap sarhoşluğuyla merhaba dedik,
Bilmezdik kısamıydı? yoksâ uzun mu?
Bir sevda ki öylece özgür ve öylece masum
Adını koymuşuz,
Eyvallah

Salim Kabasakal

Fırtınaya selam

Gücümü üfledim fırtınaya selam
Korkum başka
Aşk benimde tutkumdu
Bir daha gelersen
Özlemlerime kapıda öyle gel.
İlmik ilmik işlenmiş yüreğime,
Anlatamam ne fayda
Dokunuşu ve anlık arzuyu
Adınızı hiç koyamadım aşklarım
Ah yürek
Ah dokunuş
Adınızı hiç koyamadım

Salim Kabasakal

Fısıldarken

e saçlarına dokunan
Yıldızların ışıltısında ince çizgili uçurumlarda dans eden melek
Güzel bir yalnızlıktı düşlerde hüküm süren prensin krallığı
Şokulmasını beklerdi gecenin tek başına yorgunlukla
Ölüm ile bir virgül koymadan henüz arasına
Dalmadan mavi bir hayale ince bir keman gibi patlatmadan tizinde hüznüleri
İçten ağlayan rüzgarın serinliğinde suya bırakırdım vücudumu
Gözlerime henüz inmeden perde adını sayıklardı telaşla
Fısıldarken yorgun zamanları
Ellerimle kenara itip içimdeki yüzbinlerce keşkeyi
Yalnız ve korkak bir bedeni parçaladım
Kollarım yatakta / bacaklarım sokak ortasında / dölüm denize karışmış
Öylesine özledim ki seninle tek vücut olmayı çırılçıplak bir aşta
Gerçekten uzak üvey oğluydu hayallerin / sense mavinin meleği
Bir elbise diktim umutlardan arkası olmayan
Kapının önüne koydum düşlerine dalmadan
Bir aşkın tragedyasında kahraman olmadan

Salim Kabasakal

Gece

savrulup gelen tutkularımdan arındım,
bu sabah yalancı bir rüzgara kucak açtım,
uzatmışken sarı saçlı güneş kollarını
soğuk bedenimde parçalandı
incecik bedeni
ve ay bölmeden geceyi
sessizce kaybolurken yıldızlar
haykırdı meçhul sorguları ağlayan gece

Salim Kabasakal

Gece yarısı dūřlerim

Bir ığlık gibi kop gel uykularımdan
Ve bđl gece yarısı dūřlerimi
Sonsuz bir dđngü gibi,
Hani bir tutsan ellerimden
Yeniden oşacağım yürekten
Sensiz gecelere dalmadan
Sabahı kucaklayacağım

Salim Kabasakal

Gecenin koynuna girince güneş,

Gecenin koynuna girince güneş,
Sokuldu usul usul,
Bir kadının düşünde sarhoş rüzgar,
Köz köz olmuş yürekte usul usul
Bir dokunuşa hayat veren, şefkatle
Sarılmada çıplak düşlerime
Ey içimdeki çağrışım
Sessiz yankı, zihnimin demlerinde muamma

Gecenin koynuna girince güneş,
Çöz beni tutsak gecelerde
Bıraktım ben, herşeyi bıraktım
Arnavut kaldırımlarında bir kaosa
İçimde yalnız bir savaşçı,
Tanrılar meydanında kendi hiçliğim
Gelsen diyorum, gelsen istiyorum,
Öyleki bıraktım kenidimi
Rüzgarların sefil mırıltısına
Bir fahişenin ağlamaklı gülüşünde
Özledim seni rüzgarın fısıltısında
Özledim seni duruluğunda kaybolduğum
denizlerimde

Salim KABASAKAL

Salim Kabasakal

Gecenin yedi yaşında gizlenmiş çocukluk

Renkli hayallerimi seçiyorum çocukluğumdan kalan
küçük bakışlarım yol alıyor, sana gelmeden
naylon ediklerimle adımlarımı sayıyor gölgeler
böldükçe ayın nazlı ışığı, gecenin yedi yaşında
çocukluğumun heyecanı kurulur düşlerimin ortasında
oysa ben düş ayazında;
kıvrık saçların buklesinde sakladığım kahramanlarla,
kaçak bir zamanda, yüreğime tebessümler kazıyarak
avuçlarımdaki çizgiler gibi, bölmeden nasır pamuk dokunuşlarımı
tahta sürgülü kapımızda sürgüneyken sevinçlerim
ne çok birikmiş gazoz kapaklarım,
Uludağ, Elvan, Tamek
işte en sevdiğim zaman, gecenin yedi yaşında gizli
kerpiç evimizin arka bahçesinde saklanmış hayallerim
beyaz kiraz ağacında mevsimi gelmiş tat gibi
hiçbir şey eskisi gibi beyaz olmayacak
ve hiçbir şey, gecenin yedi yaşında olmayacak
sahi,
ben çocuk kalmışım, bir korku ve bir telaşla
şimdi arala beni gecenin yedi yaşında,
zulamda gizlenmiş hayallerimle
geliyorum sana,
şimdi aç kapını, arala yüreğini;
çocuk bakışlarımla gördüm
sen benim yedi yaş hayalim

Salim Kabasakal

Geç kalmışlığın bir yanı eksik

gözlerimde uyku yok
geç kalmışlığın bir yanı hep eksik
öyle ki bu zamanlarda,
sabahçı rüzgarı sokuluyor meleklerin sırtında
kiremit rengi odamda yalpalanıyor yalnız kalmış ışık
yarısı yitik bir rüyanın resmi asılmış
ruhumdaki son çiğlik gibi
kabıma sığmıyor renkleri boca edilmiş bir sevinç
rüzgar bıraksın nefsi
bıraksın,
bıraksın tutku vakti sensiz beni
çünkü;
geç kalmışlığın bir yanı hep kırık, hep yitik
bir yanı hep yoksun
öyle kalmaz dostum, öyle kalmaz
an gelir yapışır yakana çiğ damlası vakti bir güneş
keyifle dolar, dolar göğsünde tatlı sıcak
o anlarda bırak harlansın göğsün
seni kendine götürecek yolculuk dönülmez bir yol artık
aç göğsünü
al beni

Salim Kabasakal

Gelir bilirim

.... gelir bilirim.
zaman içinde
içinde saklı gizli bir ben ile,
öyle saf ve duru
ve de en derin mavide
gizlice gelir bilirim,
dokunmak ister sabahçı rüzgarına
çıplak yalnız bir bedenle
gülümser tanyeri güneş bedene
sokulmadan
gizlice gelir bilirim,
saatler durduğunda,
soluğum kesildiğinde
mavi benden çok ötede olduğunda
... gelir bilirim '

Salim Kabasakal

Gittiğim gün teknem batmış farzet

Gittiğim gün yankılanan sesim kaldı
Kıyılara vurmakta çığlık çığlık,
Maviyi beyaza bölen köpüklerim
Bir martının kanatlarında uzayıp kaybolurum
Deli dalgaları aralayan teknelerin sırrı gibi
Batık bir teknede yosunlaşan umutlarımla
Ağır oldu aşkın
Gittiğim gün teknem batmış farzet.
Herşeyimsin
Bilmelisin deniz benden ben senden ayrılamam.

Salim Kabasakal

Giz

Ve esasını şarap tasına gömmüş adam,
sigara dumanında cilveli bir naz
ve hayalinde güneş,
Uzatsa kollarını hırçın rüzgar,
sefil bakışlarda kaybolur yankı ve ses.
Kimliksiz bir hiçlik ortasında muamma
ve ben çölde bir serap.
Kusacak elbet kanadı kırık melek
Uçmakla düşmek arasında kararsız,
Gecenin şehvetimi boynuna sarılan
yoksa bir ihanet vurgunumu bedenine sokulan.
Kırbaçla ey bahar gözlüm,
Düşlerini kırbaçla.
Bırak özgür kalsın doğada bir iz....

Salim Kabasakal

Göç

Siz;
Göçüp gitsenizde
Meçhul bir tozun, görünmez gölgesiyim
Delî dalgaya kapılmış, şaşkın yosunum
İnce ince çıkan, martı çığılıyım
Siz,
Göçüp gitsenizde
Kaybolan gülüşlerin tek sahibiyim

Salim Kabasakal

Gölge misali

Bazı zamanlar kelimeler anlam katamazsınız;
Gölge misali bir adım öndedir hep,
uzanıp tutayım dersiniz incelir ve kaybolur;
Nazı vardır
İsyan ise kaybolan tik taklarıdır;
Avuçta sıkıştırılmış bir sigaradan çıkan dumana kapılır
ve köz köz ateşinde yanarsınız;
Bir rüzgar esseyse alsın götürse beni der
ve sarhoş üç beş kelimenin siyah beyaz filmini tekrar tekrar seyredersiniz

Salim Kabasakal

Gülerim ben buna

Sert görünen yüzümün arkasında bir ben gizli,
Ve ki bir dünya bir hayat...
Ne farkımız var ki birbirimizden?
Zenginlik mi?
Çok çalışmak mı?
Çok okumak mı?
İşçi yada Yönetici olmak mı?
Ressam yada Şair olmak mı?
Mantarlar bizi zehirlerken kim kurataracak bizi?
Ucu kırık kalem mi?
Gülerim ben buna....

Salim Kabasakal

Güneş hiç doğmasın

Ey sevgili dinle!
Saatler dursun
Güneş hiç doğmasın
Ay rengini geceden alsın
Ve soluduğum mavi
Köz köz olmuş ciğerlerime dolmasın
Veki o an ölümüm olsun

Salim Kabasakal

Güneşin karşısında kaygısız

Güneşin karşısında kaygısız
Dindi yüreğimi döven çıplak rüzgar,
Bir taşın altında sefil bir yılan,
Savurdu zehrini aşkın şahlanışına,
Ve kafesini yıktı yalnız arslan,

Güneşin karşısında kaygısız,
Siyah karanfilin düştüğü
Sessiz ve yalnız bir vahada
Yarım kalmış düşlerimle
Bir trenin dumanına gömdüm seni,

Güneşin karşısında kaygısız
Sonu gelmeyen cümlelerde noktalı virgül
Ve yorgun savaşçı, ölümün uçurumunda bekleyen
Öyleki bir kadına yıldız kadar yakın,
Bir nefes kadar uzak

Güneşin karşısında kaygısız
Yel değirmenini döven zavallı Don Kişot
Oysa yağmur yüklü bulutlar içiyordu melodileri
Ve esasına çamur bulaşmış tanrılar
Uykusunu dövüyordu acılı bekleyişin

Güneşin karşısında kaygısız
Elmasını çürüten yalnızlık
Rutubet vuran yüreğimde tebeşir kokusu
Kırılır bir tarafı sarhoşluğun
Yudumlanan bekleyişlerle itiş kakış

Salim Kabasakal

Hadi gel yeniden

Beni bana bırak bu gece ne olur,
Raks etsin taş plakta senden bana kalan düşler,
Kurayım masayı (verandanın altında bilirim seversin oradaki çiçekleri)
Donatayım içimdeki aşkla ve özlemlerle,
Eşlik etsin yalnız rüzgar gözyaşlarım senden ırak,
Otur karşıma, kadeh kaldırayım sana kırmızı şarap tadında.
Hadi kalk dans edelim, tutayım elinden,
Gece sokulurken masama beyaz olsun bu gece elbisen,
Beni bana bırak bu gece ne olur
Ateş böcekleri dansımıza ışık saçsın,
Ay şahit ya,
Bilirim beceremem dansı, gene gülersin bana
Olsun be iki gözüm sen gene gül
Hadi çık gel şarkımız bitmeden
Ve;
Gece ağlatmadan ve şarap bitmeden gel

Salim Kabasakal 2011- Hadi Gel

Salim Kabasakal

Hani

Hani bırakıp gitmeler yok mu,
Hani soluksuz kalıp, çaresizce gözyaşlarımıza şahitlik etmek yok mu,
Hani avuçlarımızın arasında hissettiğimiz o sıcaklık yok mu;
Hiç kaybolmasın istiyoruz,
Susuyoruz, hayal ediyoruz ve çoğu zaman keşke diyoruz.
Keşke keşke keşke...ve Zaman öyle hızlı akıyor ki;
Şimdi, Arnavut kaldırımlarına düşen yalnız kalmış yağmur damlaları gibi, Sonumu biliyorum,süzülürken özgürce gökyüzünden;
Ben de katılacağım savrulan damlacıklara
ve sonra; eşlik edecek bana yağmur damlaları
biraz yalnız, biraz buruk,biraz umutlu,biraz kirli, biraz özgür olacağım
Gelip geçen yalnız yüzlerde isyan edeceğim,
duyulmayacak sesim,duyulmayacak çığlıklarım ve hiç hissedilmeyecek
ben olduğum,
Kıskanacağım gökkuşağına bulanmış renkleri
Özgürce, bir olup mavilerden süreceğim hayallerimi gökkuşağın renklerine doğru,
çok isteyecek gökyüzünden süzülen hayallerimiz,
Sessizce Arnavut kaldırımlarında kaybolacak,
Yalnız kalacak ve kimse bilmeyecek,
Demlenmiş bulutlardan kopan bir damlanın isyanını.
Savuracak kendini beyaza çalmış renginde
kerpiç evlerin beyaz duvarlarında süzülecek,
Belki izi kalacak tıpkı ben gibi, sessiz ve durgun.
Şimdi avuçlarımdan süzülen sigara dumanı gibi;
nefesimden ayrılırken, griye çalmış renginde hayalin gölgeme karışıyor
ve cama çarparken, süzülüyor yağmur damlacıklarında yüzün, sarıya çalan renginde
saçların soluyor gözlerimden uzaklara...
Çaresizliğim kadar gerçek, gidişin kadar gerçek, son yağmur damlasında...

Salim Kabasakal

Hani çocukluk biz

Hani çocukluk biz, kısa pantolonlar giyer elimize yüzümüze bulaştırdığımız
dondurmalarla gülümserdik,
gökyüzü derin maviydi o zamanlar
ve o zamanlar kuşlar bizim büyülü dünyamızdı,
hep onlar gibi uçmak daldan dala konmaktı tutkumuz.
Ve birden büyüdük
dondurmayı kaşıkla yer olduk,
kuşlardan büyülerin gelmediğini uçaklara binerek öğrendik
peki ne değişti de biz Kısa pantolonları çıkarttık
şimdi gömlekler şimdi ütülü pantolonlar ve ceketleri giyiyoruz.
ne değişti
Biz ADAM mı olduk
yada sizler benim en derin aşklarım
büyülü dokunuşlarda sıyrılıp KADIN mı oldunuz
oysa ben çocuk ruhumla gülümsüyorum
halen çocuğum ve inadım halen buna

Salim Kabasakal

Hani seversin ya

Hani seversin ya
Bazen akasyalar açar
Göz kırpar tomurcuk mutluluklar
Sevinçten ağlar bulutlar
Hani mevsim baharmış kışmış kimene
Hani seversin ya.
28-09-1999

Salim Kabasakal

Hayalin gölgeme karışmış

sen gözlerimin alamadığı derinliklerde idin,
hayalin gölgeme karışmış, karanlık mı,
güneşi kucaklamakta limon ağaçları
sarıya çalan renginde tüm şehvetiyle,
çarlıyor rüzgar, gecenin deminden sıyrılmış
inip kalkan terlemiş çıplak göğsüne
oysa kocaman bir hiçti,
varlığın çekilmiş solgun bir fotoğraf
durduruyorsun hayatı,
limon ağaçlarına çarpan rüzgarı,
sabahın buğusuna kapılmış güneşi
ve kendisini tanrıya bırakmış yıldızları,
beynimde muamma, yürüyorum,
insanların adımlarına karışmış adımların
sana gece dedik sana gizem ve ki;
çığlık çığlık sarmaşıklara doladık
öyleki;
akrep yelkovanı kovalamaz oldu harlanmış düşlerde
boğulmazdın ateşi üstüme çeksem de,
şehvetinde gezinen parmaklarım,
çıplak baldırlarınla yan yana.
gözümü kapatıyorum sen hala bakıyorsun

Salim Kabasakal

Hayat bir dalgaysa eğer

sen umudun sabahında dağ çiçekleri
ve
dağlara serilen sabah güneşi kadar güzeldin;
yüreğimiz gökyüzü kadar engin,
bulutlar kadar beyazdı;
üşüyorum;
güneşe ulaşılmazlığı bilerek
soluğunun sıcaklığına sığınmak istiyorum;
sen olmadan nasıl bakarım gökyüzünün maviliğine.
nasıl bakarım engin denizlere,
hayat bir dalgaysa eğer...
nasıl yürür sulara sandalım, rüzgarın olmadan,
dolmadan iliklerime sevdanın iksiri, ufuklara nasıl açılabilirim; Yüreğimdekileri her gece
kağıtlara dokuyarak,
her sabah seher yellerine okuyarak
uzak çığırlara, uzak yollara savuruyorum şimdi;

Salim Kabasakal

Hayatımızdan sayfalar

ellerimizin arasına aldığımız yorgun başımızdan geçen hayaller misali hayatta bu kadar, Hiç dikkat etmemiştim hayatın deli bir nehir gibi hızla ve gürültülü aktığına, Etrafımızda günlük koşuşturmacalar hep aynı değilmi sabah gözlerimizi güneşle birlikte açtığımızda omuzlarımızda taşıdığımız yükün daha fazla baskı yaptığını hissederek, oysa sabah çayında eriyen şekerler misali hayatımızda yer verdiğimiz şeylerin hazzı eriyip kaybolmuyormu? Gecedan kalma rüyamın sarhoşluğuyla sabah erken kalktım, buruşmuş pijamamı çekiştire çekiştire mutfağa geçtim, ördek demliğimin içine üç günde bir aldığım damacana sudan boşalttım, yarı uykulu gözümle suyun yeteri kadar olduğunu görünce demliği hemen ocağa koydum çayı içine boca ettim mavi kısık ateşin üzerine koyup hemen banyoya geçtim aynada şişmiş gözlerime ve uzamış sakallarına baktım, Omuzlarıma binen yük sanki her geçen gün daha bir artıyordu aynada kendimi birazdaha küçülmüş gördüm, göbeğimde artık hissedilir derecede belli oluyordu, Oysa birkaç yıl önce kendimdeki enerjini tükenmeyeceğine, güneş doğduğu sürece hep bu enerjiyle yaşayacağımı düşünürken şu omuzları göçmüş adamda kimdi, aynanın karşısında saçları birbirine geçmiş, gözlerinin altındaki halka torbacıklar patıyacakmış gibi şişmiş adamda kimdi. Kimlik sorgusu yapsalar ben çıkmazdım galiba, ama varlığıyla bütünleşen ve içimden geçirdiğim bu çalkantılarla yaşayan bendim. Elime hızlıca tıraş köpüğünü sıkıp yüzüme sürdüm, permatik bıçağımı gelişigüzel sürdüm, uzun süredir yıkayamadığım ve tıraş köpüğünün kokusunu üzerinde taşıyan havluma yüzümü kuruladım, Buruşmuş pijamalarımı

Salim Kabasakal

Haykırış

yaşar senli sevdamin kahkahası dizelerimde
savrulur beyaz martı kanatlarında
kıskanır anka kuşu ayağında çöl tuzu
bir kıvılcım,
bir haykırış,
bir ince tutku,
boncuk gözlere ekilmiş bir aşk
hasadını topluyor şair soluksuz zaman
kalbin üstünde mor menekşeler,
begonyalar, çiçekler renk renk hayaller
eşlik ediyor rüzgar gecenin koynunda sessiz
bir fesleğen vakti, sardunya sararıp düştü
duyulmadı yakarışı sessiz geçmiş şahit
çırptı kanatlarını ürkek serçe kora düştü
yüreği yaktı bir şiir ateşten bir taç
durup durup haykırdı, kanadı özgür
düşlerin perdesini çekti gözlerin penceresi
dizelerinde saklı sürgün geçmiş
sıyırdı seni yangınların rahminden
denize düşen bir ateş gibi
soğuk suyun ayazıyla ovdu düşleri
yıldız vakitlerinden çok ötede
yalnızca adanış, şartsız koşulsuz
döktü küllerini rüzgar vaktinde
biraz düş, biraz gerçek
aşk sokuldu boncuk gözlere
biraz umut, biraz ben, biraz o...

Salim Kabasakal

Haykırmak

Bir dokunuş ise sana seslenişim;
Tüm haykırışlarım senin olsun...

Salim Kabasakal

Henüz delirmeden

Geldiğinde en derin düşlerime,
adın sayıklar terlemiş bir bedende.
Ayaz vakti üşümekli bir rüzgar,
çocuk gibi umutla bekler eşikte henüz delirmeden.
Oysa dağıtmıştı çoktan güneşin altın sarısı saçlarını, bir dokunuştan önce.
Aklımızda değildi ki henüz aşk,
dudaklarımızda kurumuş kiraz izi rüzgarın dokunuşu gibi sihirli,
Resmedilmiş bir umut işte,
sokaklarda gülen gözler sen dolu.
Yeni bir hayat bu;
kavga ve düş aralığında rüzgar ikliminde sürgit,
Üşümüş duvarlarda resmedilmiş geçmiş
alabildiğine soğuk.
Vakti geldi;
soluk tenime dokununca serin büyü,
Tanrılar meydanında kaçan hiçlik,
Düş tanrısı Nina kaçak,
sarı odamda sakladığım duvardaki çatlaktan öteki hayata henüz delirmeden,
Dudağına konacak bir umut içi yerli yersiz aşk dolu.
Geldiğin zaman doğacak yeniden beyaz bir düş,
Dolduracak yeni hayat renkleriyle,
Henüz delirmeden...

Salim Kabasakal 2013- Henüz Delirmeden

Salim Kabasakal

Hesaplaşma

Sabahçı kahvesinde seni düşünmek
Takvimlerin yolculuk vaktini gösterdiği anda
Soğuk gecelerden kalma yorgunluklarda
Masal mavisi bir rüyadan uyanarak
Seni özlemek
İşlemeli ince belli bir dosttan
.....yudumlarken demlenmiş bir hesaplaşmayı
Sonra
Yankılara kapılmış gözler yorgunlukla
yollarda sızlanmış yürekler bırakılan yalanlarda
Oysa gerilerde kalan
Kimbilir kaçınıcı düşte
Ve kimbilir hangi gülümsemede
Hesaplaştım
İşlemeli ince belli bir dosttan
.....yudumlarken....

Salim Kabasakal

Hummalı beynimde çıplaklığın

Gölgeler arasında geçmişim
Yaşamakta toz pembe hayallarla
Yürekte kaybolan
Bir gözde mavi gül
Sokuluyor hummalı beynime çıplaklığın
Ve ben mummyalı
Bekliyor bedenim sıcaklığını
Dokunsa uyanacak ruhum
Yeni doğuşunda aşkın
30-09-1999

Salim Kabasakal

İçimi kaplayan sen

Uzanıp ufku tutmak istedim
Çocuk düşlerimle
Öyle ki hayatın ta kendisi
Boşlukta içimi kaplayan sen!
Ey aşk
Ateş pınarlarına sarılan sarmaşık
Ulu ormanlarda açan goncalar
Haykırsanız sesinizi
Belki duyulur sesim

Salim Kabasakal

İstanbul

Bu sabah İstanbul bana soğuk geldi
Gözlerim buğulu bir cam gibi
İşte Eminönü, İşte Beyoğlu
Yar, sensiz ömür akıp gitti
Kaç sensiz sabahı kucakladım kaldırımlarda
Yağmur damlaları yüzüme vururken
Her geçen yalnız yüzde seni diledim Tanrıdan
Gözlerim ıslak ıslak
Sineme hapsettiğim hayalinle
Sürerim maviyi bölen bulutları
Bu şehir sensiz soğuk ve ıslak.
İstanbul aldı beni
Vermez sana gayrı geri
Yedi kollu canavar gibi sardı her yanımlı

Salim Kabasakal

İstersen yum gözlerini

Kırmiş zincirleri
Yürek özgür
Lakin
Biraz acılı,
Birazda yalnız
Artık öncesi olmayan bir hayata koşar
İstersen yum gözlerini
Ey sevgili,
Sen benmisin?
Sensiz soluk alamıyorum
Sen sevdiğimmisin?
Sensiz her şey tatsız
Sen şu zifiri karanlıkta yalpalanan ışığimmisin?
Sensiz her yer kör karanlık
Sen rengimmisin
Sensiz her yer renksiz.

Salim Kabasakal

İsyan

Çoktan unuttum güneşin ısıtan yüzünü
Karanlık dünyamda yaşayan gözyaşlarım
Bilirim,
Birgün çıkıp geleceksin
Ve ağıtlarıma kapılacaksın
Kaçamak bakışlarda
Uykularda dolaştım kör karanlıkta
Ve sen;
Yüreğime dolan ışık
Düşlerimde kral, yalnızlıkta köle oldum.

Salim Kabasakal

İsyan eder sensiz zaman

düşünce yüreğe en derin sevgili
anşızın çekilir sular, figan düşer denizlere
soğuk bir gecenin ardından
isyana eder sensiz zamana, vahalardan savrulan yağmur
hıçkırır tenhada rüzgar, gölgeme saklanmış dal kırılır
kırılır;
boynunu bükmüşken kavun içi papatya
gülümser kır çiçekleri ve gülümser kelekler
kucaklar güneşi kucaklar vaktinden önce
bir yıldız küser kayarken geçmişe;
içini çekerken şair, şaşırır bütün rüzgarlar
sokulur pınarlarımda kök salmış sevinçler
ve coşar bülbüller,
turnalar uçar saçlarını öperken seher yeli
ah gülüm güzel gözlüm
eski radyomda yaşlanmış şarkılar;
sevince mahkum olur yüreğim
alışmam ben yokluğuna, yokluğun ölüm olur
dumanı tüterken aşka yol alış
içimdeki bütün vagonlar sensiz zamanda devrilir
ve devrilir içimde kurulu düzenin hükmü
bir kar yağar istasyona, beyaz ve temiz
üşürüm sokulsa da güneş sensiz zamanda yalnız
sevgilim;
senli zamanlarımda renkleri yanı başım da
ve yanı başımda hayalin

Salim Kabasakal

İşte tam ordayım...

Karanlıklarda kalma korkusu düşüyor / bazen yalnız olmanın korkusu.
Uzakta kalmak yanında olup ve sana dokunmadan seyretmek / bazen senden uzakta sessizce beklemek,
Bu sabah gökyüzüne dokundum, biliyormusun; öyle uzun ağladığı / bazen yağmurları hep sana benzetirim
Asmalı kilit gibi kapılarda sessiz dokunuşlara gebe / bazen bir okyanusun kalbi gibi dalgalısın bilirim.
Ve bilirim kıyılarıma şana yakın, mavi düşerse bana / bazen susuyorsun.
Dalgalardan çıkarttığım tek şey sözcüklerim, sahi onlarda hep aklında.
Kocaman bir dünya adımlarım küçük, şana uzayan yolsa fenerini yaktığım ada.
Bilirim sana iz olur yüreğimde dokuduğum hayat / bazen saklarsın gözlerinde gizli yakomozları,
O anlarda fısıldıyor zaman kulağıma, vakitsiz dokunuşların eşliğinde.
Hani, uyur ya kozasında ipek böceği / bazen bekler, bekler ve beklersin ya...
Güneşe dokunan huzurlu aşkı / işte ben tam ordayım senin dokunduğun yerde...

Salim Kabasakal

İzdüşüm

Sevmelerimde var bir hoş eda,
Kendini rüzgara bırakmak,
Ve dokunmak sevgiyi sonsuz uzaya salarak.
Sonra izdüşümlerinde yaşamak,
Çığlık çığlık savurmak rüzgarın dokunuşlarından çok öte,
Ö anlarda dur!
Önce bir majiskül ve devamı aşkın susku hali,
Kayıp zamanlarımıza inat, damarda açar gül.
Renkleri kendi içinde vakur,
Sürer gözlerini güneşin sıcak dokunuşları,
Ve işte sevmek yokmu;
O vakitlerde sana yol aldığım denizde aşkın umut feneri,
İçi aşk, içi yıldız ve içi ışık,
Ben bu gemide aşkınla Forsa...

Salim Kabasakal

Salim Kabasakal

Kaçıyorum

Sensizlik;
İçimde kalan deli arkadaşım
Senden kaldı mutluluğum, telaşlı darmadağın.
Gölgeler koynunda deli dolu ve telaşlı ,
Oysa biliyordum; güne vurgun zamanlarda
Ayın parlak haliydi son durağım.
O vaitlerde deli fırtınalara yelken açan ben,
Sonbaharın deminde gizledim gökyüzünün maviliğini.
Fırtına deli, direnen yelkenler paramparça güverte darmadağın
Kayboldu gökyüzünde kayıp aşkın yalnız kalmış yıldızı.
Süzüldü maviye sızan birkaç damla gözyaşı.
Ayak uçlarımda direnen zaman inatçı ve kaçık,
Kaçıyorum ben kaçıyor, vakitsizce ulu orta,
En şiddetli dalgaları katıp yüreğime,
Geçmişin, tüm zırdeli anlarını çıkartıp beynimin derinlerinden
Kaldırım taşı gibi başıboş,
Kaçıyorum işte kaçıyor,
hayallerimi vuruyorum gün görmemiş ötelere yorgun ve depresif.
Kabzası tütsüye mahkum mavzerim şafaklara ağlama vaktinde,
Korkusuz bir korsan gibi yağmalarken petekten bal alan masallar,
Vakti gelmiş gölgem güneşin karşısında kaygısız ve sefil.
Şaire sorulurmu hiç;
Kırılan kalemin ucunda boynu kırık organ,
Kaçıyorum ben kaçıyor.
Ve,
artık seni sana terk ediyorum...

Salim Kabasakal

Kar'ın isyanı

Dışarda Kar yağıyor, tıpkı hayallerimiz gibi;
Beyaz, saf ve temiz
Dışarda kar yağıyor dedim ya;
Ellemesem, görmesem, hissetmesem neye yarar Kar'ın yağması.
Bir damla yağmurla birlikte Kar,
Dayanamaz Kar erir, su olur toprağa karışır,
Dur yağma yağmur bırak kalsın Kar,
Kar benim düşlerimdir, Kar benim hayallerimdir,
Dönüp baktığımda izlerimi görürüm ben Kar'da
Dur yağma yağmur bırak kalsın Kar.
Bir rüzgarda çıkar, savurur oradan oraya
Dur be rüzgar sendemi kıskanırsın yağmur gibi
Rüzgardır bu, anlarmı anıdan düşten, hayalden
Eşme be rüzgar, bırak kalsın Kar.
İlerde güneşmi doğuyor ne, aman güneş sakın doğma
Doğarsan erir su olur, toprağa karışır Kar
Ey Kar...
Nedir senin güneşle derdin, güneş sana göz kırpmıyor ama olmaz,
sen soğuksun, o sıcak,
Hiç olurmu Kar sıcakla soğuk,
Vazgeçtim diyemezsin bilirim Kar, alttan alttan eridiğini
Ağlarsın kendine, bana hayallerime, hayallerimize,
Dostsun sırdaşsın bilirim,
Sen sakın erime be Kar

Salim Kabasakal

Karmaşa

güneşin sarı rengi kayıp, kızıl tanyeri aydınlığında
belkilerden sıyrılmış terleyen hayaller gibi
nedensiz sorgular çökmüş zamanda
küf tutmuş beynimde ertelenmiş bir isyan,
yaşıyorum seni
özgürlüğe koşan bir hayvan gibi
delice;
istemeden saplıyor beynime
kan vurgunu hayalin
öyle ki;
yalnız ve bir hiç
aslında bildiğimiz aynı,
soluksuz kalmış bir piç,
ansızın gidişlerin hüznü değil bu;
asırlar süren sır yolculuk
artık tutsak kıldık ,
sözde gerçeği
ortada kalmışsa en derin sevgili
ter yorgunu arsız savaşçı
sevişmek zamanı,
gün ertelenmez;
ve, ertelemes Tanrı
bu bir varoluş
arar kendine yoldaş
sorgulamaz ki aşk düşünce ansızın yüreğe
hüküm dinlemez, geciktirilmiş sevinçler coşar
ve coşar bir sevda kızıl vakti yangınlarda
susar, susar vakti gelmiş yoldaş
an gelir sorgular yüreği kapıda deli bir sevda
sarmaş dolaş...

Salim Kabasakal

Kartallar ve tavuklar

Gözlerimi açamadım bu sabah, başucumda bulunan cep telefonuma ulaştım. Sabahın köründe deli gibi çalıyordu. Bu vakitte kim? Hiç saygıları yok mu bu insanların diye geçirdim içinden. Tek gözümü açtım ekrandaki yazıyı görmek istedim. Cep telefonu karanlıkta yanıp sönüyordu. Pazartesi sabahı olmuştu. Dün gece kurduğum saat beni sıcak yatağından kaldırıyordu. Arayan kimse yoktu. Tuşlara bir kaç kez basıp, kafamı yastığın altına koydum, yorganı üstüme çektim, cep telefonuma sırtımı dönüp gözlerimi sıkıca kapadım.ama beni bekleyen bir işim vardı Kartaldan Ataşehire doğru. Yine bir iğrenç hafta başıydı. Bir kaç dakika yatakta durduktan sonra aniden kalktım. Ümitsiz ve yorgun omuzlarla banyoda yüzünü yıkadım, elbise dolabından en temiz gömleğini seçtim. Ütüleyip ütülememe konusunda kararsız kaldım ve ütüye uzandım gelişigüzel ütüledim. Sonra kravatımı taktım, yerdeki

Sahne giysilerim nerdeyse tamamıdı. Ellerim yüzüme gitti, sakallarım ellerime batacak kadar uzamışlardı. Ceketimi çıkardım, kravatımı gevşettim, köpüğü hızlıca yüzüme sürdüm, dikkatsizce traş oldum. Acele ile ceketimi elime aldım, bağı çözülmemiş kahverengi ayakkabılarımı çekecek ile giydim, anahtarı üst üste iki kere çevirip kapıdan asansöre doğru yürüdüm. Pazartesi sabahı beni bekleyenlere doğru

Cep telefonundan saatimi kontrol ettim. Dolmuş kısa süre sonra geldi ve somurtkan yüzlerle dolu kapısı açıldı. Kimse birbiryle konuşmuyor Pazartesi sabahının keyif dolu hüznünü yaşıyorlardı. Tüm yolcuların yüzünden düşen bin parçaydı. İçerde radyondan haber özetleri duyuluyordu. Tüm gözler birbirinden kaçarcasına pencerelerden dışarı bakıyordu.

Yeni bir hafta daha başlamıştı. Bilmem kaçınıcı hafta. Hiç biri birbirinden farklı değildi. Büyük bir daire. Pazartesi günleri hüzünlü Cuma günleri sevinçli. Tatilde işi biraz özler gibi oluyor, ofise geldiğinde yine o kapalı mekan içinde sıkıntılar yaratıyordu. Tüm çalışanların yüzünde sahnede takındıkları maskeler vardı.

İş yerinde yükselmek için büyük bir politika ustası olmak gerekiyordu. Çalıştığı izlenimini vermek diğerlerin önünde olduğunu bir üstüne kanıtlaması gerekiyordu. Yıllar bu oyunlarla geçmişti. Geleceği yer belliydi. Aslında bu işi severek seçmemişti ama başka seçenek önüne gelmemişti. O da aramak eziyetine girmemişti. Artık belli bir düzenim vardı. Hayallerim için şimdiye kadar olanları bir çırpıda yok edemezdimdi. Sonuç olarak bir bölümün satış sorumlusuydum. Kartvizitim çok gösterişliydi. Üniversite beraber okuduğum bir çok arkadaşım ile karşılaştığımda rahatlıkla hepsine bu küçük karton parçalarını verebiliyordum. Bu buluşmalarda pozisyonumu ve işinmi sanki çok seviyormuşçasına anlatıyordum. Bir statüm vardı. Bir de maaşı tabi. Kredi kartı borçlarıda. Yeni aldığım evin borcuda Tüm bunlar bir anda küçük bir fikir için bırakılamazdı. Geleceği meçhul bir basit, hayalden öte olmayan bir küçük fikir.?

İşinden ayrılan bir çok arkadaşımı gördüm. Biraktıkları mevkiye tekrar gelmek için sonra çok eziyet çekiyorlardı. Yaptıkları zıppır işler toplumda pek de ciddiye alınmıyordu. Hele bu internet zırvası yeni işlerin ne olacağı belli bile değildi. Tüm sistemini bozmaya değmezdi. Kapasitemin çok az bir kısmını kullanıyordum. Bütün hafta tatil günlerini iple çekiyordum, işleri hızlıca geçiştirmeye çalışıyordum. Emekli olduğunda yapacağı işlerin hayalini kuruyor en yakınlarıma bunları anlatıyordum. Benim çözeceğim bir sorun değildi benim dışımda herkes bu şekilde çalışıyordu. Sistem bir kere böyle kurulmuştu. Bana göre kimse işini sevmiyordu ki.

Dolmuşun camından bakarken içinden bunları geçirdim. Bu fikirler ilk defa aklıma gelmiyordu ki. Her sabah nerdeyse aynı düşünceler geçiyordu aklımdan. Minibüs şoförüne Kozyatığına gelince müsait yerde diye bağırdım durdu ve içinden birkaç kişi

indi ve onlarda sağa sola doğru yürümeye başladılar. Kurulu oyuncaklar gibi. Bir kısmı simit, poğaça almak için pastahanelere doğru dağıldılar. Hiç bir sabah istediği gibi kahvaltı edemiyordu benim gibiler diye düşündüm.

Plazaya geldim Asansörde keskin sessizlik devam etti. Gözler birbirinden kaçırıldı. Sahte kısa gülüşler havaya saçıldı. Bir hafta daha böyle başlıyordu. Bilmem kaçınıcı iğrenç hafta.

Masama geçmeden önce ofisin bulunduğu kattaki mutfağa gittim. Dolaptaki renkli iki yıl önce Bahar gibi içimi kıpırdatan? kupamı aldım. Üstünde ters dönmüş bir damacana bulunan garip aletten sıcak su doldurdum. Kavanozun dibinde kalan kahveyi üstüne boca ettim. Birazda beyazlatıcı ve şeker attım. Sıcak su içinde eriyecek olan ince plastik bir kaşık ile bu üçlüyü karıştırdım. Herhalde Pazartesi günün en zevkli işi bu kahve hazırlama uğraşydı. Kupa içindeki hazır kahve töreni bitmişti ki sevimli bir "günaydın" sesi duydum.

- "İyi haftalar hocam. Nasılsın hafta sonun nasıl geçti? Neler yaptınız anlat bakalım" dedi
- "Nolsun aynı Cumartesi akşamı Pendik, Pazar sabahı açık büfe kahvaltı olayı sonra sinema ve tekrar burası"
- "Çok güzel nereye gittiniz kahvaltı için? Hangi film? "

Bu sohbet uzuyaca benziyordu. Kısa kesmek için;

- "Aynı hocam ya geçen haftakiler, filmde yeni gelenlerden birisiydi beğenmedim adını bile hatırlayamıyorum açıkçaşı, bir eposta gönderecektim sonra konuşuruz tekrar" diyerek mutfağın kapısına doğru yöneldim

Elimde renkli sıcak kupam, plzanın sıcak yapay hava dolu koridorlarında ayaklarım istemeye istemeye masama geçtim. Bilgisayarımı açtım, şifresini tuşladı, Trabzonspor formalı resmim bana merhaba dedi kurumsal ağa girdim, eposta programıma tıkladım, kahveden bir yudum aldım ve ilk ileti gelen kutuma düştü.

Gönderen: xxxxx
Tarih: XXXXX
Kime: Düşün
Konu: Tavuklar ve Kartallar

Bu yazının internette birkaç farklı şeklini okudum. Yabancı kaynaklara göre bir kızılderili hikayesi, diğer yerlerde kaynak hiç belirtilmemiş. Tavuk suyuna çorba kitaplarından olacağını düşündüm ama esas yazara ulaşamadım. Neyse bu çok önemli değil zaten, siz aşağıdaki yazıyı sıkılmadan sonuna kadar okuyun.

Bir zamanlar, büyük bir dağın tepesinde bir kartal yuva yapmış. Bir süre sonra kartalın, dört adet yumurtası olmuş. Yumurtalar henüz kuluçka dönemlerindeyken dağda bir deprem olmuş. Kartalın yuvasındaki dört yumurtadan biri, depremin şiddetiyle yuvadan düşüp, dağın tepesinden yuvarlana yuvarlana vadideki bir çiftliğe dek ulaşmış. Bu çiftlik, bir tavuk çiftliğiymiş. Çiftlikteki tavuklar, kendi yumurtalarına pek benzemeyen bu değişik ve biraz da büyük yumurtayı sahiplenmek istemişler. Yaşlı bir tavuk, yumurtayı koruması altına almış ve öteki yumurtalardan çıkacak yavrulardan ayırmaksızın büyötmeye karar vermiş.

Günü dolup, zaman geldiğinde yumurtanın içindeki kartal yavrusu kabuğunu kırmış ve dünyaya gelmiş. Bir tavuk çiftliğinde bulunduğunu ve kendisinin de çevresindeki yüzlerce tavuğun arasında olduğunu görünce, kendini de tavuk sanmış ve çiftlikteki tavuklarla birlikte, oda bir tavuk gibi büyümeye başlamış. Yalnızca o, kendisini tavuk gibi görmeye kalmıyor, çiftlikteki tüm tavuklarda onu bir tavuk olarak görüyorlar ve ona bir tavuk muş gibi davranıyorlarmış. Zaman zaman içinden;

- "Ben çevremdeki tavuklara benzemiyorum... acaba ben kimim?" diye soruyormuş.

Ama, bu kuşkusunu bir türlü dile getiremiyor. Ne de olsa o da bir tavukmuş ve tavuk olduğunu da bilmeli, kabul etmeliymiş. Bir gün çiftlikte öteki tavuklarla birlikte oyun oynarken, yukarılardan birkaç kartalın özgürce uçtuklarını görmüş. Kendini tutamamış, yüreğinde bir anda oluşan coşkuyla haykırmış:

- "Aman Allah'ım, ne kadar güzel uçuyorlar. Bende onlar gibi uçmak istiyorum..."
Tavuklar, onun bu sözlerine hep birlikte gülmüşler.

- "Sen bir tavuksun ve şunu asla aklından çıkarma; tavuklar kartallar gibi uçamazlar."

Küçük kartal, o günden sonra hemen her gün gökyüzüne bakıyor ve yukarılarda uçan kartal arıyormuş gözleriyle.... bir kartal gördüğünde ise çiftlikteki öteki tavukları unutuyor, gökteki kartal gözden kayboluncaya dek büyük bir hayranlıkla ve özlemle, onu izliyormuş. Sonra da tüm hayranlığını ve özlemini, kartal gördüğü her zaman olduğu gibi, hep aynı sözlerle dile getiriyormuş:

- "Ah tanrım, ne olur, ben de onlar gibi uçabilsem... bende onlar gibi özgürce kanat açabilsem göklerde...."

O böyle konuştuğu, bu kez çevresindeki tüm tavuklarda her zaman söyledikleri sözleri bir kez daha, bir kez daha yineliyorlarmış:

- "Vazgeç düşlerinden... sen tavuksun ve hep tavuk olarak kalacaksın...."

Küçük kartal, çevresindeki tavukların her gün birkaç kez yineledikleri bu sözlerinden öylesine etkilenmiş ki.... sonunda bir kartal gibi göklerde özgürce kanat açmak düşünden vazgeçmiş ve yaşamını bir tavuk gibi sürdürmeyi kabul etmiş ve bir tavuk gibi sürdürdüğü yaşamının sonunda bir tavuk gibi ölmüş.

Epostayı bitirdiğimde olduğum yerde kala kaldım. Göndereni tanımadığım için kızgın bir cevap yazmaya hazırlanırken, bu tavuk hikayesi oldukça etkilemişti. Ama yine de cevap vermek için parmaklarım klavyenin tuşlarına uzandı.

Salim Kabasakal

Kavun içi papatya

Kapılırim kayıp giden meçhul yıldıza
Derken gün doğar
Bir sefil düştür, uzak geçmişin içinde
Burkular yüreğim korkak gecelerde
Oysa
Gün ışığına tutkun kavun içi papatya
Uzakta göz kırpan
Masum ışık
Uzanıp nasırlı ellerimle
Tutmak benden öte bir özü
Kimbilir,
Belkide en güzel haliydi
Bir ışık içinde parlayan gözleri

Salim Kabasakal

Kaybedilen Anlar

Yürüyorum, İstanbulun adımlarına karışmış adımlarım,
Sessizlik;
Öyleki kulakları sağır edercesine yükselen bir uğultuda derin sessizlik.
Duruyorum,
yüzüm güneşe karşı ve ruhum kaygısız.
Bir çocuk yüzünde utangaç gülümseme,
gamzesine takılmış;
Elma şekeri sarhoşluğunda,
Üşüyorum güneşin sarı saçlı saçlı kollarında
Ve sonra kaçmak içimdeki tüm tutkuların uzaklara;
Şıgınıyorum bir gölgede üşümekli tutkularıma.
Öyleki nasırlı ellerimin arasında, dumanını hapsettiğim sigaram gibi,
Özgür bırakıyorum içimde kalan tüm sevdaları ve de sana söylemediğim sözleri,
Şimdi gülüyorum, gölgesinde kaybolduğum tutkularıyla,
Dilimin ucunda kayboluyor, kimliksiz soluklarım gibi kelimeler.
Tutup yüreğimin bir köşesinden Erkeklik gururumu parçalayarak savursaydım,
Değişirmiydi?
Değişirmiydi mavinin rengi, güneşin sarısı ve süt mavisi düşlerimin yankısı.
Kaybetmekten korkarken, hiç sahip olamamak ne zormuş!

Salim Kabasakal

Kelebek

Doğum sancısı çeken bir kelebek gibi
Özgürce kanat çırpmaya merhaba
Tüm güzellikleri renklerine katan sana merhaba
Kanat ırp kelebek
Bir daha o sancı yok

Salim Kabasakal

Kelebek vakti

Yeniden doğmak güne vurgun bir zamanda,
Kökü güçlü yüreği didiklenmiş acı vakti,
Biliyorumki; bensiz kalmış yaşam artık soğuk ve yalnız.
Çığlıklarını kusarken gökyüzü benli yağmurlarda,
Rastgele kuşlara yol veren yalnız yıldız rastgele.
Ağzımda dolanmış ismin iki hece,
Kelebek vakti yağmurlarla gelen,
Güz sonu kırılğan varoluş,
Biliyorumki; gidişi yalnızlık mevsiminden çok önce
Keşfedilmiş yorgun bir aşk,
Gecikmiş mevsim dağlara çöken sis,
Yazılmış kader geçmişi kırık.
Bütün hücrelerimi savurdu kabuğu kırık soluk,
Şimdi nasıl beklenir sensiz hayat öksüz ve yetim...

Salim Kabasakal

Kendi yolculuğum Bölüm - 1 -

Başım ağrıyor gözkapaklarım şişmiş patlamak üzere
Kulaklarımda sabahtan beri çınlayan telefonun sesi
Düşlerimde yankılanan ismine terk ediyorum kendimi sessizce
Bitmeyen bir aşkın özlem dolu ifadesi yıkıyor yüzümü
Beni kendimden eden bu aşka
Nefretimi kusacağım ana gebeyim
Soluduğum gövde gölgemden bile daha büyük
Lakin
Bir yanım sana mahkûm
Diğer yanım geceye
Beni bekleyen düşleri kibrit aleviyle yakmak istiyorum
Bu aşka benim kalbime girdikleri için
İlk önce yattığım yatağı
Sonra seni
Sonra başucumda bana bakan resmini
Ve sonra da / içimdeki bilinmezliği
Beklerken gece beni / sabahın acı dolu yüzünü yakarım
Benim adım geceyi bekleyen hüznün
Alev vaktinden önce hem coşar / hem susarım
Yakmadan önce her şeyi
Gözlerin karşılığında ruhumu şeytana sattım
Üşümekli bir kış günü tırnaklarımla kazıdım yolları
İzlerimde senli çığlıklar olsun diye
İçimde akan kandan kurtulmak istedim
Sensiz gelen cehennemde kalmışken ölüme sürgün kalbim
Sahi elimde yanarken kibrit çöpü
Ben mi cehennem mi?
Cehennem mi beni yakacak şaşarım
Sırat köprüsüne alttan alttan bakar
Bakar da gülerim
İncecik bir ipte umutlar taşır diye
Niceleri hep boşta kalır
Seslenirim korkanlara
"hadi biraz cesaret "
Yanmaktan korkuyorsan eğer
Gel ben seni de yakarım
İçimdeki bu aşk yakar herkesi yakar.

Salim Kabasakal

Kendi yolculuğum Bölüm - IV -

Meyhanede sorgularken polisler beni
Sömürmek istedim tüm beyinleri
Dünyada doğanın tek hatası olan insandı benim tek derdim
Ateşi bulduğum ilk anda damarlarımda akan devrimi yaktım
Doğanın kendisinden daha korkunç şeyler yaptım
Yeryüzünde görülmedik katliamlar
Elimde pala kestim
Kestim
Kestim
Toprağa düşerken başları
Kanı siyah akıyor mu diye baktım
Ruhum öldü ben yeniden doğdum
Ruhum öldürdü ben kendi içimde dev oldum
Mavi gökyüzünde denizin kan kızılı köpüklerini gömdüm
Akarken volkanın kızgın ateşi
Kustum kıyılara
Denizin çakıl taşına mahkûm ederken yalnızlık beni
Korktum
Ürperdim
Sonra denizin kıyılarında gözlerimi yıkadım
Senli zamanların filminden önce
Kumsallarda eski ayak izlerini aradım durdum
Ufukta birleşirken yavaş yavaş son hayal çizdim
Biliyor musun artık umursamıyorum da insanları
Mavi dünyayı uzaydan görmüş gibi tekil kalmış bir gözüm
Güneş yine yalamaya başladı çirkin yüzümü
Ben baktıkça o kızardı
Mavi göz kapaklarında gizlenmiş dünyadaki ihanetler sıra sıra
Yine sabah oldu başımda dolu tonla sancı
Beklerken kıyameti toprağıma bir girdim / bin doğdum
Gelecek saniyelerin üstlerine binerek uçtum
Kovalarken akrep beni inadına savaştım
Kirlenmiş ruhlarımız üç tanrılı "kum / deniz / güneş "
Birde arkamızda Ay'a mahkum edilmiş temizleyici Med Cezir
Başucumda duran kadın değil miydi cehenneme iten bizi

Salim Kabasakal

Kendi yolculuğum Bölüm - VII -

Önümde diz çöken denizler
Gergefinde gerilmiş bir canavar gibi
Vakitsiz bir dalgayla gelen kıvılcım yeterdi
Sonsuzluğunda süzülürken lanetli bir gemi
Kayıp zamanlarda çıldırır tayfalar kasırga vaktinde
Karayı unutmuşken paslı gözleri
Çoğalır dalgalarında rüzgâra mahkûm yelkenin öfkesi
İşte böyledir kendi yolculuğum
Estikçe rüzgâr gibi gerer ruhumu
Sonsuz bir mavide bata çıka yol alır öfkemin sesi
Bir karaya mahkûmdur denizin kalbi
İşte o zaman
Kutup yıldızının peşinde rüzgâra açtım kollarımı / kuzeye en kuzeye
Yıldızın evrene küstüğü bir yerde özledim buz tutmuş soluğumu
Sonsuz bir yolculuğa bıraktım içimdeki dalgalardan / pusulasız beni
Kayboldukça taşlaşmış bir pislik oldum / kuzey yıldızından uzakta
Sonra alıştım
Lanetlenmiş acıları ilkelerine zindan ettim / kendi yolculuğumda
Sebepsiz korkularla yaşardı denizde dalgalar
Oysa rüzgârın fısıltısından kaçardı bulutlar
İnsanların binlerce yalanını örtmek için çakardı kızgın şimşek / kızıl gökten
İzi kalmaz sandıklarımız kabuk bağlardı mavi denizde
Mercandan bozma cehennem gibi
Çekiciyle boğulurdu Odin'in oğlu Thor
Korkusuzluğa adanmışken kendini
Kendi yolculuğumda tanıdım bir çekice kendini veren düzenbaz Loki'yi
Yüzbinlerce yıl yaşadım denizlerde hep kayıp / ama yetmedi
Kaynarken dünyanın ortası
Yetmedi soğukluğu denizin
Yetmedi çıplaklığı denizin
Bir kadına tutsak rüzgârdı oysa deli deli arkamdan esen
Dalgalardan alırdı hıncını Balder
Kanunlarını kendi koyardı acımasız ve ölümcül
Gün batımından geriye çevirirdi yüzünü
Önceki hayatında çelikten kalma bir zamanda
Yalansız yüzü parlarken denizin
Kan aktı
Çeliğin arkasından koşarken insan
İçgüdülerine mahkûm bir mermi gibi
Sorgusuzca git ve saplan
"gücün dalgalardan" / "ölümün tanrıdan" olmadığı bir yerde
İki dünya arasında yol aldım
Bir kere düştün mü bu denize
Hayal ve gerçek arasında
Rüzgâra verdim yönümü
Kendi yolculuğumda yönünü kaybetmiş bir gemi gibi...
Kuzeye hep kuzeye
Kutup yıldızının
Dilsiz
Renksiz
Umutsuz kaldığı o yere

Salim Kabasakal

Kendi yolculuğum Bölüm - VIII -

Hepimiz kendi içinde değişim yaşar
Sadece zamanı öldürmek için
Bir okşamadır oysa yalan
Beynin kemirilme sesine sığınmış
Ruhun hastalığıdır bana kalan
Yükselir umudun sonsuz gölgesi
Yeniden doğar bedenim / kirden arınmış ve temiz
Yalpalayarak yalın ayak emekledim hayatın en başında
İlkel kalmış bedenimde uykusuzluğun intikamını alan gözler
Kan ve kırmızı
Sahi içimde kaç çığlık var
Kaç umudu sıkıştırmışım kalbime
Daldırıp hoyratça düşlerimin ortasına nasırlı ellerimi
Söke söke çıkartmış gibiyim içimdeki öteki beni
Tanrıya meydan okuduğum bu arenada
Kendimi astım kirli bir gömlek gibi
Korkum yok
Gözlerim açık
Midemde dünden kalma bir aşk
Hazmı zor
Denizde bana doğru yüzerken ölüm
Yuttuğum tuzlu suyu kusacağım boğazımdan
Tüm evren uyurken
İğrenç dünyayı temsil ediyordu bedenim
Düşlerde tanrıyken
Şeytana dönüyordu nefese mahkûm bedenim
Korkum yok artık gömülmekten
İçimdeki gerçeği fark ettiğim günden beri
Aşkım içimden çıkmasın diye damarlarımla sarıyorum ulu orta her yeri
Oysa gömerken beni diri diri
İlk toprağı attın idama mahkûm suçlu gibi
Sadece doğumu ve ölümü gerçek olan bir adamdan ne beklersin ki

Salim Kabasakal

Kendi yolculuğum Bölüm - V -

Sanki dünyayı yürüyorum
Ufacık kalbime sıkıştırdığım düşlerle,
İçine sindiğim bu dünyada
Beş adımda bir soluksuz kalıyorum
Bilmem kaç nefeste dayanır bu ciğer
Bu ten
Sahipsiz kalmış bu düş
Yürüdükçe kalbimin köşelerinde
Her adımda beş kıtaya basıyorum sessizce
Kilometrelere sığmıyor adımlarım
Sanki düşlerim çelik kanatlı bir kartal
Dilime oturmuş bir felç
Vedaya mahkûm kelimelere tutsak
Bavula hiç gerek yok
Kendimi götürmem için rüzgâra sığınmam yeter
İrtica etmiş bir ruh kendi gerçeğinden beter
Yer ile gök arası kalmış
Sadece içimdeki en ilkel düş
O da gerçeğin arkasına gizlenmiş rüzgârla aşılır
Haydi, şimdi es deli deli
İçimdeki buzlar ta Sibiryaya dan dan kalma
Vakitsiz doğan güneş Ekim ayında yenedünya' ya gebe
Bir sinek gibi dolaştığım şu evren
İçimde örselenmiş çekiç gibi
Vur ha vur
Haydi, durma Gobi çölünden kalma akkor olmuş yüzüme
Vur ha vur
Hayatın kendisi uyuşturucu
Birkaç dakika nefessizlik öldürür bizi
Şimdi her aldığım nefes boğazımı yakıyor
Dipsiz bir dehliz gibi
Zor yaşıyorum zor
Kaderimi öldürdüğümünden beri
Ölüm döşeğindeyim şimdi
Beynimdeki düşünce tarlasında zıplayarak geziyorum
Bir ileri iki geri
Oysa bütün dünya uyuyor
Hayvanlar
Bitkiler
Adına "insan" denmiş yaratıklar uyuyor
Hepsi uyuyor
Ay
Güneş
Yıldız
Toprak bile uyuyor
Uyan be iki gözüm uyan
İçinde seni çağıran dolunay her şeyi istila etmiş,
Kurt adam ininde sıkışmış kalmış kıvılcım çıkartıyor çakın çakın
Lavdan yaptığı yatakta dönüp durmada
Gözlerinde ki kırmızı ateşi çağırırken davetkâr
Her şey değişiyor
Zaman

Mekân
Ve gerçekler
Bir gece yarısı terlemiş düŖte deęiŖiyor zaman
Öfkeye gizlenmiŖ ilkel bir hiçlik
Sonra hepsi geçiyor
Kendinden geçen tek gerçek gibi
Kendi yolculuğumda gizli kalmiŖ düŖlerde hayat düzene giriyor
İŖine / okuluna / pazara giden insancıklar
Adına "insan" denen yaratıklar
Hepsi kendi gerçeğine mahkûm yaŖıyor yarım yarım...

Salim Kabasakal

Kendi yolculuğum Bölüm - II -

Sabahın ayazında çıplak bedenimi yıkayan rüzgâr
Titretiyor inceden inceden ruhsuz beni
Çıkarttım üzerimde fazladan ne varsa çıkarttım
Ve sonra serdim asfaltın üstüne
Tüm kirlerden arınsın diye
Gerçek ya da soyut
Doğru ya da yanlış
Bütün bildiğim aşkları sabaha kadar yaşadım,
Kustum çıplak bir kadının önünde kustum
Kendimden tiksindim
Ölümü beklerken yalancı düş oldum
Lakin gene sevdim
Gene küstüm
Ayrılığa mahkûmken
Gene rüyamda gördüm seni
Şu lanet güneş yüzüme çarpmadan hemen önce
Söyle bana söyle neydi bu telaşın
Bu gidişin neydi
Hatırlıyorum düşümde bana bakarken kalbin yoktu
Sabah gelen bu düşte ellerin yoktu
Saçların yoktu
Kokun yoktu
Rüzgârın koynundan kendi ellerimle tutup çıkarttım seni
Sonra bir şiir yazdım
Karalayıp karalayıp balkondan uçurdum
Sonra birini katlayıp çantana koydum
Diğerini sigarama sardım yaktım
Küllerini üfledim rüzgara verdim
Bitmedi gene yazdım
Bu son şiiri tırnaklarımla kazıdım baş harfinden kan aktı...

Salim Kabasakal

Kendi yolculuğum Bölüm - VI -

İlkel hayatımın / en kirli yaşındayım / soyut bir zamanda,
Ah bir uyusam / sanki bin yaşında olacağım sahipsiz düşlerin
Ya da evrenin doğduğu ilk yaşta
Ya da Âdemin cennetten kovulduğu yaşta
Daha yaşımı bilmeden öğrendim ellerimdeki kirlerin sırrını
"Elmadandır diye söylendi durdu"
İlk yaşımda kanatlarım alındığından beri
Etrafımda dünya mı dönüyor fırlıdak misali
Yoksa
İnsanların mı elleri kirliydi / benim ellerim gibi
Hep bunu aradım durdum
Büyüdüm
Büyüdüm
Büyüdüm
Büyüdükçe kirlendim
Kirlendikçe çoğaldım
Başucumda dönerken topaç gibi
Kırbacımla vurdu durdum hep tersine dönsün diye
Ve artık; yoruldu içimdeki sahipsiz evren
Sahî; bende yoruldu / yorulduğumu hissediyorum
Attığım adımların yavaşladığına şahitlik ediyor kaldırımlar
Derin siyahta tanrılar durmuş izliyor kirli beni / adımlarından korkak
Yürüdüğüm dar sokaklarda
Geceyi bölüyor kösele ayakkabımın sesi
Tak
Tak
Tak
Ne korkunç şey
Kendi ölümüne her an bir adım daha atmak
Kaderimi kendi ellerimle öldürdüğümünden beri
Daha yavaş yürüyorum
Kaçınılmaz olan sonu geciktirmek için
Hep sokakları uzatıyorum İstanbul'un
İstanbul dönüyor ben dönüyorum
Kendi yolculuğuma sığındığımdan beri
Ruhumu kirletiyor özümdeki gerçeğin teki
Öyle ki;
Yanı başımdaki sonsuz uçurum gibi
Dikleştikçe hayat / ben daha çok tırmanıyorum
Bu yüzden tırnaklarım yoktur benim
Ellerim hep kanlı
Gözlerim telaşlı
Ölümden de korkmuyorum
Çünkü elleri hiç olmadığı kadar ceplerimde artık
Nefesini hissediyorum / o benden korkuyor / ben de ondan
Hangisi gerçek
Hangisi yalan
İçinde döndüğüm evren bile şaşar
Bir gerçeği yaşıyor nefes aldığı sahipsiz şehir İstanbul
Ölmekten çok önce İstanbul'un kirlenmiş sokakları
Hem neşeli / hem öfkeli
Hadi henüz kirlenmeden yeni yaşım küçük bir gezinti yapalım

İçi temiz / dışı kirli
Sokaklar arı kovanı gibi
Kimsenin yüzünde yok endişe
İçinde saklı kalmış tek gerçek
Yüzlerin arkasında bir yarasa gibi gizlenmiş
Kanını emmek isteyen ama bir o kadar da kansız canavar gibi
İstanbul
Birazdan gözlerimin içine bakacak ve bana yalanlar söyleyecek
Eğer ki; daha önceden duymadığım yalanlar ise
O zaman bu şehrin kirlenmiş dudaklarından öpeceğim
Saçlarını dağıtırken tanrılar rahatça ölmeye izin verecek melekler
Şirdaş olacak
Aşık olacak
Nefret edecek ve bekleyecek
Gerçeğine mahkûm dünyadan
Uzakta kalmak çok zor olacak
Kendi yolculuğumda...

Salim Kabasakal

Kendi yolculuğum Bölüm -III -

Laletlenmiş bir yaşamdan çıktım
Özümü arıyorum kıyamet günü
Bütün dünya öldürürken beni
Cehennemden yedi katlı ateşini bedenimle harladım
Yukarda cennete çıktım iki melek kollarımdan çekip aşağı itti beni
O gün bugündür o melekleri aradım durdum
Oysa biliyordum en derinde benim cesedim olmalıydı
Hep bunun için çabaladım
Sonra toprak kustu kutsanmış kirli bedeni mi?
Cennetten kaçmış her kadında kendimi aradı içimdeki sarhoş yarım
Dünya' da kirlenmiş bir bedenin arınmasıydı tanrının tek derdi
Oysa
Ben her gece sizin aranızdaydım
Fakat siz hiç fark etmediniz
Ayaklarım yalpalanarak dolaşıp durdum
Bir çobanın kavalında önüme katıp sürdüm sizi
Sol elimde ucu küle mahkûm bir sigara gibi
Sarhoşların naralarına kapıldı ihanet vakti çoğul yalanlarım
Ucu paslı bir hançerle ben kesmedim kendimi
Uykusuz gözlerimde kan otururdu göz kapaklarımda cellat gibi
Terli düşlerinde kendini kesen kadınlar gördüm gökte ararken sahipsiz aşkı
Benim adım yoktu
Çünkü ben yokum
Kendi yolculuğumda kayıp bir ruhtum
Delirdim
Yetmedi delirttim
İğrendim
O da yetmedi iğrendirdim
Tiksindiğim an dünya benim oldu
Güneş hep benim etrafımda döndü
Gece çökünce yıldız yağmurunda
Adam boğdum sessizce
Sonra yeniden doğdum gözlerinde r
Ruhunu satan bir şeytan gibi
Güneş parmaklarımda ucundaydı
Ben döndürdüm / o / gece geldi
Güneşe misafir oldum
Yandım kavruldum kül oldum
Ay'ın hüznün yanına sığındım
Kendi yolculuğumda ölüm vakti

Salim Kabasakal

Kırık şişeler sana kalmış

Bir düş ayazı zemheri karanlık ; üşümüş hayaller üstünde kar
Yarısı bitmiş şarap misali, yalnızlığın yırtık pardösünde gizli,
Kırık şişeler sana kalmış, sessizliğinden belli
Aşk örselenmiş ve kazınmış siyaha vuran inatla
Öyleki beklenir meyve zamanı,
Ertelenmez külünde sigara tek başına vakur
Saksısında begonya, uzaklarda içli avuntusu ve sessiz gölgesi
Güz kırığını bir ayazda boynunu bükmüşken
Kırık şişeler sana kalmış sessizliğinden belli
Yitik bir sandal gibi açık denizde yalnız ve savunmasız
Sanıyorsan yıldızlar sularında yol olacak ve Ay yarım adan olacak
Yanırlırsın aklında üşümekli yarım hayallerle
Fesleğen kokusunda gözlerinde geçmişten gelen damlalar
Dalında rengini kaybetmiş ömrün ne kadar
Sarhoş bir bakışta ararken , yalpalanan aşkı
Ve o an, düşmüşsün kalabalıkta bir yalnızlığa
Hayal savaşçılarına sunulan siyah karanfil
Yitik bir sandal gibi açık denizlerde yalnız ve savunmasız
Dolar mavi hayallerine acı bir zehir misali
Yarısı silinmiş hayaller ağır aksak bir yol alıpta
Bırak kendini, bırak hayalini ve bırak sorgusuz düşlerini

Salim Kabasakal

Kızılın cazibesi

Tutsana ellerimden
Mavi gökler ötesinde
Yükselip kaybolma birden
Kızılın cazibesinde
Taş evlerin araladığı yalnız sokaklarda
Dolaşan kim
Gecenin ayazını aralayan
Gizlice gölgesini bırakan
Kim
Kahkahamda kaybolup yankılanan
Ne varsa garip yalan
Gün gelir hayat zamanla
Her saat vuruşunda
Gizli bir ses, bir görüntü gibi yankılanır
Blirimki hep sizsiniz
Sesler sizin sesiniz
Gözler sizin, gülümseme sizin, aşk sizin

Salim Kabasakal

Körpecik

Yalaza bir düŖte ayrıldım,
Titreyen ellerimle yokladığım kör gözlerim,
Sen önümde açan çiçeksinde göremediğimmisin?
Sen körpecik yüreğimmisin
Sen Benmisin

Salim Kabasakal

Kur masayı

Kur, ayağı kırık masayı
Ve donatalım beyaz peynir ve kavunu
Süt beyazı rakımızsa yanı başımızda
Ve sen;
En derin düşlerimin kadını
Kirli muşamba örtüleri ser
Raks eden bedenle
Çek bahar işlemeli mintanı
Şavur saçlarını şehvetini kıskanan rüzgara
Ve kahkahanı bastırsın sarhoşluğunda gece

Salim Kabasakal

Külden düşlerimin ötesinde ustalık

KÜLDEN DÜŞLERİMİN ÖTESİNDE

ince çizgisinde uçurumun
rüzgarın sessizliğine veriyorum kendimi
güzel yalnızlıkların hüküm sürdüğü kalbimin Pub'ında
kulaklarımda Luz Casal'dan Historia de un Amor
noktası konmamış cümlede bir bağlaç gibi
ansızın süzüldü sarı saçlı güneş
geceyle gündüz arasında düşlerimin parçası kadın
yağmura dokunan bulutlar gibi
gökkuşağının ucunda menekşe düşüm
diğer ucunda saklanır güneşin altın sarısı saçları
adını sayıklarken dinsel bir ritüel gibi
hıçkıra hıçkıra adını üfledim sessiz zamanların gölgesinde
şimdi ellerimin arasında tutmaya çalıştığım yıldızlarla
gözlerimde yol açıyor yorgun yılların titrek dokunuşları
fisıldıyorum sensiz gelen yalnız geceye
uzak dokunuşların sıcaklığında yatağımda bulurum çıplak kalbini diye
sonra şekiller veririm kıvranırken güneşin altında
kırpiklerinden gölgeler yapardım içinde ben olan
gözlerine ışığı ben koyardım cüce bir yıldızdan çaldığım
Etna'nın külünden bir elbise yapardım kızgın ve ateşten
ayaklarında kaldırım taşı dokunur yıldızlardan
yağmurları toplarken rengini düşlerinden alan bahçende
hayalini burnumun ucuna sürtmüştüm
kulaklarımda Stand By Me / Ben E.King,
Lois Armstrong'un gırtlığı sallıyor beni
Müzeyyenin rakısında kaybolmadan henüz
gözlerime bakardın
ve bana ne güzel bakıyorsun Mavi derdin/Adam derdin
bileklerimde geçmişten gelen sancıların kesikleri
ipek böceği gibi sarılmış gizlediğim bir yanıma
sen şimdi gel yanıma uzan
bırak aksın güneşin kollarında saçların
şarabın kokusunda karışsın nane kokan nefesin
lir gibi gerilmeden bedenin ve henüz batmadan gülün dikenli ellerime
ateş böceklerinin ışıltısında çiviledik ruhumuzu gözyaşlarından öteye
geceleri kapımızda dans etmeden cinlerin çengisi
çığlık çığlığa sevişirdik terden oksitlenmeden bedenimiz
Love diye çığlık atarken Rosey
unutulmuş dokunuşları elekten savurur parmaklarımız
ruhumuzun gettosunda özgün bir düşünle
ince çizgisinde uçurumun
rüzgarın çığlığına karışıyor sesim
dehliz / ter ve sonsuz aşk
eski çağlardan gelen bir okyanus gibi içinde saklarım
tanıdığım gözlerinde henüz kaybolmadan
en harbi kadın / en harbi erkek
külden bir düşünle ebrular yapıyorum
geceyle gelen bir umutla

Salim Kabasakal
Kasım 2016

Salim Kabasakal

Mavi düşlerimin denizi

canımın içi, rüyalarım gir şimdi;
mavi düşlerimin denizinde geç dümene
ger yelkenleri hoyrat rüzgara fora,
haydi haydi bakalım rüzgarın yolunda
kim içimizdeki en yürekli forsa, serelim mavi düşler denizine
götürecek bizi rüzgar soluklu dalgalar çarptıkça mavi düşlerin telaşına
bir zaman akıtacağız çabucak ve rüzgardan habersiz,
ve elbet küçük yalanlar
ve elbet kavgalar
ve elbette ki küçük yangınlar olacak
düşlerimin senli zamanlarında
geride kalan bunlar canımın içi
terlemiş hayallerimde serseri zamanların ateşinde
yakın dalgalar rıspasında şeklini yitirmiş incecik bir liman gibi
ne zaman sarılmak istesem o kadar uzak düşlerimin denizinde
rüzgar gülü
bir başka esiyor senli zamanlarda yüreğimin tenhasında
dalgalar iki kürek boyu
oysa biz; iki yüreğiz Ebruli zamanlarda
yarınlar önümüzde,
yarınlar mavi denizimizde pupa yelken yol alıyoruz.
şimdi düşlerimin öteki yakasında güneş tam üzerimizde
bu gece gözlerinde açan aşk gibi,
rotamızda yıldız
ben kavganın ekvatorunda şövalye
belki onun için mavi bir düşteyiz
tekrar çocuk olup yüzmeyi öğreniyoruz büyülü bir aşkta ıslanıp
güneşin çıplak zamanında güvertede sevişiyoruz
gün batımı limanlarında susku zamanı
yarın olacak,
göz kapaklarıma çöken mavi deniz akacak
deniz suyuyla gelen ben dubaya çarpan yosundan yoksun
görüyor musun?
mavi düşlerimde rüzgar savurdukça büyüyorsun deli dalgalarımda
bu deniz bizim,
ikimizin
şimdi canımın içi geç dümenin başına ve ses ver bana
senli zamanlarımda büyüsünde uyanmadan...

Salim Kabasakal

Meçhul aşk zamanı

Yağmur vakti esen soğuk rüzgar,
yüreğimde acıya damlayarak.
Kan getiriyor uğuldayan sesiyle,
Antik bir zamandan sıyrılmış savaşçı,
ellerinde eskitilmiş bir hayat.
Deli dalgaları kovalayan bir nehir gibi,
alkış tutuyor.
Uzağa küskün gemici feneri,
gözlerde yorgun zaman,
Siz duymuyormusunuz.
bahçesinde şaraba tutkun üzüm sesi,
Kendini çatlamaş toprağa bırakıyor.
karıncalar son seferinde,
Mahsenlere sığmıyor,
fıçısında güne vurgun özgürlük,
Yüreğimle barışık rüzgarın deli uğultusu,
dolamış diline sen dolu şiiri.
Hissetmiyorsunuz biliyorum;
ruhlarımızda dolaşan kara gürültü...
Güneşin karşısında serin bir hüzün.
gölgede gizlenmiş aptal ıslatan sağanak,
Çevirseniz göreceksiniz;
yıldız vakti hesapsız gözyaşı.
Söküp herşeyi yüreğinden aşka acı veren Tanrı,
Anlayacaksınız,
Bu hesapsız bir yakarış,
gözlerin aşktan çatladığı anda;
meçhul bir aşk gizlenmiş derinde tutkulu...

Salim Kabasakal

Meçhul şair

Meçhul şair
Bir çizgi daha attım
Zamana karşı kavgamda
Tükürdüm kahpe dünyanın ta içine
Tutamadığım nankör!
Bunca yılsa sustum
Sokaklar gibi sessiz ve yalnız
Arnavut kaldırımlarında soğuk çarparken yüzüme
Seni düşündüm yaprak yeşiline vuran gözlerini
ve güneşin bile kıskandığı sarı saçlarını,
Zamana karşı kavgamda bir meçhul şair

Salim Kabasakal

Meçhulde uzayan gölge

bir anki içim gitti geldi.
bir gölge uzadı ayaklarımın dibinde
bir yorgun savaşçı sarhoşluğunda
bir kaç meçhul kelimenin gizemli dünyası
kılıçmı benden ağırdı ben mi kılıçtan ağır
yoksa derin bir kuyuya düşmüşste
yankılarım la mı kavruluyordum...
kimliksiz sorgularıma bir damla daha düştü
güçlü görünen tarafımın görünmeyen malubiyeti..
savaş iki yürekle
meçhulde uzayan gölge

Salim Kabasakal

Merhaba sevgili

ey sevgili merhaba, merhaba sana
gel sokul yanıma sessizce karış ruhuma
gülüşünü asayım yıldızlara kibrit alevi vaktinde,
yangınları savurayım pamuksu ellerinden
kanımda akerken senin suyun
kaybolayım teninde
ey sevgili merhaba,
bak, gözlerime bak
onca heyecanı tutacak bak
uzan yanıma gölgem gibi yoldaş
dinle beni fısıldarken adını
söylenecek çok şey var
sevgili kal, elma kırmızısında aşk
çatlamış bahar gül beyazı
anlat bana heyecanların mor yamacını doyasıya
sevişmek arka odalarda soluksuz zaman
yaşamaktır oysa konuşabilmek ateşlerken fitil kalbi
sevgili merhaba
gel otur yanıma
aşk var

Salim Kabasakal

Mutlu yıllar dedi şair

mutlu yıllar dedi şair,
diz çökmüşken gece demini serip ıslak asfalta
sonbahar yaprakları eşlik ediyor düştüğü yerde susku vakti
nefesim yetmeyecek korkarken derinde kalmış otuzbeş yaş
hayalde olsa soluksuz şehvetin önümde
saklıyor seni, çok yalnız kalmış ellerim
bekliyorum ki sen
sokak lambasına gizlenmiş kelebek gibi
sustun hep sadece ışıpta kanat çırparak
sensiz kaldığım günleri boğarken rüzgar
fısıldıyor ağır aksak senli zamanı
mutlu yıllar dedi şair
sırtımda taşıdığım yorgunluk tarumar edilmiş bir an
beni görmezden geldin bir yıl daha
puşt bir zamanda yüreğimin gölgesine sığınarak
içindeki acıyı boşaltan mahzun teslimiyet
sürükleniyor kıcı başı oynak bir bulut gibi
sensiz sevişiyorum deli zamanların eşkıyası
oyuncağı alınmış bir çocuk gibi suçların en büyüğü
ateşimizin söndüğü an grip yatağına sorgudan arınmış
ben yeniden doğacağım eksik zamanlı hücrelerinde ansızın
bu gece ihanet senide arayacak ansızın aç kapını
yankılanmadan kaybolacak kendi içinde eriyen bir çığlık
sürgit bu gece bir avuç içi gökyüzü kibrit alevi vakti yıldızlar
yarım kalmış uğultusunda don tutmuş bir hayat
yanıma aldım eski anları
senin hayalinle boca edilmiş kusursuz sevişme vakti
bekliyor beni bir yeni yaş
mutlu yıllar dedi şair
mutlu yıllar

Salim Kabasakal

Ne çok yakışırđı adın dilime

Sevgilim

ne çok yakışırđı adın dilime, dilim adına
üşümekli bir geceden arta kalanları toplarken dilenci misali
sensiz zamanlarımdın gölgesinde
yalnız kalmış bir düşte sahipsiz bir renge dalınca ufuk
yorgun ve soluksuz geçmiş zamanlarımdı yutar zaman
uzak geçmişten çarpınca hicranı ruhuma
sefil bir yalnızlıktır yorgun bedenime misafir gelen
hüzünü gözlerime katar akşamlar pişmanlığın faydası yok ki
gül yüzün geçiyor seyre dalıyor hayaller dize gelmiş isyanda
biliyorum yokluğun öcünü böyle alıyor zamansız gardiyan
sensizlik içime ekiyor yalnızlık ruha sarılmış sahipsiz varoluş
boynumu büküyor çaresiz özlemler yitik ve yorgun bir ömür
oysaki sensiz ölümden de beter zemheri akşamlar
kovalar gün yeni doğan güne katar bir hüzün
kalemim ağlar sensiz öksüz ve yetim
işte böyle geldi işte böyle bitecek akşam
gene sensiz ve gene sessiz...

Salim Kabasakal

Okyanusu aşmak

Bir okyanusu aşmak istersin,
Merak edersin sonunda seni bekleyeni.
Aşk ateşini yüreğinin yağmuruyla dindirmek
Ve;
Birden dalarsın denize,
Mavinin yeşile çaldığı köpükler senin sırrın olur,
En sonunda bakmışsın ki;
Dalgaları geçmeyi başarabilmişsin,
Fakat yarı üzgün yarı beklemecli yarı yorgun ...
Oysa beklenler hep aynı
Ayrı olan bir bakış bir merak

Salim Kabasakal

Omzuma dayan sevgilim

EBRUYA

omzuma dayan sevgilim, aşkım yedi iklim
olur ya üşürsün belki, yarın soğuk olur yada sıcak
kim bilir...

umudum sendedir sevgilim

düşme sakın,

yarısı yırtık bir mutluluğun resmi ağızımdaki çığlık

kabına sığmıyor bak aşkım,

gözlerimde sevinç pupa yelken

ya kaçarsa endişesi

ya biterse hüznü

arada bir yoklarsa da nefsi

ve;

korkunun o somurtkan endişesi yok artık,

geç kalmışlığın bir yanı hep kırık

şair Salim, aynada gölge yansımaz sanıyor

dönüp dolaşıp her dem göz kırptıyor

büyük endişe yürürken sokakta yanında kim varsa var

" Seviyor ya da Sevmiyor

papatyanın suçu ne?

avunmaya dünden hazır " beyaz atlı aşığın elinde;

kanatlarını deli rüzgara yolduruyor.

şimdi hangi aşk aralığında susuyor ben'li kaderin

her mısra avaz avaz isyan ediyor

sensiz zamanda cehennem ateşi yüreğimde misafir

omzuma dayan sevgilim aşkım yedi iklim

olur ya üşürsün belki, yarın soğuk olur yada sıcak

kim bilir...

şehrin ağır sitemini bildiğinden parmak uçlarına basarak yürüyor Şair

sabahı beklediği için değil tüm ahali biliyor her daim

güneş aynı yerde duruyor ve Dünya " Ebru'nun" etrafında dönüyor bilfiil

zorunluluklar olmasa okkalı bir şiir dökülecek ilham perisinin eteğinden

hangi gece dışarı çıksa isyancı yıldızlar işmar edip ayartıyor sokağı

kendi hükmünü götürdüğü kadar yere düşüyor gölge

neşeli ve mutlu

bekliyor parmağına sarılacak beyaz gelini Şair

tarumar edilmiş sorgusuz hüznü

bekle, bekle adamım

gölgede dans edecek Eylülün son günü

güneş aynı yerde duruyor ve Dünya " Ebru'nun" etrafında dönüyor bilfiil

Salim Kabasakal

Oyunun sonu alkış

Bir uzansan tutacağım hayat ışığı parmaklarından
Savrulacağım beddualarımı
Kayıp bir geçmişten; belirsiz sonsuza
Yosun tutarken kalbim
Ne gecem bitti nede gündüzüm
Hayat geçti böyle sensiz, böyle sessiz.
Olan olmuş!
Perde aralansın
Kim görmüş yalansızca
Sevda hangi yürekte
Yönetmen
Kaldır şu perdeyi
Oyunun sonu alkış

Salim Kabasakal

Öylesine işte

öylesine işte, öylesine benim deli sevdam
düşersin şiirlerimin ta içine içine
kelimelerim serpilir boylu boyunca
ortalık sen olur sere serpe mısralarımda aşkla
basınca efkarım ve hasret koyunca kendini
eskimiş bir taş plaktan yükselir
kulaklarımda senli şarkılar

öylesine zamanlarda seni yaşıyorum
yorulmadan
bıkmadan
usanmadan
vazgeçmeden
inadına yaşıyorum seni.
işte o zamanlarda,
sarılmak geçer aklımdan
sen diye yükselirken kelimeler

öylesine işte benim sevdam sıkboğaz değil ki,
saklanırken hecelerimde masum bir kelebeğin çiçeği öptüğü gibi
kumruların uluorta sokak ortasında
seviştiği gibi
öylesine işte benim sevdam

yok artık ayrılık korkusu
yok artık kıskançlık tortusu
ne huyu, ne suyu
belki bir gün doğmalıyım sende
öylesine işte bir ömür boyu

sevmeliyim seni
masmavi
bembeyaz
kopkoyu
öylesine işte bir adam boyu sevmeliyim

Salim Kabasakal

Özgür zaman yansıması

Bal rengi saçlarını okşayan
Rüzgarın güçlü parmağı
Güneşin altın saçan ışığıym
Kuşların yuvalarına uçtuğu o an
Özgür zamanın yansımasıyım
Bu akşam bir perde daha kapatıyorum
Günden güne azalıyor seyircim
Ey beni çağıran sessizlik
Nasıl anlatsam ki
Dilimin ucuna dolanan bir ömür hikayesini
Doğumdan -Ölüme doğru

Salim Kabasakal

Özgürlüğe atılan adımlar

Yarım kalmış şiir
Seni anlatmak kelimelerin özgürlüğünde,
Islanmışken keman sesi gözyaşlarımla
ve içimde yaşattığım uruk sevinçle
Kaybolan ürkek bakışlarımda aradım
Bana hayat veren dokunuşun
Elbet birgün geçeceğiz gökkuşağının altından
Yüreğimiz demirden
özgürlük için açılan adımlarla
Merhaba diyeceğiz yeni doğan gün ışığına

Salim Kabasakal

Özgürlük kalkan olmuş

Bir varsın bir yoksun
Yıldız yağmuru gibisin
Kalk ayağa son savaşçı
İhanete pas tutmuş körpe yüreklerde
Özgürlük kalkan olmuş
Sırtta taşınan kutsal emanet

Salim Kabasakal

Poyraz vaktinden önce gidiyorsun

yağmur yüklü bulutlar gibi, ne zaman adını ansam bi çareyim
poyrazlara direnen yüreğim kanadı kırık güvercin misali savrulur
bir ah ile figan olsa derdi hayat geçemiyorum gözyaşlarımın denizinden öteye
yokluğun vurunca zemheri bir anda, iliklerime değin sızlıyor göğsüme çarpan sensiz
hazan
bilir misin, sensiz geçen mevsimlerin mahmuzları batıyor böğrüme
uzanıp dokunamam, gölgesiz kalır puslanan camlarda sensiz zaman
ne olur,
ne olur yıldızları topla ışık olsun bana uzakta çok uzakta
beli bükülmüş ay kışkansın bu gece seferi hayallerde
çıldırırsın yüzümün çizgileri
yelkovanın her turunda gerilsin bir yay gibi sensiz zamandan öteye
bilir misin, yeni yollar çiziyor sensizlik acının köprüsünden geçiyor total ve ağır
sensizlik...
poyrazlara direnen yüreğim sensiz çiçeklerin tomurcuklarını patlatıyor avuçlarımda
yetim zaman
kar tanelerinin altında yolunu kaybetmiş bir karınca gibi,
pusulasız bi çare dolaşıyorum geçmişten arta kalan düşlerde
oysa ne çok kaçıyorum,
oysa ne çok kayboluyorum,
ve oysa ne çok soruyorum kendime
örselenip giden yıllara, soluksuz kalmış çığlıklara
adım Salim,
adım yitik zaman,
adım susku,
sana öyle susamış ki, suya uzanan kök
ben henüz tamamlanmamış bir hayatken sessiz sessiz gidiyorsun
ve gidiyorsun, mevsimsiz beni de alarak...

Salim Kabasakal

Pusula

Yalnızlığın çemberinde bileniyor geçmiş,
Tıpkı akrep öfkesi, zamansız zehir.
Yol alırken susmuş düşler ardınsıra,
İkiye bölünmüş kalbinde pusula.
Hiç olmadık bir anda;
Aymazlığın duldasında, adımlar gizlenmiş voltalarda,
Sabırsızlık sokuluyor Arnavut kaldırımlarında tek tek.
Eylül akşamlarında uzanıp tutulamayan sonsuzluk,
Bir ateş gibi dağıyor boşluk, şeytansı var oluş.
Rüzgarlar sokuluyor, yıldızlar tükenmiş geceden içeri,
Kıyılarda serpilmekte yılgın dalgalar sarhoş ve serseri.
Bir örümcek gibi yırtıyor ağını ateşten güneş
Alıp savuruyor dibinde kaybolan gerçek öz
Adresi bilinmeyen bir şiir, bir cümle, bir kelime
Hiç olmadık bir anda,
İkiye bölünmüş kalbinde pusula....

Salim Kabasakal

Ruhun aşk haritası

Ruhumun aşk haritası
Bu hangi enlem
hangi boylam arasındır
Ve aşkım hangi mutluluk koordinatları
Burası neresi
Yürekte bir susuzluk
Sanki güneş kudurmuş
Kendi halinde sudan bir dünya
İçinde volkanlar
Bir kabarmış, bir durulmuş

Salim Kabasakal

Rüzgar saçlı kadınım

benim adım yankılanmıyor sensiz kalan günlerde
içimde acıyan kelebekler kanatlanıyor siyah beyaz renginde
savruluyor hayalin rüzgarda kuru yaprak misali
uzakta çok uzakta bir yerde kaldı gözlerin,
sensiz kayıp
sessiz,
sensiz göz kapaklarım ağır ıslak ve renksiz
kapatıp renkleri gün ışığına hapis göz kapaklarıma
derin siyahta dokunabiliyorum sana
darmadağın olmuş soğuk odamda
geliyor birer birer üstüme senli zamanların hayali
şimdi sadece sesler duyuyorum
sanki beni terk ederken senli zamanın neşeli aşkları
ardında bırakıyor yalnız ve ışısız
rüzgar saçlı kadınım
söyle bana, söyle bana
sadece susuyorum ve sadece bekliyorum
geçmişe takılan yeminlerim hep yalanlarda gizli şifresi bozuk çanta gibi
hapsolmuş içine sebepsiz sorgular ve cevapsız kalmış gözler
ruhumun hegemonyası gitmen gerek burada
peki ya umut
bir hikaye savruluyor yine şairin ellerinde
unutmam gerek, bu şarkıları bu sözleri senli geçen zamanları
kesip attım diye haykırmak
gözlerimde akan o hüznü ve siyah anıları
kazıdım tırnaklarımla yüzüme kazıdığın çizgileri
her şey gider mi, söyle bana rüzgar saçlı kadınım
bütün yaralarım kanarken sadece bekliyor mu eksik bir yanım
olmadı biliyorum
acımıyor artık bu ürkek yürek
duyuyorum yitip giderken rüzgarın çığlığında kaybolan sesini
- kalbim - derdin
şimdi bana ne yaptın, ne yaptın bana kadınım
soluk bir resim geçerken çıldırmış koşan hayallerimde
öylece durdum senle gülen zamanın resminde
yutkunuşum gibi çabucak geçerken izledim öylece ellerimdeki kaderini
hep bir şey eksik, olmadı biliyorum
şimdi sıyırıp seni kaybetmiş şehrin geçmişini
öylesine beyaz
öylesine mavi
ve öylesine renkli
sadece sessizce durup izlemek süzülürken erkenden kaybedilen zamanları
sanki seni silmedi bu sabahçı yağmuru kirli anılarımdan arınmış benliğim
olmadı biliyorum
bitmedi bu hikaye
henüz bitmedi
şairin kaleminde saçılan kıvılcıklar düşüp alev alev daha yanmadı
rüzgar saçlı kadınım
söyle bana söyle bana daha çok erken değil mi

Salim Kabasakal

Rüzgarın çocuğu

Kaç yorgun akşam sen.
Duymasam sesini,görmesem yüzümü
Kabus oluyor her günüm
Öyleki;
İçimde varlığın,
Özümle buluşuyor.
..... lar arkasına bıraktığım
Ah bir daha olmayacaksın.
Soğuk lodos vurdu yüzüme,
Üşüyen bedenim değildi sanki
Usulca sokuldum,
Beni terk ettiğın güne.
Odamda dolaşan büyün
Ve ben rüzgarın çocuğu,
Solmuş fotoğraflarımda yılların vurgunu

Salim Kabasakal

Saçlarında gizli ışık

Sızıverdi ikindi kucağına,
sarısını kızıla boyamış güneş,
Bilirim ışıltısı saçlarında gizli.
Sokaklar sensiz zamanları dövüyor,
rutubet kokan yollarda.
Puslu bir havada yüreğine sığınmış yağmurlar,
Kasvetli sonbaharın aşka ağrısı dizlerime vuran,
Sevgilim;
İlk erken kapıya dayandı senli yıldızlar,
Dalında gül tohuma bıraktı kendini,
açmaya nazlanan yeni bir hayat gibi,
Oysaki;
budanmalı ömrümüze sokulan hüzün dalları,
Çıplak kalmaktan korkmasın ruhumuz,
Her düşen yaprakta üşüyen ağaçlar gibi,
Elbette var bir umut,
içinde saklı sen ve ben.
Aşkın suyuna uzanan yol toprakta gizli,
Genzime sokulur uzak yerlerden hasret kokun,
Ve tütersin titrek gecede, Ay'a gizlenmiş yüzün
Bölüyorum geceyi,
elimde gözlerinden gelen şimşekler,
Tenimde gizli bir har,
Yanacak sancılı geçmiş,
önümde diz çökmüş içi sen dolu bir nefes,
Yaşayacağız aşka gebe günleri,
Yıldızların altından geçeceğiz,
gökkuşağına uzanırken hayallerimiz...

Salim Kabasakal

Sade hayal

Geçmiş bahar mimozası;
Ellerimin arasında sıkı sıkı tuttuğum;
bir hayal tufanı öncesi
gül dalından savrulalı al yaprak
ellerimin arasında senin raks eden yüzün;
Eski kerpiç evlerin ördüğü dar sokaklardan geçerken
at arabaları ile
geçmişin sesiyle seni yaşadım
içimde üşümekli bir yaz havasında.
Bugün gözlerimi açar açmaz
sebebini hiç bilemediğim bir arzuydu bu.
Uzun çok uzun zaman önce bırakmıştım ben onu?
Kalbimde bir yerlerde derken beni geçmişten alıp mahkemeye çıkartan...
Duru duruydum birden dalgalandım,
Gözlerimin içindeki şu ışığı bir görebilsen
bir anlayabilsen kelimelerin beni uzaklara nasıl taşıdığını...
Sana beni nasıl anlatsamki;

Salim Kabasakal

Sarhoş zamanlar

SARHOŞ ZAMANLAR

Yalnızdır insan hele de sarhoş zamanlarında

Şimdi ellerim ceplerimde / dilimde bir ılık

Tarık Akan' ı hatırlıyorum "Canım Kardeşimde" beş parasız

Bir ekip otosu köşe başına sinmiş / yanında sokak kedisi

Bir fahişenin çılgınlığında öpüşmek camdan karelerde

Sahi elleri ceplerinde ne çok insan dolaşırdı / yıkılası perişan zamanlarda

Ve dolaşırdı benim ayaklarım içsel sorgularımdan kaçarak

Nedendir bu hayatta Tanrı'nın adaletsiz yükü / nicedir bunu düşünürüm

Tek gerçek yalnızlık o da sokak ortasında kalmış yaşlı bir çınar / herkes gölgesine sığınır

Yürüdüğüm yolları polis tutmuş / üniformalı görünce kaçan sarhoş çocuklar gibiyim / yüz promil alkol

Damarlarımı alkole verdiğimden beri ruhumu kaplayan bir ceset

Kolumdaki saat bozuk onikiye beş var / seni terk ettiğimden beri

Pardesüme sakladığım rüzgarla özürlü bir zamanı temizliyorum

Ben sarhoşum sarhoş / bir dursam kaldırımda sızıp gidecek gibiyim

Bileklerimde faça yarası duvarlara çizilmiş kalp benzeri

Abazan zamanlar milattan kalmış / çok kalibreli namludan çabucak çıkıveren

Ah birazda kalmalı damarlarımda dolaşan sarhoş vakitler / ağzımda anason kokusu / dilimde peltek bir ılık

Orospunun teki çıktı karşıma acınası gözlerle / ben delik deşik edilmişim senin ruhunu kim s... der gibi

Ah sarhoş halim

Ah insafsızca önümden kaçan

Ah sarma sigaramdan çıkan duman

Ah sarmaş dolaş miyop olmuş aşklarım...

Salim Kabasakal

Ekim 2016

Salim Kabasakal

Sen

Düş maviden sıyrıldı;
yankılanıyor kimlik sorgusu
Ve Sen?
Köz köz olmuş yüreğime düşen
Şaşkın bir su tanesi misali yolunu bulamayan
Şuya hasret sarmaşık yeşile çalan rengiyle
Ve sen;
Toprak kokusuna kapılmış.

Salim Kabasakal

Sen diye başlayan kelimeler

Sen benim hüznün yanımsın.
Güneşin vurmadığı gölgede kalan yanıım.
Kimselerin bilmediği kendime sakladığım.
En çok ayazda kalmış olup da rüzgara savuramadığım,
alıp alıp defalarca sineme sardığım yanımsın.
En çok kanayan yarama sarmaya çalıştığımın.
Sardıkça kanayan kanadıkça sardığımın...

Sen benim hüznün yanımsın.
Her doğan günle bir kez daha ümidimi yıkan tarafımsın.
"Olmadı olmayacak" dedirten...hain düşmanımsın.
"Ah çıksa gelse şimdi..." diyecek kadar kendimi kaptırdığım saflığımsın. "Çıksa ve gelse, alsa ve götürse..." diye çırpan kanadımsın.
Ve her defasında kendime kırk kez söyleyip kırk kez yanıldığımın.
Sen benim hüznün yanımsın.
Söküp atamadığım umut çiçeklerini gömdüğüm toprağımsın.
Bahar gelir yeşerir diye yağmur, çamur, kar kış demeden suladığımsın. Olur da bir gün açarsın diye beklediğim sevdamsın.
Sevda çiçekleri açar mı bilinmez ama umuduna umudumu bağladığımsın.
Sen benim hüznün yanımsın.
Dar vakitte bulup tez zamandaki kaybımsın.
"Ne olur kal benimle" dedirtecek kadar yalvardığımsın.
"Sensiz hayatı istemiyorum" diyecek kadar uçurumdan kendimi attığımsın.
Geceyle gündüzümü, yanlışla doğrumu karıştıran arafımsın.
Sahi sen benim soldan soldan vuran yanımsın.
Sen benim hüznün yanımsın.
Sensizken anlamını yitirdiğim hayatımsın.
Bütün kelimelerime yüklediğim anlamsın.
"Sen" diye başlayıp da bitiremediğim üç noktamsın.
"Sen, sen ille de sen" diye durup durup nefes aldığımsın.
"Sen varsan ben varım" dedirtecek kadar kendimi hiçe saydığın. Kaderi kaderime yazılsın diye her gün Yaratıcıya yalvardığın. Aklımda,
yüreğimde
ve duamda olansın.
Sen benim hüznün yanımsın.
Bakışına hasret kaldığım, sesine özlemle bağlandığın.
Özlemim, hasretim, bakmaya doyamadığın.
Bahtıma doğanımsın.
Olmazsa olmazsımsın.
Nefretim, öfkem, kinim, sevincim, umudum, düşüm, rüyam, hayalim
ama en çok ağlatan,
en çok da kanatansın...
Sen tarifi imkansız aşkımsın.
Cansın... Canıdasın
Sen Benim Öteki Yarımın....

Salim Kabasakal

Sen gittin

Sen deniz olsan kanasan ben dalgan olurum
Kimsesiz kalsan ağlasan ben dünyanın olurum
Sen ateş olsan yansan ben duman olurum
Bir ömür yüreğimde saklarım seni, unutma
Sen gittin evimin adresi, kapımın zili gitti
Sen gittin sazımın teli, kuşumun dili gitti
yangınlar düştü yüreğime / ıssızlaştı şehir
kırık bir ağaç dalında,öksüz bir kuş gibi kaldım
Sen gittin
yaprağa duran ağaçlarım gitti
umutlarım gitti,baharlarım
tutam tutam saçlarım gitti
Sen gittin
yüreğimde kanayan şiirler
masamda sigara izmaritleri kaldı
Sen gittin
kemanım yayım, güneşim ayım
mutluluk payım gitti
çöl oldu şiiristanım
hayalim, düşistanım
Sen gitin
hayalim düşüm
sevencim gülüşüm
servetim işim gitti
Sen gittin
özlemin yüreğimde
yokluğun kirpiğimde çoğaldı
sen gittin umudum gitti
gururum gitti
her gece oturup ağladım
ıslandı/ ekmeğime karıştı korkunç acı
gülmek nedir unuttum gitti
Sen gittin
yaralı bir ceylanın bakışında yaralı kaldım
her yerde izimi arıyor şimdi avcılar
sen gittin masal bitti ben bittim

Salim Kabasakal

Senden daha derin denizlerde

Meçhul şair
Bir aşkın değil
Yarım kalmış şiirin kadınıydı o
Güzelliği mısralarımda gizli
Çözebilseydim gizemini
Tamamlanacaktı şiirim
Ayrılık vakti yeşil gözlerinden
çizik çizik mısralarda kaybolan
Şen titreyen ellerimse
Özlemlerimin arasında kaybolan
İşte gidiyorum
Senden sonra asi bir yürek
Masal tadında korsan bir aşk
Ben meçhul şair
Senden daha derin denizlerde olacağım

Salim Kabasakal

Seni dñşlüyorum

seni dñşlüyorum
öyleki şehvetinde gezinen parmaklarımı
ve baldırlarının arasında ateş saçan arzularımı,
ve kurumuş ruhuma döl yağmurları katan bedenini,
seni dñşlüyorum içime hapsettiğim bir tutam yankılarımla
çığlık çığlık sevişmeyi,
duysun ağaçlar, duysun çiçekler
ve kulak versin yer altı ırmakları
gökte sessizce şahitlik etsin yıldızlar,
sarıya çalan renginde güneş
ve şehvetin dokunuşlarını gizleyen ay

Salim Kabasakal

Serçe bakışları kartal kanatlarına bürünmüş'

bu özgürlük çığlığı kimin,
serçe bakışları Kartal kanatlarına bürünmüş
ve düşleri sarmal sarmal,
yaralı bir kalp rüzgarla kucaklaşmış,
dumana bürünmüş bir ben.
saklasam avuç içi mutluluğumu
serçe bakışları kartal kanatlarına bürünmüş.
ıslak dudaklarımda şehvetin tadı
naz ederken döl sarhoşloğu
sahirli dokunuşlarla geldim

Salim Kabasakal

Serseri

bazen kelimeler boğazımda dizilir ve savrulur ela gözlerimde ateş ateş
adını koyamadığım hayallerim,
şair ruhumdan savrulan ne varsa
bir düş, bir yankı
ve bir umut.
... serseri ruhum dize gelir
geceleri yorgun başımı koyduğumda yastığa
mırıldanırım sessizce
tanrıya ve hayallerime
kaybettiklerim ve umutlarım yanibaşımda
bilirmisin; umut ettikçe daha bir güçlenirim
işte böyledir şair Salim
derine indikçe kaybolur
dehlizlerim belirgindir
yankılarım duyulur
bir şairin ela gözlerinde herşey ama herşey açık ve nettir
sorgu yok
isyan yok
kargaşa yok
yok yok yok
bu adamın limanında
huzur var
mutlu olmak var
ve bilir ki her gece pencereden sokulan ılık rüzgar getirir mutluluğu
avuç içimde saklarım
görmelisin masum ve saf
geceleri yıldızları toplarım tek tek
ayaklarımın altına kaldırım taşı yapar,
yıldız cennetinde seke seke hayallere dalarım
siyaha çalan renginde demlenmiş bulutlara
bir kış mevsiminde gülümseyerek merhba, merhaba....

Salim Kabasakal

Sessiz bir gemi kalkar bu limandan

Zamanın ötesinde
Sessiz bir gemi kalkar bu limandan
Bulut mavi,deniz yeşil
Umutlar ise hep özlemden
Ve ki,
Savruldu aşk savruldu hayaller
Açıp yelkenleri sonsuza esen rüzgara
Ufukta harlanan güneşe merhaba
Sevgilim

Salim Kabasakal

Sessiz ve derinden

düşlerimin sessiz sokağında bir kadın
köşe başın da yutkunmuş çığlıklarını
serseri ruhumda şiir zamanı
düşlerini savuruyordu kadın
yalaza rüzgar vaktinde
selefi kalem, defterden ayrı
yanı başında olup uzanamadan yaşamak mı
anlat diyor gözlerine hapsedilmiş bir aşkı
anlat bir daha anlat
sessiz ve derinden
hayal şehrimin öteki yakasında
kötüleri çirkinlikleri yok edip, sevinçle
anlat bir daha anlat

Salim Kabasakal

Sevgilim

Sevgilim
sana sık sık hikayeler anlattım,
bu serserinin hayatını,
yapayalnız geçen bir sabahını,
ve; günlerini nasıl yaşadığını.

Sevgilim
elinden tutup sana şarkılar söyleyeceğim günü bekleyerek,
her gece mavi düşlerde uykusuz gözlerle güneşi kucakladım
bana, gel yanıma uzan dedin
Ve sonra kulaklarıma fısıldayarak; sev beni
biliyormusun sevgilim giderek yaşlandığımı hissediyorum,
Ve aşkla söylediğim şarkılar çok uzaklarda yankılanıyor artık.
tıpkı dönüp duran yeldeğirmenin sesi gibi;
sessiz ve derinden.
yalnız ve yorgun
köz köz olmuş ciğerlerimde hapsettiğim bir tutam nefesle,
seni savuruyorum hırçın rüzgara
sevgilim
biliyorum ki;
ben hep bir aşk avcısı olarak kalacağım.
çok zamanlar bir yolcu oldum uzaklarda,
Öyleki,denizlerinde yeni birşeyler aradım durdum,
İşte o günlerde gözlerimin;
seni yanımda dururken gördüğünü düşündüm...

Salim Kabasakal

Sevgiliye

Sevgilim;
can eriğim, mevsimin geldiğinde
çiçek açmıştır hayallerin
öyleki ilk önce çiçek açar dalında, sonra olgunlaşır meyve
Sevgilim,
yeşil çimenin üzerine diz üstü oturalım
maviye çalan deminde düşlerimize dalalım
derin derin
aşkın coşkusu içimize çekelim
Ve;
sarı saçlı güneş ısıtsın yüzümüzü
Sevgilim,
ellerini koy dizlerime,
saçlarını savurayım yumuşacık dokunuşlarımla
sol avucunu çevir Sevgilim
gün ışığı avucunun içindedir
sana bakınca gözlerimdeki ışık gibi...
rüzgarlı bir gün İstanbul'da
aşkımdan ve senden uzakda Şişli'de
yapayalnız bir duyguya kapılarak
ve tanrıları kıskandıracak bir aşk içinde
inadına yazıyorum bunları,
inadına aşkımı, inadına seni
sevgilim...

Salim Kabasakal

Sevgiliye sesleniş

bazen güneşi avuçlarım
kıсарak gözlerimi
derinlerde bir mavi;
ve ki;
içimde kayıp giden bir yıldız yağmuru
renkleri benle birlikte coşan
sanki, dokunmak isterim
zamanın ötesinde sessiz bir düş
siyah beyaza çalmış
içimde aşk var desem
çalkalanır gök mavi
delirir tanrılar
ve
isyan eder gözyaşı
Afrodit gerer haince yayını
savurur çiğlik çiğlik beni
adını zamanın ötesine yazdığım kadın
önce baş harfin saplanır
sonra bir renk yağmuru
ve dokunur kalbime
sessiz özgürlük
Kadınım

Salim Kabasakal

Sevnekten korkmayacaksın

sevmekten korkmayacaksın dedi yürek,
aşk biraz çilekeş olmalı
o vakitlerde katlayıp mendilini koyacaksın gözyaşlarını
heyecanla bekleyeceksin yeni doğan günü
dilinin altında umut çoğaltacaksın, tutkunla
eriteceksin buzları tatlı bir gülümsemeyle yürekten
adım attığın toprağa cemre düşüreceksin
güneşsiz yanıma umut çiçeklerini dikip parlayacaksın
zamanı geldiğinde gün dönümünde,
çiçek olup dal ucunda yeşereceksin benle;
karışacaksın yüreğimde erguvanlara
ilk adımında kelebeğin maviye merhaba demesi gibi
hırçın sevincini kırıp kozanın kanatlarında renkleriyle
yaşayacaksın benli zamanlarda aşkla
saçaklarında sarkanken düşleri ikimizin
konacaksın çatısına bir umutla,
kelebek vaktinden ötede nefesimle ısınacak demlenmiş hayaller
böleceğiz tek tek heceleri
okuyacağız baştan sona Seni Seviyorum'lu hikayeleri
alacaksın,rüzgar vaktinde yatağına tüm hayallerimi
baharlar getireceksin limon kokulu özlemlerime
gözlerimde duracaksın günebakanlar gibi
göreceksin,
geçmişin yörüngesinde kin ve nefret mayalı
susacaksın yok olacak kaygılar
sırtını dayayacaksın aşka
zaman dize gelecek bendeki aşkla
kırmızı karanfiller duracak eğreti akşamlarından ötede
aşkın olacak yüreğinde benli bir rüzgarla
ne liman arayacaksın sığınmaya, nede iskele göğsüne uzanmaya
nede sandal olacaksın koca gemilere yaslanmış
bel bağlamayacaksın eğreti vakitlerde yusufçuk zamanında
demire tutunan kor olacaksın vakti geldiğinde
yalın ve yalınayak olacaksın
akacak aşkın aydınlığı kelimelerle dökülürken şairin
bir hücreni taşır gibi avuçlarında taşıyacaksın Aşklı zamanları
Şair Salim derki,
uçurtmalarımnda kanat olacaksın çocuk bakışlarımın telaşında
şair ruhumda aşkla gelen

Salim Kabasakal

Sineklere pist yaptım

sakalımı pist yaptım sineklere fesleğen vaktinde
ulu orta anlatmadan rengi sarıya çalmış öyküyü
usturamın ucuna dolanmış sessiz hüzün
köpüklere inat yol veriyor sakalların kimsesizliği
hapsolmuş beyazın içinde pusuda bekleyen köpük
yüzümün pazarında ulu orta sinmiş hüzün,
kayıp giden yıldızlar gibi
bir ben biliyorum kayarken sineklere özgürlük
kirini çözüyor rolünü kapmış sabun
temiz suyun çapması yüzlere yapışmış soğuk zaman
dilenmemiş yüzümde parlak ışıklar deli
kayıyor tenimde sineklere pist biraz eğri, biraz doğru

Salim Kabasakal

Sineklere pist yaptım yüreğimi

kelimelerden bir habersiz dediler
ısrıgan otuna sarılmış kefende
bir güz ayazında vurdular haince
uzayan bir gölge saflığında
yankıları mor bir ışıkta
gerdiler ipi kaktüs bakışlarında
ve sırtarak
kelimelerden bir habersiz dediler
uzayan bir gölge saflığında
çivisi pas tutmuş hummalı beyinlerde
daldırıp hoyratça tuzlu suya
savurmadan ve germeden çıplak rüzgara
aşk dolu göğsünü
şiiri bilmezsın dediler
ne bildiler ne gördüler ne yazdılar
Oysaki ben
sineklere bile pist yapmışken
sevdalı kalbimi
ezdiler, hor gördüler
yağmur damlalarına uzayan yüreği...

Salim Kabasakal

Soğuk esen, bir rüzgar vardı;

Soğuk esen, bir rüzgar vardı;
Ve; umut, henüz pencerelerini açmamıştı.
Oysaki;
Gerlerde çoşan bir nehir,
Döğmede anıların kapısını..
Ey! sevgili,
Kül rengi umutlarımla, avuclarımda sakladığım
Bahar yağmurları gibi...
Dokunup kaybolman niye?
Şimdi, yarım kalmış umutlarımla,
Kumdan kaleler yapıyorum;
Beyaz köpükler önüne...

kabasakal_salim@hotmail.com

Salim Kabasakal

Sorgu

Yankılarımla çırpındım; derin bir sessizlik çökmüşken; zaman sanki beni sorgulamadan akıp gidiyordu.

Peki ne değişti ne kayboldu bunca zaman...

30 yaş ağırımı geldi?

Bilmiyorum sadece dalgalı bir deniz misali ruhum

öyle çalkantılı helede hummalı beynim nerde durulur bilemiyorum,

Kelimeler kalemimden uzakta duruyor ve ela gözlerimdeki güneşi kucaklayan gizli ve yalnız mavi özgürlük ise parmaklarımın arasında;

sıcak çayımı yudumlarırken kadıköy rıhtımında, yudum yudum kayboldum,

gözlerimin önünden çalkantılarla geçti bir on yıl oysa;

sallanan gemiler misali gerilerde bıraktığım köpüklerimi sarmaladım.. ve savurdum bir geleceği bilinmez bir sonraya. sadece boş bir kadeh arkasında gülümsedim.

Boğazıma takılan üç beş kelime ise halen pişmanlığımın neden?

bu sorgularım... Şimdi kaybolup gitme zamanı gölgem bile bugün sessiz, oysa ufukta boğulurken güneş, gecenin doğum sancısında ben sadece maviyi kucakladım.

şimdi mutluluğa doğrumu koşuyorum yoksa bir bataklıkta sivrisineklerle mi boğuşuyorum? .

Kimliksiz düşüncelerim içinde yankılarımla boğuşup duruyorum. Oysa kaybettikleri mi kim verecek ki

Salim Kabasakal

Sorgusuz yaşayanlar

Ve;
Son perde aralansın
Sahtesi basılmış gülüşlerin
Kanadı kırık yavru güvercin
Nedir bu yaşam savaşın
Şu yokluk karanlığında
Özgürlüğe beyaz güller sunman niye?
Toprağın çatlayan tohumları gibi,
Kulak verdim yer altı ırmaklarına
Mavi denizler kadar güzeldi
Sorgusuz yaşayanlar!
Ve siz Hep sınırlarda kaldınız

Salim Kabasakal

Soyut

Uzasın kollarım akan bir ırmakta
Özgürlük sudur
Doğayı insanla yaşatan
Evrensel dünyanın barışcısıyım
Lakin
Zaman ötesi bir gelecekte
Yaşamı aştım
Kökümü arıyorum

Salim Kabasakal

Sulusepken yeşil gözlerim

Sulusepken yeşil gözlerimde
Sanki bir alev topu gökkuşuğunu yakan
Yıllardır içimde bekleyen hayaller
Uzaklarda kaldı denizim
Ve ansızın delirdi fırtına, delirdi deniz,
Ve gök bulandı ruhumum kimyasında
Laleler renk verdi ateş topraklarına
Çılgın bir bulut gizledi
Şarıya çalan renginde rüyalarımı
Sulusepken yeşil gözlerimde
Demlenmiş sonbahar kaldı yüreğimizde
Çekildi kıyılarımdan suların
Ve yetim kaldı
Geride terk edip gittiğin kumdan kalaler.

Salim Kabasakal

Sürgün zamanlarımda

Bir sır gibi sakladım seni,
Talan edilmiş aklımın,
en ucra köşelerinde, ruhumda gizli bir acziyet.
Düşmüş bir kere senli zamanlar,
tufanlarda kabuğu kırılmış aşk,
sensiz gecede çırılçıplak.
Kovmuşsun beni yüreğinden,
sevgilim bilmezsin ki; sürgündeyim ben şimdi.
Ötelenmiş bir zamanda,
firkat kelepçesi ayaklarıma vurulmuş.
Aıştım desem sensiz kalmış zamanların feryadına,
Bilmezsin ki; Yokluğunu rüzgarların kanadına astım,
güneşe hasret mevsimlerin bağrında boşluk,
hep birşeyler eksik.
Bağrımda son nefes,
sen yoksun, hayalin bir bir damarlarımdan çekiliyor.
Bekliyorum;
Yokluğun dayanılmaz çarpınışlarımda gizli, anladım bunun sonu yok,
seninle var olmuş hazan kuşunun çığılığı kayıp,
Sürgündeyim şimdi,
sensiz zamanlarda hadi gel üstüme yokluğundan korkmuyorum,
Sen Nuh'un tufanında teslimiyetimin sebebi,
Sen cennetten kovuluşumun sebebi,
Sen Mecnun'un dileği,
Sen yüreğimdeki özgür Musa, güneşe tutsak piramit
Sen benim öteki yarım çile,
Sürgündeyim ben şimdi,
ey yüreğim sen yoksun
Bir yürek,
Bir göz,
Bir söz,
Ey sevgili bak aşk var bende,
aşk burda tek kişilik,
Sürgündeyim şimdi,
ayın dokunduğu yerde nergisleri topluyorum tek tek...
Geceler boyu yokluğunda yıkandığım bulutlar yok artık bu gece,
martı kanatlarında güneşe yol almak yok artık,
Sürgündeyim ben şimdi

Salim Kabasakal

Şans

Hayat ne garipmiş be!
Hep yeniden başlamakla geçti günümüz
Gün gelecek şans çalacaktı kapımı
Ve;
Gülümseyecekti hayat
Sabah tenhalığında tüm sarhoşluğuyla
Lakin,
Yalan oldu bu hayat
Yalan oldu içimdeki sessiz güneş

Salim Kabasakal

Şarap ve sen

Şarap ve sen
Ellerimin arasından kayıp giden
Silindi hatıralar gözyaşlarımdan
Aşk ateşimi geri verin
Deli dolu günlerimi yorulmam dediğim gençliğimi
Şarap ve sen
Gizli bir ses ve yankı
Güneşi kucakla kollarım
Bu karanlık çözülmeli
Şimdi geride kalan
Sadece
Ses ve yankı
Geçeden sıyrılan güneş
Doğum sancısı çeker gibi
Başiboş ve özgür
Lakin
Biraz hoyrat birazda gururlu
02-10-1999

Salim Kabasakal

Şimdi buradan giderim

Şimdi buradan giderim
atlar mavi bir hayale
Kaptan sür yolum uzak
Aşkın sonsuzluğuna sür
Ve ki yücelsin hayalimin taşıdığı
Benden bir öz alıp coşsun,
Umudun aşkla birleştiği kadın.
hani dokunsa tanrının adaleti
başkaldıracağım demir hançerden
ve bırakacağız döne bakırı geride
yarı kırgın yarı mağrur
sür kaptan sür, yolum uzak
önümde Toroslar, önümde Cudi
ve önümde dehşetten büyümüş gözleri üç beş sefil k...t
Yani öyledir bıraksalar beni canımın içi şiire
Sürecekim kelimelerden öteye

Salim Kabasakal

Tenha anlarım

belkilerden sıyrıldığım Şu tenha anlarımda,
sessizlik cökmüşken ve;
ay bölmeden geceyi,
usulca sokuldum kapından,
rüzgar adını haykırırken yağmur yüklü bulutlara,
demlenmiş kahkahalarım kaldı, soluk fotoğraflarda
gizli bir ben çığlık çığlık
belkilerden sıyrıldığım su tenha anlarımda
İstanbulun karmasasında yüreğini kaybetmiş
kılıçsız ve mızraksız bir DonKisot misali
öylece bekliyorum, yarı bitkin yarı umutlu....

Salim Kabasakal

Tren

Yalnızlıktan ayrılma vakti,
Uç numaralı kara tren,
Peron 21 kalkış tutku vakti,
Gökte ne ay ne yıldız
Geceyi aralayan bekçi düdüğü
Haçer gibi sokulup gelen kara tren
Öyle ki
Sessizliğimle birlikte, içimde hırçın çığlıklar
Şaşırmış bir gençlikte
Bu zamansız öfkeler büyüyor
Benden bir parçamı çalarak
Bana kal de!
Çıkıp gelmeni beklemek
Gelgit misali uzayıp kaybolan gölgeler
Şaşırmış bir gençlikte
Uç numaralı kara tren
Peron 21 kalkış pişmanlık
Ama
Giden çoktan gitmiş.

Salim Kabasakal

Tut Beni

tut beni
tut beni tutsak gecelerde, demlenmiş kahkahalarımız kalsın sabah ayazına gebe
düşlerde
ve sonra bir çiğ damlası merhaba desin sarı saçlı güneşe
nazlansa da en olmadık düşlere isyan etsede güneşe
var olmakla olmamak arasında kalsada
vazgeçemez bilirim çiğ damlası
düşlerinden ve güneşe merhaba demekten
üşüyorum, ela gözlerimde bir dem
yağmur yüklü bulutlar avuçlarımda gizli
gözlerine daldığım kadın,
dağıtmış rüzgarın soluğundan öteye saçlarını
gecede hayallerin beyaza sardığı anlarda
gelirim aklına bilirim
gelirim düşlerine ve gelirim gizlice yatağına
soluksuz teninde kaybolurum,
ela gözlerimde bir tutkuyla
bilirimki elma şekeri tadında çocuksu gülüşlerim
ey sevgili dinle,
Tutku vakti
Tut beni düşmeden, tut, tut beni
bu sabah fırıncıda alacağım soluğu
bir ekmekçi alıp
sıcak çayıma anlatacağım ince belli bir dost edasıyla
sonra dökeceğim kelimeleri
birer birer, en tutkulu harfleri seçeceğim
başında "... " olacak
sonra dalacağım
salacağım kendimi istanbulun adımlarına
her geçen yalnız yüze koyacağım hayallerimi
arnavut kaldırımlarını sayacağım
seksen yedi, seksensekiz, seksendokuz....
sonra bırakıp herşeyi
siyah beyaz bir filmde
renkleri benle coşan ne varsa
ayaklarımın altında kaldırım taşı yapacağım
doksanbir, doksaniki, doksanüç...

Salim Kabasakal

Tut Beni Aşk

tut beni
tut beni tutsak gecelerde, demlenmiş kahkahalarımız kalsın sabah ayazına gebe
düşlerde
ve sonra bir çiğ damlası merhaba desin sarı saçlı güneşe
nazlansa da en olmadık düşlere isyan etsede güneşe
var olmakla olmamak arasında kalsada
vazgeçemez bilirim çiğ damlası
düşlerinden ve güneşe merhaba demekten
üşüyorum, ela gözlerimde bir dem
yağmur yüklü bulutlar avuçlarımda gizli
gözlerine daldığım kadın,
dağıtmış rüzgarın soluğundan öteye saçlarını
gecede hayallerin beyaza sardığı anlarda
gelirim aklına bilirim
gelirim düşlerine ve gelirim gizlice yatağına
soluksuz teninde kaybolurum,
ela gözlerimde bir tutkuyla
bilirimki elma şekeri tadında çocuksu gülüşlerim
ey sevgili dinle,
Tutku vakti
Tut beni düşmeden, tut, tut beni
bu sabah fırıncıda alacağım soluğu
bir ekmekçi alıp
sıcak çayıma anlatacağım ince belli bir dost edasıyla
sonra dökeceğim kelimeleri
birer birer, en tutkulu harfleri seçeceğim
başında "... " olacak
sonra dalacağım
salacağım kendimi istanbulun adımlarına
her geçen yalnız yüze koyacağım hayallerimi
arnavut kaldırımlarını sayacağım
seksen yedi, seksensekiz, seksendokuz....
sonra bırakıp herşeyi
siyah beyaz bir filmde
renkleri benle coşan ne varsa
ayaklarımın altında kaldırım taşı yapacağım
doksanbir, doksaniki, doksanüç...

Salim Kabasakal

Tutsak aşk

Ben tutsağım sana
Uzun bitmeyen bir aşkla
Açarım ya bir zambakta,
ya da bir gülde
Erguvanlar açar akşamlarımda
Gülümser tanyeri
Adı....

Salim Kabasakal

Türk'ün uyanışı

Rüzgar esiyorsa Batıdan sefil sefil,
Bin yıllık tarihin ayak izlerini örtermi sandın,
Dört mevsimlik ince gülümseme, parçalanmış Asya.
Düşmüş bir çocuk gibi Türkün dizinde büyür yarası kabuk
Bağır tarihini Selahaddin,
Duysun Fatih,
Duysun Yavuz,
Duysun Alparslan...
Tetikte kalmış bir milletin içinde başlarken vakti gelmiş fırtına,
Türk' ün öz çağrısıdır kanatlanmış vakti gelen umut.
Dökülür toprağa katlimden önce gençlik,
Kalk ayağa Türk, kırık göç zamamı çarmıha gerilen kuşku.
Gözyaşlarında saklanır Türke vurulan pranga,
Yeter artık yeter sırtında taşıdığın ihanet vurgunu yakın geçmiş
Türkün avuçlarında sakladığı pas artığı .
Uyan artık uyan; yolun Tuna, yolun Nil
Evin Viyana...özlem vurgunu şehrin haraplığı...

Salim Kabasakal

Uçurtmanın isyanı

Bir uçurtmayım
Es be deli rüzgar
Kapırlım peşine
Lakin,
Bağlıyım ne çare
Sallanışım boşuna
Kapılmışım bir rüzgara yürekten
Gözyaşı yağmurundan sonra
İlk güneş
Ve sen
Gökkuşağını çizmişsin üzerine
Renk renk
Yaşadığım fırtınalardan sonra
Sığındığım liman gibi
Bağlıyım ne çare
Sallanışım boşuna
Yoruldum bu yolda

Salim Kabasakal

Umut varsa hala

Rüzgarın kucağında gizli,
Siyah gecenin rengi.
Kulaklarıma fısıldarken;
- di' li geçmişî.
Çıplak göğsümde gizli,
Hayatın anlamı.
Umut,
Yaşıyorsa eğer ruhumda esir omuş teslimiyet,
Dile düşün,
Gölgesinde kaybolduğumuz sevinçler.
Dursun istiyorum dursun...
Mevsimlerin yalancı gülüşü bitsin,
Kaybolsun bizden ötede sessiz biryerde
Yarı suskun,
yarı bitkin ve yarı umutlu...

Salim Kabasakal

Uzak Coşku

Yüreğimde doğa üstü coşkular
Gizlice tüm varlığımı kaplıyor
Ansızın bir rönesans
Duyguda, düşüncede ve aşkta
Meçhul bir zamanda bıraktım
Yağmura hasret kalmış bahar akşamı gibi
Griye çalan renklerle
Kopar gelirim içimdeki senden.
Ve savurmak vakti, avuçlarıma hapsettiğim yankıları
Masum geceyi kovalarken güneş
Aç koynunu ben geldim

Salim Kabasakal

Uzak hayallerin içinde

uzak hayallerimin içinde saklıyorum seni
kıyısına sokulduğum yosun kokulu denizlerin bile ötesinde
zamansız avuçladığım suskun çiçeklerin renklerinde
saklıyorum seni
pervasız ve içli
buğusunda saklanmış çayımın şekeri gibi
geç kalmış bir nefesin sitemi
oysa ki,
yangınlarındayım sorgusuz geceler de,
ey sevgili dinle!
bir yanım hep eksik kaldı
yüzümdeki yıllanmış çizgiler gibi
gölgen düşer yanı başım da,
sukut-u hayal olur sevinçler
sadece o anlarda
sen şimdi bensiz zamanları anlat;
anlat nasıl sevdik
ve anlat nasıl sevdim
zamansız vakitlerde uzak hayallerimin içinde
çiçekler açacak tek tek
dokunduğum ve kokladığım duru bir hayatta öylece...

Salim Kabasakal

Üç günden sonra

Senle yaşadığım üç günden sonra
Artık kapıda kulaklarım,
Gözlerimse pencerelerde
Bir ses duysam sen geldin sanıyorum
Baktıkça insanlara
Her geçen yalnız yüzde seni görüyorum
Öpüşün beni
İç çekişin
Gamzeme takılışın
Sensin biliyorum hep arkamda kaldırımlarda benimle dolaşan
Kokun sinmiş yatağıma uzanıp yatamıyorum
Ve içiyorum
İçtikçe her kadehte seni görüyorum
Kahkahan geliyor topal nabinin bodrum barından
Bilmem hangi erkek okşuyor bilmem hangi erkek seviyor
Sensin biliyorum hep arkamda kaldırımlarda benimle dolaşan

Salim Kabasakal

Vakti geldi

tutunup Anka kuşunun kanadına
başladı mavi yolculuk
bu gece yarısı düşü
karanlığın hükmüne isyan eden
feryat figan
terlemiş gölgede senli vurgun
yere serilmiş bir ruh üşümüş ayaz vakti
girmişken menzile mor dağlardan esen rüzgar
amansız kıskacında aşkın ruhu
kaybetmiş aşkı garip bir divane
kavrulur sensiz kalan fikirler
çıldırılmış aklın kızgın sacında
ansızın bir haber ver
içinde mutluluk olsun
gecenin bir vaktinde
beklerken sebepsiz suçlanma
mavi düşlerde rüzgar vakti zamanlarda
çiçek kokusu düşer avuçlarıma
deli bir bekleyiş sabaha uzanan
yelkovan ağır aksak ilerleyişde
kalbimin en derin acısı
sessiz kalan bir okyanus gibi
rengi olmayan dipsiz bir yankı
dursun bu isyan ruh bu gece felç
uyan şair uyan
vakti geldi
mavi yolculuk başladı
haydi haydi gidelim

Salim Kabasakal

Ve sonra

tut beni tutsak gecelerde,
demlenmiş kahkahalarımız kalsın sabah ayazına gebe düşlerde
ve sonra bir çığ damlası merhaba desin sarı saçlı güneşe,
o an; nazlansa da en olmadık düşlere isyan etsede,
vazgeçemez bilirim çığ damlası,
düşlerinden ve güneşe merhaba demekten
ela gözlerimde bir de
yağmur yüklü bulutlar avuçlarımda gizli
gözlerine daldığım kadın,
dağıtmış rüzgarın soluğundan öteye saçlarını
gecede hayallerin beyaza sardığı anlarda
gelirim aklına bilirim
gelirim düşlerine ve gelirim gizlice yatağına
soluksuz teninde kaybolurum,
ela gözlerimde bir tutkuyla
elma şekeri tadında çocuksu gülüşlerim
ey sevgili.... dinle,
Tutku vakti
Tut beni düşmeden, tut, tut beni
ince belli bir dost edasıyla
Ve o an; döneceğim kelimeleri
Ne varsa senden geriye kalan;
birer birer, en tutkulu harfleri seçeceğim
başında "." olacak
sonra, salacağım kendimi istanbulun adımlarına
her geçen yalnız yüze koyacağım hayallerimi
Arnavut kaldırımlarını sayacağım 87, 88, 89
sonra bırakıp herşeyi
siyah beyaz bir filmde
renkleri benle coşan ne varsa
ayaklarımın altında kaldırım taşı yapacağım 90,91,92...

Salim Kabasakal

Yağmur

Nazlı bir yağmur tanesi yüzüme çarpan,
Yarı uykulu ve yarır marur
Savursa sabahçı rüzgarı tutkularımı
Ve uzansa,
Gizlice sokulsa sarı güneş,
Parmaklarımın arasından kayıp giden
Islaklığın güneşe karşı savaşta,
Renklerin gökkuşığına doğru

Salim Kabasakal

Yalvaran güneşe kaygısız

Sen kardelen
Geride beyaz karlar üzerinde
Kara lekeler bırakan
Saflığı
Beyaz yalanlarla öreten
Son çırpınışın boşuna
Güneş göz kırpmada üzerine
Bir uzansan tutacağım avuçlarından
Ben rüzgarın güçlü parmağı
Sen güneşin altın saçlı kızı
Ah ile dolu bir geçmişte
Sarıya çalan hüznünde sonbaharın
Turuncu umutlar açıyor mürekkep vuruşunda
Oysa
Yansımada hayalin
Sınırsız düşlerde
Ve ben
Ufukta yalvaran güneşe kaygısız
Kuklam vardı Siyah beyaz

Salim Kabasakal

Yani canımın içi,

Yani canımın içi,
Sensizlik bu,
ucu siyah bir kabus
Değişim yaşıyor, sonbahırın deli hüznü
Ve yaşamın son soluğu,
ölüm suretsiz
Savurdu rüzgar, sayıklamalı geceyi,
Kuklanın ipini geren yıldız, kısır döngü
Yaşamın utangaç bakışı, soyunmuş aşk şehri
Terk ediyor kirli yatağın fahişesi

Yani canımın içi,
Savurmuş hayalleri, çıplak göğsüme
Bir avuç hayal, ve buysa aşk
Dolaşır kül kokan bekleyiş
Buysa köz köz olmuş yürek, bırak gitsin
Kirli anılarda batık bir sandal

Yani canımın içi,
Papatya renginde soyunmuş
gecede tenin,
Dövülmüş kahkahalar demir soğukluğunda
Geride isimsiz şehirlerin yorgun caddeleri
Bir yığın umut, omuzlarımda ağır bir yük,
Dizlerimde ışığa uzayan yol

Yani canımın içi,
Sınırları olmayan gizemli bir dünya
Maviye çalan renginde öylece,
Buysa köz köz olmuş yürek, bırak gitsin
Kirli anılarda batık bir sandal

Salim Kabasakal

Yaslan omzuma

Sessiz bir gecede sormadım kendime
Uykusuz kalmış sarhoş gözlerim sabah telaşında
Kayboluyor gecede sakladığım duygular, tek tek
Işıkları söniyor geceden ayrılan kentin güne dokunuşu
Renkli düşlerim gecede kalıyor yavaş yavaş
Başucumda sensiz özlemler yastığının kenarında bir başına
Tedirgin bir bekleyişte güneşin arkasında öylece
Ansızın çık gel, yak bensiz resimleri, parçala bensiz zamanları
Başucumda sana sakladığım hayallerimi al
Bak;
Şarkılar söylüyor senli rüyalarda gökyüzüm
O vakitlerde saklanır dualarım gecenin karanlık gölgelerinde
Bir sen kalırsın, bir sen
Ve;
Damla damla akarsın iliklerime
Haykırışlarım sigaradan vakur yanıbaşımda
Ürkekçe savrulmuş rüzgarda
O anlarda benide al...yalvarırım sevdiğim benide al
Bilirim ki sen varsın, korkak sevdamin katili
Takılırsın rüzgardan arta kalan vakitlerde yalnızlığımın omzuna
Karmaşasında kaybolurken bir sokak duvarında
Yalpalayan bana yaslan...
Yüreğim hiç susmayacak ellerimde senim zamanlar
Tutuklu kalacağım hükümsüz bir aşkta
Biliyorum;
Biliyorum gene gidecek serseri ruhum ardına bakmadan
Gökyüzü şahit vedalı zamanlarda
Çık gel bir nefes kadar yakın hayallerden
Yaslan omzuma
Yaslan, yalpalayan serseri bana...

Salim Kabasakal

Yaşamak seni

seni yaşamak
gözlerin de, gözlerim
belki ben uzak şehrin ıssız adamı
kabuğumda bir ağır yük,
bırakıp gitmelerim çoktur
çoktur derin sevmelerim
sessiz adımlarım yapayalnız
bir gölgem, bir de ben
Arnavut kaldırımlarında dolaşan
dedim ya sana;
uzak şehrin yalnız savaşçısı
kocaman yüreğimde,
imge imge işlenmiş sessizlik,
çok oldu onu bırakıp gözyaşlarımdan döneli
dedim ya, uzak şehrin yalnız insanı
şimdi yoksun, şimdi sessiz bir gölgesin
renk verirken yakuttan elmastan ve zümrüitten ve en değerli taşlardan bile değerli
ufacık bir an, gözlerime yansıyan güzelliğin
sen benim sessiz gölgelerime ses veren kadın,

Salim Kabasakal

Yeniden Karşılaşma

YENİDEN KARŞILAŞMA ... Çok uzun bir aradan sonra

Öyle bi karşılaşma olsun ki _ ilk karşılaşmamız
Sessizliğin bile sesi çıkmasın.

Güneş uyurken derinde sisli bulutların altında
Ve

rüzgarın içli çığlığında parçalanırken ben

Açık mavi bi gömlek olsun üstünde

Uzun ayrılığın sarhoşluğunda

Şaşkın şaşkın bakarken takılı kalsın gözlerim

Ve

o en güzel peri masallarının

mişli geçmiş zamanlarından çıkartayım seni

Uzun sessizliğimin derin çığlığında paylaşamadığımız tek şey ellerimizin arasında
kalakalan kitabımın başlığı olsun...

Sen varken

Unutasım gelsin sıralı sekili cümleleri..

Öyle derin olsun ki gözlerin

Ne ilk şiirim ne de son şiirim kalsın aklımda.

Unutasım gelsin adımları,

Açık mavi bir gömlek olsun üstünde, gökyüzünü anımsatan...

"Merhaba" dediğinde sesim titresin

Ve...

Sesin titresin .

Kalbim Atlas olsun

Hint olsun

Parmakların Nil olsun kıvrılsın

Pasifik olsun gözlerin beni bile korkutsun

Başı mavi devamı beyaz yeşil mor olsun.

En çok sen olsun ışıl ışıl

Umut olsun en lilasından

AŞK olsun en kor kırmızısından

Adı sen olsun...

Ve

Adı çok özlemek olsun ...

Yeniden Karşılaşmak için

Salim Kabasakal

Salim Kabasakal

Yitik kelime

Meçhul şair
Bir gün açılır
Sayfa sayfa anılar
Duyulmaz belki o an içli sesim
Çiçek açan ilk daldım
Şana uzayan su
Bir uçtan bir uca kayıp giden Nil
Dilde yuvarlanan yitik kelime
Anlatılmaz bir deli özlemdim

Salim Kabasakal

Yoldaş sevgilim

tomurcuğun patladığı o sıcak bekleyiş,
dalında özgür ve vakur
serilir umutları ufkun sonsuz yatağına;
uçar martılar üstünde, biraz yoldaş, biraz sırdaş
tam maviliğindedir düşler
bu gece daha bir telaşlı, daha bir sıcak
ışıklar yanar uzak geçmişin gölgesinde
düşlerden arınmış birer birer
ah sevgilim
koynuna aşk düşürülen meltem akşamlarında
bizim şarkımızın notalarında gizli
bütün aşıklar bilir beni, kelimelerin sessiz şairi
sen dinle sevgilim, duysun dünya,
kendi hiçliğim yok mu
demlenmiş bir bulutta gizli,
süzülürken maviden en içli damla
birakalım yansın
birakalım sussun

Salim Kabasakal

Yorgun zaman yansıması

Yürüyorum, adımlarım gölgeme karışmış
gölgem benden sarhoş.
Biliyorum ki; ayakta sallanan ben kadar gerçek.
Sen gittin,
Ve ben; güne vurgun sabahta,
Yorgun zamana yamalar yaptım.
Kuytusunda gizlediğim geçmişin kumaşında.
Anılar siyah iplik, acılar iğne oldu
Parmaklarımı deliyor, kaçınıcı kez soluksuz anılar.
Ve kaçınıcı kez kayboluyor anılar yüreğimden.
Şimdi,
Bir uğur böceğinin kanatlarına sıkıştırdığım dileklerle,
Sığmıyorum upuzun bir geceye.
Unutulmuş tüm öykülerin gizemini yazıyorum.
Peşimde sürüklenen dinamit deposu yüreğimle,
İşgal edilmişse içimdeki ben;
Hummalı beynim gibi
Çok uzak yerlerin rüzgarında gizli.
Nereye sığınsam gökteki ay gibi yalnızım.
Oysa biliyorum ki;
Ruhumda özenle büyüttüğüm senli zamanların
Neşe dolu hüznüne sığınmaktayım

Salim Kabasakal

Yosun kokulu sevgilim gidiyorum ben...

YOSUN KOKULU SEVGİLİM GİDİYORUM BEN

Çiçek desenli geceliğin var üstünde çocuk bakışlarını süsleyen

Önü düğmeli / cepleri bağcıklı / yakasında şeftali suyu lekesi

Hayatımın neresinden kaçtın sana bunu hiç söylemedim

Saçların bigudiden uzak / ellerimle düzeltirdim / sahi beyazların artmış bunu senden hep gizledim

Titrerdim sana sokulunca / sarılmaktan değil! Sarılınca kaybetmekten korktuğum için

Dudakların hep pasteldi / aslında kırmızıyı da sevmezdim sana bunu da hiç söylemedim

Nefesin badem kokardı / bu yüzdendir paket paket badem yemem

Gözlerin birazcık şaşı bakardı / sahi astigmat olan bendim gözlerimi kısmamda hep bu yüzdendir

Söyleyemedimki sana / körkütük sarhoşluğumun sebebi gözlerini içmemdendir

Susardım dilime hareket veremezdi içimdeki coşkular / sense uzun uzun bakardın / uzanıp düzeltirdin sol tarafa yatmış saçlarımı

Ve sessizliğe verirdim içimdeki çığlıkları / susuzluktan henüz kurumadan sevinçlerim

Ağlardım hemde yeni doğan bir çocuğun oksijene kavuşması gibi / Ben gözyaşlarımı hep sakladım / sen bunu hiç görmedin

Şiirsiz kaldığım günlerde / hatırlıyor musun dipsiz denizde boğuluyordum tutup elimden çekmeseydin eğer

Aşk hepsi aşkı

Bir soygundan kaçan hırsız gibi / başucuna iştirirdim - seni seviyorum'lu - notları

En çokta ceplerine sakladım paket yaptığım küçük umutları / belki bir gün bulursun!

ben yoksam yanında / sakın açma onları

Hatırlıyorum elma desenli kırmızı renkli elbiseni / hep buruşuk olurdu bir askıda yalnız kalmaktan

Biliyor musun sevebilmek suçtur / henüz mahkemede ana avrat sövmeden hakime

Sabah olur zorla uyanırdın / uykuyu sevmen gözlerine sığınan düşlerdendi / hiç

uyandırmadım düşlerinde ki esas oğlan ben olurum umuduyla

Hiçte sormadım sana gözyaşına sürüldüğün o filmde kimi düşündün diye / gerçeği duymaktan korktum

Sen ağladın / sarılıp sarılıp ağlamak istedim geceyi afaroz etmeden

Kaçtım / tenim teninde alev alev yanıyorken / yanmaktan değildi bu kaçış / kalırsam seni de yakardım bunu bildiğim için

Bu kış soğuk geçecek / giderken bavulumda alsam bana ördüğün atkıyı / rengi griden

bana ait birşeyleri dokuyordu parmakların / parmaklarını severim sırf bu yüzden

Evet yola çıkma vakti çoktan geçmiş / senle solduğum bu sokaklar yabancıdır artık bana

Sabah sabah yüzüme damlayan çiy tanesi gibi / gözyaşımda saklarım el ele tutuşup denizde oynadığımız günleri

Şimdi gidiyorum sekerek ve yalın ayak / komşuların sorarsa sakın başını öne eğme / omuzların dik olsun / Ben senin bu dik duruşunu sevdim

Ha unutmadan resmini de aldım bavulumda ki küçük göze koydum / ne zaman çekinmişsin bunu hatırlamadım

Sessizce geldim / sessizce sevdim / sessizce ağladım, güldüm

Ve sessizce gidiyorum...

Geceleride yanıma alıp gidiyorum

Korkumu bilirsin / gece hep üstünü açarsın / şimdi kim örtecek yorganı üstüne / kim koyacak yastığa başını

Sana bir mektup bıraktım bir de bu geceyi

Sarı çizgili çorabının tekini buldum / onuda ben aldım / bir gün bulursan diğer eşini bil ki çorabın elimde bir şehri bir dünyada gezmişim

Mutfaktan kaçardın / gitmeden bir tencere yemek yaptım / sakın ısıtmadan yeme

Şimdi sana ait diyeceklerim yutkunmuşuma irtica ediyor / sığınmadan içimdeki
kelimeler
Şon bir şey daha var / kirli sepetinde çiçek desenli geceliğin
Önü düğmeli / cepleri bağcıklı / yakasında şeftali suyu lekesi / kokladım... kokladım...
kokladım bir köpek gibi
Sonra son kez dolaştım iki oda bir salonu / sahi herşeye sinmiş senin yosun kokan
deniz kokan izlerin
Gidiyorum sevgilim
Senden bana kalan bir çorap ve bir resimle / şiirlerime sıkıştırdığım aşkınla
Gidiyorum...
Gidiyorum deniz kokulum, yosun kokulum
Sana bir şiir bırakıyorum / birde çaresizliğimi...

Salim Kabasakal
06-10-2016

Salim Kabasakal

Yüce Türk - 1

Yüce Türk savaşçı; söyle bana söyle,
Vatan sevdasıyla yandığım, toprağına sevdalandığım,
Anadolumun üzerinde gökkuşağına bezenmiş sevda çiçeğim,
Üzerine çöken karanlık feryat figan korkunç.
Kurulmuş tuzaklar perdesi çekilmiş sahne oyuncularını piç.
Sayamadım; pimi çekilmiş bomba vatanımda dolaşan leş.
Sürgün edilmiş tarihim, aydınlık bir çağdan karanlığa,
Yüce Türk savaşçı söyle bana söyle;
Eskittin tarihini ateşten gömlek ezeli,
Korsan bakışlar şaklıyor bülbül susmuş dilde hain saz.
Akbaba bakışlı hain!
Bilmem ki, nasıl anlatayım sana?
Bu canı feda ederiz cennet vatan yoluna.
Dağları deleyim aksın Sakarya; aksın Fırat.
Özümüz bir, tarihimiz bir; sen çakmak ben kibrit,
Biz ateşin çocuklarıyız sene 1071.
Yüce Türk savaşçısı söyle bana söyle,
Bir tek yıldız kalsada gökyüzünde,
Ve var oldukça Güneş toprağımda sıcak,
Bedenim bu canda bu tende Türk.
Yıkalım artık yıkalım yıllardır boğazımıza çekilen urganı keselim.
Yetsin artık yetsin, sürgünde kalmış tarihim coşsun
El ele tutuşup coşalım,
Yıkalım artık yıkalım,
Sefil Batının hain tarihini Viyanın önüne gömelim artık gömelim...

Salim Kabasakal

Yüce Türk - 2

Yüce Türk Savaşçı.

Yay gerilmişse eğer okun ucu Batı,
Sabır gerek sabır; yanan yüreğimizde parya.
Füsünkar bir tarihte şanlı destan görülsün.
Örselenmesin, sürgün edilmiş bir geçmişte ataların ruhu ,
Kızıla çalan bir sabah vakti yıldızlar tek tek elenmesin,
İmparatorluk saçan Anadolun özünde Türk, sevgi delirsin Gezi utansın.
Mutlu bir gelecek örülsün unutulmuş Öz vatan Asya.
Abdülhamit Han ağlar, ağlar Osmanlıya sürgün ayrılık,
Ey tarihim uyan, uyan, uyan,
Elde sapan, dilde küfür olmuş kukla Gezi, saçlar uzun kulaklar küpeliç
Gel sana desem ağlarsın küsersin düş kırıklığı tende soğuk,
Umut et, elbet doğacak güne Yüce Türk Genci vefakar savaşçı,
Gel, dön özüne dindir atanın ızdırap dolu yüzyılını...

Salim Kabasakal

Yüregimin ayazı

bahar kokulu sevdiğim,
yüregimin ayazı
aklımın en ücra köşelerinde düşmüşken
süzülen yürek cennetinden ayrılık,
oysa biliyorum
ilk gözyaşı,
sensiz geçen zamanlarımda
ruhum çirilçıplak kabuğu kırık,
kelepçe vurulmuş gözlerime
sensiz sürgündeyim şimdi, sessiz zamanlarda
rüzgarların kanadına astım gözlerini
sen,
gözlerimin kızıl vakti yansımasında
güneşi avuçladım nafîle zamanların son nefesinde
ey kalbim dedi serseri ben
ey bahar gözlü sevdiğim dedi aşka çarpan yürek
bilmem ki kaç mevsim daha geçer sensiz böyle
ve kaç mevsim daha beklerim seni böyle
bu son olsun, bu son
sevdanı yüreğime koyuyorum
sensiz geçen zamanlarımda
yüregimin ayazı

Salim Kabasakal

Yürek kapımdan geç

Özgürce kanat çırpamak
Mutluluğa ve aşka
Beyaz güvercinin
Urkek bakışları gibi
Aşk var bende bir sebepten
Dokun bana anhtar benim
Yürek kapımdan geç
Ey yar bir sebepten
Gir dünyama
Bu yeniden doğuş aşka ve sancıya
Gün gelir fırtınaya kapılıyorum
Unutulmuş olsada benim
Gülümsemen özgürlüğüm
Kimliğin yüreğime ad veren
Gü geçer aldırılmaz hayat
Ne sana ne de bana

Salim Kabasakal

Yürüyorum

Yürüyorum, İstanbulun adımlarına karışmış adımlarım,
Sessizlik;
Öyleki kulakları sağır edercesine yükselen
bir uğultuda derin sessizlik.
Duruyorum,
yüzüm güneşe karşı ve ruhum kaygısız.
Bir kız çocuğu yüzünde utangaç gülümseme,
gamzesine takılmış hayalleri;
Elma şekeri sarhoşluğunda,
Üşüyorum güneşin sarı saçlı saçlı kollarında
Ve sonra kaçmak, içimdeki tüm tutkuların uzaklara;
Şıgınıyorum bir gölgede üşümekli tutkularıma.
Öyleki, nasırlı ellerimin arasında, dumanını hapsettiğim sigaram gibi,
Özgür bırakıyorum içimde kalan tüm sevdaları
ve de sana söylemediğim sözleri,
Şimdi gülüyorum, gölgesinde kaybolduğum tutkularıyla,
Dilimin ucunda kayboluyor, kimliksiz soluklarım gibi kelimeler.
Tutup yüreğimin bir köşesinden; erkeklik gururumu parçalayarak savursaydım,
Değişir miydi?
Değişir miydi? Mavinin rengi, güneşin sarısı ve süt mavisi düşlerimin yankısı.
Kaybetmekten korkarken, hiç sahip olamamak ne zormuş!

Salim Kabasakal

Zaman aralığında üç kuruşluk...

Zaman aralığında
Üç kuruşluk roman
Eskimiş sarı sayfalarda
Gizlenmiş bir aşk
Sarı yapraktır nazlı nazlı sallanan
Sanki hiç mevsimi gelmemiş gibi
Oysa savrulup gitmektedir
Geride birkaç damla gözyaşı
Zaman aralığında
Ve üşümekli çiğ damlası
Sabah ayazına gebe
Yalaza düşlerle
Geceden kalma demlerde
Islak ve canlı
Çırılçıplak bir aşktan kalma
Masal tadında bir mutluluk
Zaman
Kimi çağırdı titrek gecelerde
Salyongoz bakışı
Hummalı topraktan fışkıran
Eşşek üzümü misali
Dilime doladığım aşk

Salim Kabasakal

Zamanın gölgesinde

Zaman gerilerde bir gölge misali üzerimize doğmuştu
Solgun bir fotoğrafsa geçmişe açılan dünya,
yakamoz bağlarında Demlenmiş bulutlar isyan eder
Gözyaşları çığ damlası misali aşka dökülür
Ve o an boğar adamı aşka sürgün hiçkırık,
Hangi aşk bekler seni böyle susamış bir pınar gibi,
Oysa geçmişe yaprak döken aşk hazan mevsimi
Gülün yaprağına çalınmadan kırağılar
Göçtün,gittin geride hazan mevsimine aldırmadan

Bilmem ki kaç mevsim sonra düşer ciğerime
Ardımsıra acıları saklayan ayrılıklar
Sana toprak kadar yakın bir dönemeç
Doğar mı bir daha baharı getiren güneş
Zambaklar üşüsedede bir kardelen büyüdü,
Mateminde ruhun hicret kadar özgürdü,
Çöller hazin bir göç zamanı suya küstü
Oysa ben;
Sana küstüm,
Aşka küstüm
Seni benden ayıran zamana küstüm

Salim Kabasakal